ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ - SENDER
«ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ»
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 - 10437
ATHENS - GREECE

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠ.ΑΘ.
Αριθμός Αδείας 4421

(Χ+7) ΕΚΔΟΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Εκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" - ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431 • ΕΤΟΣ 19ο Αριθ. Φύλλου 72 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011

http:\\www.kandyliotika.gr
e-mail: kandyliotika@yahoo.co.uk
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 23 ΑΘΗΝΑ - 104 37

Αφιέρωμα στο Σταύρο Λαγό στην 3η σελίδα

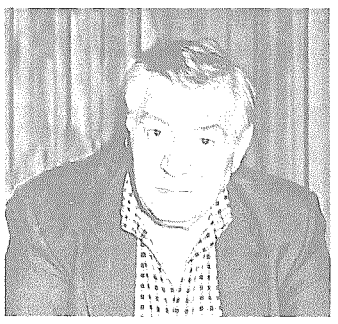

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΤΙΑ 2011-2013

Παναγιώτης Χρ. Ευσταθίου Πρόεδρος
Βασίλειος Γεωργ. Προκόπος Αντιπρόεδρος
Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου Γραμματέας
Νίκος Χαρ. Δούκας Ταμίας
Ευστάθιος Γεωργ. Ευσταθίου Μέλος
Κων/να Παν. Δεληγιάννη Μέλος
Γεώργιος Μιχ. Κωστούρος Μέλος

Η συγκρότηση του Συμβουλίου σε σώμα έγινε την 7-6-2011.

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

Ψωμί

Καλόδεχτο το φόρτωμα που θα 'ρθει από το μύλο,
πρωτόσταλτο, πρωτάλεστο, πρώτη χαρά της σκάφης.

Ζυμώνουν τ' ανασκουμπωτά της πρωτονύφης χέρια
και πλάθουν τα πρωτόπλαστα ψωμιά με τις παλάμες
μες στην καλοπελεκητή πινακωτή-προικιό της.
Το φούρνο καίει τεχνίτισσα στο φούρνο η γριά κυρούλα,
ξανανιωμένη, αφήνοντας τη συντροφιά της ρόκας.

Ω, βραδινό συμμάζεμα στο σπιτικό κατώφλι,
καρτέρεμα ανυπόμονο του πυρωμένου φούρνου!
Κι ω, μέθυσμα απ' τη μυρωδιά πρώτου ψωμιού, που αχνίζει
κομμένο από το γέροντα παππού, χωρίς μαχαίρι,
και μοιρασμένο στα παιδιά, στις νύφες και στ' αγγόνια!

Και συ, θυσία των ταπεινών στη Θεία την καλοσύνη,
σημαδεμένο ανάμεσα με του σταυρού τη βούλα,
καλοπλασμένο πρόσφορο, της Εκκλησιάς μεράδι,
που θα κοπείς την Κυριακή μες στ' αργυρό αρτοφόρι
και στ' άγιο δισκοπότηρο με το κρασί θα σμίξεις!

Γεώργιος Δροσίνης

Από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» του Ηλία Μακρή

Η ΑΠΑΝΩΒΡΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Βρύση μου μαρμαρόβρυση και μαρμαροχτισμένη
Να μας χαρίσεις το νερό τούτη την εβδομάδα
Να πιουν της νύφης τ' άλογα και του γαμπρού
οι λεβέντες.

Η βρύση και το νερό είχε μεγάλη σημασία για το ξεκίνημα της ζωής του νέου ζευγαριού.

Στο χωριό μας, μέχρι το τέλος περίπου του 19ου αιώνα, το νερό για να λουστεί ο γαμπρός το παίρνανε από την Απανώβρυση και της τραγουδάγανε το παραπάνω τραγούδι. Οι νυφάδες, τη δεύτερη μέρα του γάμου τους, πήγαιναν στη βρύση της γειτονιάς τους, έπαιρναν νερό και την «ασήμωναν», ρίχνοντάς της κέρματα - έθιμο που κράτησε ως τις αρχές της δεκαετίας του 1950.

Όμως, οι τρεις από τις παλιές ωραίες λιθόχτιστες βρύσες μας, με τις ζαλώστρες και τους κοίλους αυλούς τους, του Μπλούτα, του Καππού και η Κατώβρυση, ισοπεδώθηκαν από τοπικούς άρχοντές μας πριν από μερικές δεκαετίες. Γλύτωσε την κατεδάφιση - με την αντίδραση και τον ξεσηκωμό της γειτονιάς - η Απανώβρυση.

Χρέος μας να τη διατηρήσουμε, ως ιστορικό μνημείο του χωριού μας, και να την επισκευάζουμε, όποτε χρειάζεται, σωστά και με σεβασμό.

Χαράλαμπος Π. Μούργελας

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

ΜΕ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ κ. ΦΑΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η ένωση καθηγητών Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΙΠΑ) είναι πανεπιστημιακό όργανο και αποτελείται από τους τακτικούς (Α' Βαθμίδας) Καθηγητές της Ιατρικής Σχολής.

Σκοπός της ένωσης, είναι η βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της Σχολής, η καλύτερη εκπαίδευση των φοιτητών και η αξιολόγηση, με σωστά κριτήρια, των μελών του διδακτικού προσωπικού της σχολής. Επιπλέον, η ένωση κάνει προτάσεις στο υπουργείο παιδείας για τη συνολική λειτουργία των πανεπιστημίων της χώρας.

Στο πλαίσιο αυτό γίνονται τακτικές συγκεντρώσεις στην Αθήνα και σε διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Τις εκδηλώσεις κατευθύνει το Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ) της ΕΚΙΠΑ, που εκλέγεται κάθε χρόνο.

Στην τρέχουσα περίοδο, το ΔΣ αποτελείται από τον καθηγητή Φυσιολογίας κ. Μιχ. Κατσουλιέρη (Πρόεδρος) και μέλη είναι οι καθηγητές Ι. Λιάππας, Δ. Καφετζής, Π. Σκανδαλάκης και Β. Σμυρνιώτης.

Το ΔΣ της ΕΚΙΠΑ πραγματοποίησε στις 8 & 9 Απριλίου 2011 τη «Συνάντηση της Ορεινής Αρκαδίας» στα πλαίσια των ανοιχτών Γενικών Συνελεύσεων με ακαδημαϊκά θέματα. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο υπερ-σύγχρονο

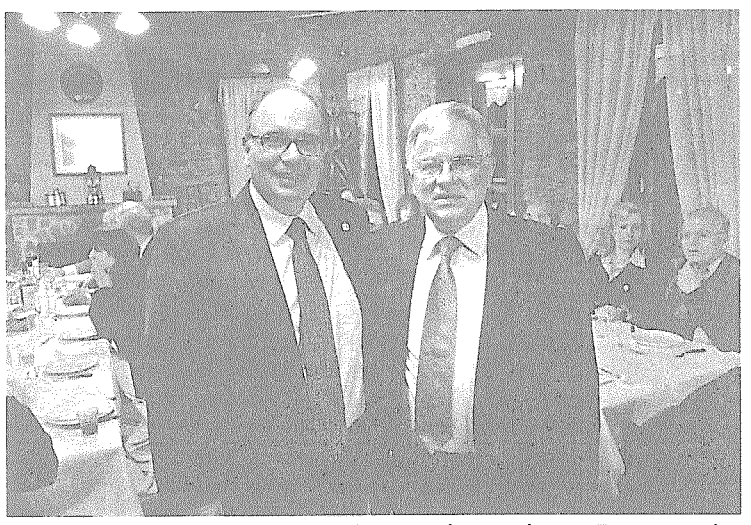

Ο Πρόεδρος της Ένωσης Καθηγητών Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Μ. Κουτσουλιέρης και ο Φ. Οικονομόπουλος στην ταβέρνα «Η καλή Παρέα» της Κανδύλας

Πνευματικό-Συνεδριακό Κέντρο της Δημητσάνας που ήταν ευγενική χορηγία της Οικογένειας Κανδηλώρου και είχε ως Μέγα Χορηγό την εταιρεία Λαρσινός ΑΕ.

Στα πλαίσια αυτής της συνάντησης, δόθηκε η δυνατότητα να ακουστούν οι θέσεις των ομιλητών πάνω σε θέματα που αφορούν την Ακαδημαϊκή κοινότητα και στα πλαίσια ενός εποικοδομητικού διαλόγου έγινε ανταλλαγή απόψεων για όλα αυτά.

Κατά την πρώτη συνεδρία με θέμα «Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου», ο Επίτιμος Καθηγητής, τέως Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών, τέως Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Δεοντολογίας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Κωνσταντίνος Δημόπουλος ανέλυσε το πώς δημιουργήθηκε το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Εν συνεχεία ο Αντι-

(Συνέχεια στη σελ. 5)

«Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ» *(19-7-1826)*

[Με ιδιαίτερη χαρά δημοσιεύουμε το παρακάτω άρθρο του νεαρού συμπατριώτη μας Παναγιώτη Δεληγιάννη του Σπήλιου, τονίζοντας ότι είναι η πρώτη φορά που τα «Κανδυλιώτικα» λαμβάνουν κείμενο ενός μαθητή. Τον συγχαίρουμε για την πρωτοβουλία και την αξιέπαινη προσπάθεια, την οποία ευελπιστούμε να μιμηθούν και άλλοι συνομήλικοί του, αναζητώντας βήμα λόγου στην εφημερίδα μας με ανάλογα θέματα που αφορούν το χωριό μας.]

Παναγιώτης Νοταράς

Είναι αλήθεια ότι πολλά γεγονότα συνδέουν το χωριό μας με τον Αγώνα για την Ανεξαρτησία, αφού η Κανδύλα, όντας στην κοιτίδα της Επανάστασης, και οι Κανδυλαίοι, παρόντες στα περισσότερα πεδία των μαχών, βρέθηκαν στο σημείο να υπερασπιστούν τον ίδιο τον τόπο τους και τις οικογένειές τους. Δυστυχώς, όμως, οι σύγχρονοι Κανδυλαίοι αγνοούμε σημαντικές πτυχές της ιστορίας της πατρίδας μας και δεν γνωρίζουμε γεγονότα τα οποία πρέπει να μας κάνουν περήφανους για την καταγωγή μας.

Ένα τέτοιο γεγονός είναι η άγνωστη σε πολλούς «Μάχη της Κανδύλας», η οποία έλαβε χώρα κατά την περίοδο της δράσης του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο. Σύμφωνα, λοιπόν, με διάφορους ιστορικούς της Επανάστασης αλλά κυρίως τον Φωτάκο, γραμματικό του Κολοκοτρώνη, ο Ιμπραήμ κατά τον Ιούλιο του 1826 και ενώ βρισκόταν στην Τρίπολη, έστειλε μεγάλα τμήματα του στρατού του να εφοδιαστούν στις διπλανές περιοχές. Ένα τμήμα του στρατού του, αποτελούμενο από 2.500 χιλιάδες περίπου στρατιώτες, στρατοπέδευσε στον κάμπο της Κανδύλας την 19η Ιουλίου. Αφού αντελήφθησαν την παρουσία τους τότε οι Κανδυλαίοι και καταλαβαίνοντας την πρόθεση του στρατού να λεηλατήσει τον κάμπο, προσπάθησαν κατευθείαν να υπερασπιστούν και να προστατεύσουν τη γη τους, τη σοδειά και τα υπάρχοντά τους.

Κάπως έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε η μάχη, η οποία εξελίχθηκε σε δύο μέτωπα. Το πρώτο και ίσως κυριότερο μέτωπο ήταν το *Μοναστήρι* με το *Μπούρτζι*, στο οποίο βρίσκονταν οι ταμπουρωμένοι Κανδυλαίοι, περίπου διακόσιοι, υπό την ηγεσία του τότε μοναχού Καλλίνικου. Το δεύτερο ήταν το *Διάσελο*, όπου οι Κανδυλαίοι, μαζί με Κορίνθιους πολεμιστές, κάτω απ την ηγεσία του επίσης Κορίνθιου οπλαρχηγού *Παναγιώτη Νοταρά*, πολέμησαν με ανδρεία τα στρατεύματα του Ιμπραήμ. Μάλιστα ο Νοταράς σε επιστολή του προς τον *Κολοκοτρώνη* αναφέρει τα εξής:

«Εκλαμπρότατε Γενικέ Αρχηγέ, Κυριε Θ. Κολοκοτρώνη,

Περί των εχθρικών κινημάτων σε ειδοποιώ ότι προς τας 19 *του τρέχοντος ήλθον υπέρ τας δύο ήμισυ χιλιάδες (2.500) εχθροί εις Κανδύλας οίτινες έκαμον ευθύς το κίνημά των. Ημείς δε μη αναβάλλοντες καιρόν, τους εκτυπήσαμεν, ομοίως και οι εν Μοναστήρι και έτσι τους επιστρέψαμεν και το εσπέρας ετοποθετήθησαν εις το Κεφαλάρι αυτού του χωρίου»*

Έτσι, έχοντας συγκεντρώσει όλα αυτά τα στοιχεία για την νικηφόρα Μάχη της Κανδύλας, μπορούμε να κάνουμε μια μικρή περίληψη και υπενθύμιση των γεγονότων. Στις 19 Ιουλίου του 1826, λοιπόν, **2.000** με **2.500** Τουρκαραπάδες επιτέθηκαν εναντίον του Μοναστηριού και του Διασέλου, σε μια μάχη που σύμφωνα με το Φωτάκο διήρκεσε 8 ώρες και όπου οι Κανδυλαίοι αφού κυνήγησαν, σκότωσαν περίπου 35 εχθρούς και τραυμάτισαν ακόμη περισσότερους...

Αν και το γεγονός αυτό δεν είναι ευρέως γνωστό, έχει ιδιαίτερη σημασία για την ροή και εξέλιξη της Επανάστασης, αφού είναι από τις λίγες νικηφόρες μάχες των Ελλήνων σε απευθείας συμπλοκές με τους Τουρκοαιγυπτίους κατά την παραμονή και δράση του Ιμπραήμ στον ελλαδικό χώρο. Ενός ικανότατου αλλά και ταυτοχρόνως αδίστακτου στρατηλάτη

Κλείνοντας, το χωριό μας έχει ένα παρελθόν το οποίο δυστυχώς παραμένει άγνωστο στην πλειοψηφία. Οι Κανδυλαίοι ήταν πάντα και παντού παρόντες σε όλους του Αγώνες του Έθνους και κυρίως στον Αγώνα εναντίον των Τούρκων, όπου η συμβολή τους ήταν αξιοσημείωτη. Τέλος, εμείς ως σύγχρονοι Κανδυλαίοι οφείλουμε να θυμόμαστε και να τιμάμε τους Αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας και να μην υποτιμάμε τα κατορθώματά τους!

(πηγή: βιβλίο Θ.Βαγενά «Τα Ιστορικά της Κανδύλας»)

Παναγιώτης Δεληγιάννης
του Σπήλιου

«Ο ΓΙΔΙΑΡΗΣ» ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Του Φάνη Γιαννακόπουλου (Μπελεκάνου)

Τα χρόνια εκείνα τα πέτρινα, τα χρόνια της δυστυχίας, της φτώχειας και της στέρησης, οι άνθρωποι για να επιβιώσουν διάφορα επινοούσαν και σκαρφίζονταν - είτε επαγγέλματα, είτε ενέργειες - που σήμερα ακούγονται σαν απόκοσμα και εντελώς ευφάντασα.

Ένα, λοιπόν, επάγγελμα που έχει εξαφανιστεί και χάνεται στο βάθος των περασμένων χρόνων, είναι και «του Γιδιάρη» ή «του Αγελαδάρη» στη Θεσσαλία και αλλού.

Τι ήταν «ο Γιδιάρης»; Ήταν κάποιος του χωριού, που μάζευε τις γίδες της Κανδύλας, τις έκανε κοπάδι και τις οδηγούσε στις πλαγιές των γύρω βουνών για βοσκή.

Όπως ξέρουμε, όλοι εμείς οι παλιοί, οι χωρικοί της Κανδύλας και όλων των χωριών της Ελλάδας, για να τα βγάλουν πέρα, είχαν αναπτύξει την οικιακή οικονομία, που αυτή συνίστατο, μεταξύ των άλλων, και στην εκτροφή οικόσιτων ζώων - πλην των υποζυγίων (γαϊδούρια, μουλάρια, άλογα, βόδια) - όπως κατσίκες, προβατίνες, γουρουνάκια, κότες, κουνέλια, πάπιες κλπ.

Όμως το κατ' εξοχήν ζώον ήταν η κατσίκα, γιατί γεννούσε περισσότερα του ενός κατσικάκια, έδινε αρκετό γάλα, το μαλλί της, που έφτιαχναν τις τράγιες, τα σαΐσματα κλπ. και στο τέλος το κρέας της και φυσικά το δέρμα της (γιδιά), που εχρησιμοποιείτο, με την κατάλληλη επεξεργασία, ποικιλοτρόπως, όπως για τη μεταφορά κρασιού κλπ.

Η γίδα έχει το προνόμιο να είναι και λιτοδίαιτη. Τρώγει βεβαίως το σανό, τα παραπούλια κλπ. δεν λέει όχι και στο φτωχό πουρνάρι, που φυσικά αφθονούσε και αφθονεί στα βουνά της Κανδύλας.

Όλα τα ζώα, αλλά προ πάντων η κατσίκα, θέλει και ήθελε τον άνθρωπό της. Έτσι οι γεωργοί και οι άλλοι επαγγελματίες του χωριού για ν' απαλλαγούν από τη φροντίδα ενός από τα ζώα του σπιτιού, βρήκαν τη λύση. Η λύση ήταν «ο Γιδιάρης» ο οποίος κάθε πρωί με την ντουντούκα, που μπορεί να ήταν και ένας κόχυλας, έδινε το σύνθημα της συγκέντρωσης των γιδιών, στο ορισμένο σημείο, που ήταν το κέντρο αναφοράς.

Κάθε σπίτι με τον άνθρωπό του παρέδιδε την κατσικούλα ή τις κατσικούλες «στο Γιδιάρη», ο οποίος τις μάζευε, όπως προαναφέραμε, σε κοπάδι και τις οδηγούσε για βοσκή μέχρι το βράδυ.

Μετά τη δύση του ήλιου οι κατσικούλες, με οδηγό «το

(Συνέχεια στη σελ. 9)

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»
Εκδοση του Συλλόγου
των εν Αθήναις
και Απανταχού
Κανδυλιωτών
"Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431
Γραφεία:
Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437
1ος όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 5240271
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού	9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής	δολ. 25
Αυστραλίας	δολ. 45
Καναδά	δολ. 40
Αφρικής	25 ΕΥΡΩ

Για τους κατοίκους του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.
Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδας μαζί, 6 ΕΥΡΩ
Εκδότης - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου
Τηλ.: 210 6451380
Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Θέλω ν' ανέβω σε βουνό να πάω στο ξωκλήσι
Τάμα ν' αφήσω που έκανα σαν έφευγα στα ξένα
Να ροβολήσω την πλαγιά να πιω νερό απ' τη βρύση
Τον κάμπο που άφησα παλιά να πάω να γκεζερίσω
Σαν νάμουνα δεκαοκτώ στη λεβεντιά, στη νιότη
Τ' απόβραδο, το μούσγωμα να πάω κατά τη ράχη
Να δω τ' αστέρια τ' ουρανού να τρέμουν στο φεγγάρι
Κατά το γλυκοχάραμα να βγω να δω τον ήλιο
Απ' του βουνού την κορυφή να φέρνει την ημέρα
Να ξαναζήσω μια φορά τα παιδικά τα χρόνια
Τ' ανέμελα, τα ξέγνοιαστα της νιότης τη ζωντάνια
Που τά 'φαγαν της ξενιτειάς οι φάμπρικες, τα υπόγεια
Και δύναμη δεν έχω πια τα πόδια μου να σέρνω.

Χρίστος Γκιντώνης
Νοέμβριος 2001, Τορόντο

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

Γύρισα πάλι στο χωριό την όμορφη Κανδύλα,
την ομορφιά π' αντίκρισα, αλλού εγώ δεν είδα.

Είδα τα σπίτια τα όμορφα, φτιαγμένα με μεράκι,
γι' αυτό κι αναπαλαίωσα το πατρικό σπιτάκι.

Είδα τον κάμπο πράσινο, όπως θυμόμουν πρώτα,
και στο χωριό ν' ανάβουνε στους δρόμους, είδα, φώτα.

Αυτά όλα με μάγεψαν, μα πιο πολύ απ' όλα,
οι χωριανοί και οι συγγενείς, την τελευταία ώρα.

Όταν ο χρόνος τέλειωσε, για ν' αποχαιρετήσω,
τους χωριανούς και συγγενείς, για να γυρίσω πίσω.

Πίσω πάλι στην ξενιτειά, έχυσα πάλι δάκρυ,
για την αγάπη που έλαβα, από όλους άκρη σ' άκρη.

Τους σκέπτομαι εδώ μακριά, που 'μαι στην Αυστραλία,
οι συγγενείς και φίλοι μου έχουν τα μεγαλεία.

Που ομορφαίνουν το χωριό, κι είναι ομορφιές γεμάτο,
και πίνω το ποτήρι μου και βλέπω άσπρο πάτο.

Σύδνεϋ 13-11-2010
Χρήστος Ευαγγ. Κανδαλέπας

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Απ' το Λεβίδι κίνησα να πάω στην Κανδύλα
μα πριν εμπώ μες το χωριό με πιάνει ανατριχίλα.
Είδα ψηλά, το Μπούρτζι του το καταματωμένο,
να στέκεται περήφανο και καταγκρεμισμένο.
Τους Έλληνες εσφάξανε οι Τούρκοι μες το Μπούρτζι,
το αίμα τους εκύλησε και πήγε στο Σταυρούλη.
Προσκυνητάρι φτιάξανε για να τους προσκυνάνε,
ν' ανάβουν το καντήλι τους διαβάτες σαν περνάνε.
Τώρα κι αυτό γκρεμίστηκε κανείς δεν το θυμάται,
των Τούρκωνε τους φτιάξανε κρεβάτι να κοιμάνται.
Είδα ψηλά στο βράχο του πανώριο μοναστήρι
που κάνουνε τον Αύγουστο ωραίο πανηγύρι.
Είν' η γλυκιά μας Παναγιά με το ψηλό μπαλκόνι,
κάποτε φιλοξένησε και τον Κολοκοτρώνη.
Ήρθε κι αυτός από μακριά εκεί να προσκυνήσει,
να τον βοηθήσει η Παναγιά τους Τούρκους να νικήσει.
Ζητάει απ' τον ηγούμενο να τονε βοηθήσει.
Ζητάει τσαρούχια και κρασί, ζητάει ψωμί και λάδι
κι αν πιάσουνε τον Ξεσκερέ, κανείς μην καταλάβει
πως κείνος του εξήταγε μπαρούτι και φισέκια.

Γεωργία Γεωρ. Προκόπου

Η Κανδύλα

Γεια σου Κανδύλα όμορφη, με τα νερά τα κρύα
Με το ωραίο σου σχολειό στη μέση στην πλατεία.
Με καταπράσινα βουνά κι ωραία καφενεία.
Και τη γλυκιά την Παναγία μες το δεξί σου χέρι·
Να προσκυνάς σαν έρχεσαι, να χαιρετάς σαν φεύγεις.
Και στον ωραίο κάμπο σου βρίσκεις μπροστά το Χάνι
Κάνουν ωραία φαγητά παιδιά του Ξηρογιάννη.

Γεωργία Γ. Προκόπου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΛΑΓΟ

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ» ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΤΟΥΣ

Ο πρωτοστάτης για την έκδοση των «Κανδυλιώτικων» ήταν ο αδερφικός φίλος μου Σταύρος Λαγός, ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου μας και Γραμματέας του Δ.Σ. που αποφάσισε την έκδοσή τους. Το πρώτο φύλλο τους κυκλοφόρησε το Γενάρη του 1993 και από τότε εκδίδονται ανελλιπώς, ανά τρίμηνο.

Όμως, ο άξιος αυτός συμπατριώτης έπαψε πλέον να υπάρχει και να φροντίζει γι' αυτά. Την 18-4-2011, προδομένος από την καρδιά του, άφησε την τελευταία πνοή του στο σπίτι του, στην Καντύλα, που τόσο αγάπησε, βυθίζοντας όλους μας σε θλίψη και κυρίως την οικογένειά του.

Για τη σύνταξη της εφημερίδας αυτής, που ήταν το μεράκι του, συνεργαστήκαμε, από την αρχή της έκδοσής της μέχρι του θανάτου του, ως άτυπη Συντακτική Επιτροπή.

Προσπαθήσαμε να της δώσουμε τη φόρμα που έχει σήμερα, όμως δεν μέναμε απολύτως ικανοποιημένοι από το περιεχόμενό της. Δεν υπήρξε η αναμενόμενη συμμετοχή συμπατριωτών για τη συγγραφή εμπεριστατωμένων άρθρων, σχετικών με τους σκοπούς που υπηρετεί

ως όργανο του Συλλόγου, δηλαδή για το χωριό μας, την ιστορία του, τα μνημεία του, τη λαογραφία του, τους ανθρώπους του και τα προβλήματά τους κλπ., όπως συμβαίνει με φύλλα άλλων χωριών και περιοχών.

Ωστόσο «τα Κανδυλιώτικα» είναι για το χωριό μας - από τότε που υπάρχει αυτό - το μόνο έντυπο που έχει εκδοθεί και κυκλοφορεί για δεκαεννιά χρόνια. Πρέπει να το στηρίξουμε, να το αναβαθμίσουμε και να του δώσουμε περισσότερο κύρος με άρθρα δικά μας. Είμαστε πολλοί και άξιοι συμπατριώτες.

Ας πάρουμε τη σκυτάλη. Ας ξαναδιαβάσουμε το άρθρο του πρώτου φύλλου του πρωτεργάτη ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΑΓΟΥ με τον τίτλο «ΜΠΟΡΟΥΜΕ;», που αναδημοσιεύουμε στη συνέχεια, στο αφιέρωμα αυτό - το οποίο περιλαμβάνει και δύο ακόμη άρθρα, ένα του γιού του Μιχάλη και ένα του φίλου Βασίλη Παναγάρα - κι αποχαιρετώντας τον, ας ξεκινήσουμε με το «ΜΠΟΡΟΥΜΕ» χωρίς ερωτηματικό, αλλά με αυτοπεποίθηση.

Έτσι, κι εκείνος θα νιώθει δικαιωμένος γι' αυτό που ξεκίνησε για την Καντύλα και τους Καντυλαίους.

Δημ. Λαρδίκος

'ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΑΓΟΥ ΑΠΟ ΤΟ 1ο ΦΥΛΛΟ ΤΩΝ «ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΩΝ» - ΓΕΝΑΡΗΣ 1993

Από τη Σκοπιά μου

ΜΠΟΡΟΥΜΕ;

Μια πρόκληση προς τους Καντυλαίους, για τη δημιουργία ενός εντύπου επικοινωνίας, διαλόγου και προβληματισμού, γύρω από τα θέματα της παράδοσης της ιστορίας μας και της καταγωγής μας, έξω από τα συνηθισμένα

Όταν ο Σύλλογος μας πήρε την απόφαση για την έκδοση των «ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΩΝ», μια μικρή ομάδα από φίλους Καντυλαίους, κάναμε διάφορες σκέψεις και συζητήσαμε αρκετά, για τη μορφή και το περιεχόμενο αυτού του εντύπου, αλλά και για την αναγκαιότητά του.

Καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η έκδοση είναι αναγκαία. Τους βασικούς λόγους τους διαβάζουμε στο σχετικό σημείωμα της Συντακτικής Επιτροπής.

Συζητώντας όμως και πιο πέρα, βγάλαμε κι άλλα συμπεράσματα, όπως:

Ο κίνδυνος, ν' ακολουθήσει αυτό το έντυπο την τύχη δεκάδων παρόμοιων. Να γίνει δηλαδή ένα φύλλο με στενούς πνευματικούς ορίζοντες, με κύριο περιεχόμενο τα «κοινωνικά» και κάποιες ανακοινώσεις του Συλλόγου. Να μην υπάρχει το ενδιαφέρον για το διάβασμα του, αλλά μετά την πρώτη ματιά, να το πετάς, όπως μία τυχαία ανακοίνωση, από τις τόσες που βλέπουμε καθημερινά.

Αν φτάσουμε εκεί, αξίζει τον κόπο να γίνουν τόσα έξοδα, για να καταλήξουμε στον αναπόφευκτο μαρασμό και να σταματήσουμε «άδοξα» τη συνέχιση της έκδοσης;

Μπαίνει λοιπόν το ερώτημα: ΜΠΟΡΟΥΜΕ;

Μπορούμε οι Καντυλαίοι, όλοι οι Καντυλαίοι, και οι άνθρωποι του μόχθου και αυτοί του πνεύματος να φτιάξουμε κάτι διαφορετικό;

Μπορούμε να δώσουμε ένα τέτοιο περιεχόμενο, που θα κάνει το κάθε φύλλο μας να συζητιέται, να το περιμένει ο αναγνώστης με λαχτάρα;

Μπορούμε σ' αυτή την περίοδο της αμφισβήτησης των πάντων, την εποχή που τα κάθε λογής προϊόντα υποκουλτούρας μας κατακλύζουν, να κάνουμε, μία προσπάθεια έστω, για αντίσταση;

Για να πούμε όμως, αν μπορούμε, πρέπει πρώτα να δούμε τι επιδιώκουμε, ποιό, κατά τη γνώμη μας, θα ήταν το περιεχόμενο εκείνο και το πνεύμα, αν επιθυμείτε, που θα έδινε στα «ΚΑΝΤΥΛΙΩΤΙΚΑ» μία άλλη διάσταση σε μορφή, σε περιεχόμενο, σε ενδιαφέροντα.

Δίνουμε στη συνέχεια μερικές ιδέες:

Πρώτ' απ' όλα η εφημερίδα να έχει «μορφή», να είναι ευκολοδιάβαστη, να έχει μόνιμες στήλες, στην ίδια πάντα θέση. Τα κείμενα να είναι σαφή, περιεκτικά και όσο γίνεται πιο σύντομα.

Αυτά από πλευράς εμφάνισης.

Από πλευράς περιεχομένου τώρα, που είναι και το πιο σοβαρό. Προτείνουμε, το μεγαλύτερο μέρος, ν' αφιερωθεί σε θέματα πολιτισμού, παράδοσης, γραμμάτων και τεχνών.

Είναι κάτι που λείπει από τη σημερινή εποχή.

Καλούμαστε λοιπόν, να πλαισιώσουμε, ο καθένας από τη σκοπιά του, στήλες όπως:

- Η λαϊκή μας παράδοση από τη θετική αλλά και την αρνητική της πλευρά.
- Τα ήθη και έθιμα της Καντύλας από τη σοβαρή αλλά και την εύθυμη πλευρά τους.
- Τα δημοτικά μας τραγούδια και τα μοιριολόγια μας, με αναφορά σε κείμενα και σε ανθρώπους που τα τραγούδησαν.
- Η καντυλιώτικη γλώσσα με προσπάθεια ετυμολόγησης των ιδιωματισμών και των τοπονυμίων.
- Σύντομα βιογραφικά και ανέκδοτα Καντυλαίων, που άφησαν εποχή και έμειναν στην ιστορία και στη συνείδησή μας σαν «μορφές».
- Προβολή των ανθρώπων της τέχνης, της επιστήμης και των γραμμάτων και του έργου τους.
- Η μετανάστευση, οι καημοί, οι πίκρες, η φτώχια και ο αγώνας για επιβίωση των μεταναστών, δοσμένα μέσα από αυθεντικές αφηγήσεις.
- Προκήρυξη διαγωνισμών, με βραβεία για τους νέους μας, σε θέματα λογοτεχνίας, λαογραφίας, ιστορικών ερευνών, σκίτσου, φωτογραφίας.
- Ιστορικές μελέτες και έρευνες σε αρχεία και βιβλιοθήκες για θέματα που έχουν σχέση με το χωριό μας.
- Τέλος, ένα «βήμα αναγνωστών», όπου θα καταχωρούνται επιστολές με κριτική, σχόλια ή και διαφορετικές απόψεις, έτσι, που να αναπτύσσεται ένας ζωντανός διάλογος.

Για την υπόλοιπη ύλη. Τη βλέπουμε στις εξής ενότητες:

- Ειδησεογραφική. Θα περιλαμβάνει κάθε μορφής ειδήσεις απ' όλα τα μέρη της Ελλάδας και του κόσμου, που ζουν Καντυλαίοι.
- Ρεπορτάζ και έρευνες για επίκαιρα θέματα που έχουν σχέση με τα ζητήματα και αιτήματα της Κανδύλας.
- Πληροφοριακή. Καταχώρηση ανακοινώσεων, προσκλήσεων του Συλλόγου, της Κοινότητας, διαφόρων φορέων, ακόμα και ατόμων που έχουν σκοπό να ενημερώσουν για κάποια εκδήλωση ή για κάποιο νομικό ή άλλο θέμα.

Αυτές είναι οι σκέψεις μας για το είδος του εντύπου που θέλουμε. Τα θέματα που αναφέρονται είναι ενδεικτικά και μπορούν να διευρυνθούν.

Σχέδιο φιλόδοξο.

Φυσικά δεν πρόκειται να υλοποιηθεί ούτε από το πρώτο φύλλο ούτε και σ' ένα χρόνο.

Θα χτίζεται σταδιακά και κάποτε θα πάρει την οριστική του μορφή.

Πώς όμως;

Με τη συμμετοχή δύο ή τριών ανθρώπων; ποτέ.

Χρειάζεται η δουλειά πολλών και το μεράκι όλων μας. Μπορούμε;

Ναι, αν το θελήσουμε ΜΠΟΡΟΥΜΕ.

Απ' την Καντύλα ποτέ δεν έλειψαν ούτε τα φωτισμένα μυαλά, ούτε οι μερακλήδες, ούτε οι θυμόσοφοι γέροντες, ούτε οι ενθουσιώδεις νέοι.

Ας κάνουμε λοιπόν την προσπάθεια.

Αξίζει

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν

Περιμένουμε.

ΛΑΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

72 ΛΕΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

Μακάρι να μπορούσα να αναβάλω για πολλά χρόνια τη στιγμή που θα μιλούσα για τον πατέρα μου σε χρόνο αόριστο, με τη λέξη «ήταν». Όμως, δυστυχώς, η στιγμή είναι τώρα. Δεν θα ήθελα να γράψω τις συνηθισμένες κοινοτοπίες για το πόσο καλός πατέρας ήταν και πόσο μας ενέπνευσε. Θέλω να γράψω κάτι άλλο. Ο Σταύρος Λαγός έζησε 72 χρόνια. Αναρωτήθηκα αν για καθένα από αυτά τα χρόνια, θα μπορούσα να σκεφτώ μια χαρακτηριστική λέξη για το τι ήταν ο πατέρας μου για εμένα, την οικογένεια μου και την κοινωνία. Δεν ήταν πολύ δύσκολο. Χωρίς κάποια ιδιαίτερη σειρά προτίμησης λοιπόν, ο πατέρας μου ήταν:

Ικανός. Ειλικρινής. Αλτρουιστής. Δίκαιος. Προσεκτικός. Αισιόδοξος. Γενναίος. Δημιουργικός. Διεθνιστής. Μορφωμένος. Αδιάβλητος. Δραστήριος. Ενδελεχής. Ανοιχτόκαρδος. Έντιμος. Εξωστρεφής. Αξιόπιστος. Πνευματώδης. Ιδεολόγος. Αναγνωρισμένος. Ευγενικός. Μαχητής. Συνεπής. Διδακτικός. Ευθύς. Μοναδικός. Ευπρεπής. Πολυπράγμων. Ευφυής. Πρόθυμος. Διακριτικός. Ηθικός. Ενθουσιώδης. Θαρραλέος. Καλόκαρδος. Πρακτικός. Καλλιγράφος. Λογικός. Μεγαλόψυχος. Μελετηρός. Νεωτεριστής. Οξυδερκής. Δημοκράτης. Ψαγμένος. Έμπιστος. Οργανωτικός. Περιποιητικός. Λαοφιλής. Εργατικός. Προσιτός. Εκδηλωτικός. Αυθεντικός. Προνοητικός. Άκακος. Σοβαρός. Σταθερός. Μουσικόφιλος. Συγκροτημένος. Καλοπροαίρετος. Μπεσαλής. Αφοσιωμένος. Συνετός. Τεχνίτης. Υπεύθυνος. Ευρηματικός. Φιλήσυχος. Επιεικής. Φιλόζωος. Χαρισματικός. Εμψυχωτής. Ψύχραιμος. Αξιοθαύμαστος.

Είμαι σίγουρος ότι τα αδέλφια μου, η μάνα μου και οι φίλοι του πατέρα μου θα μπορούσαν να βρουν άλλες 72 λέξεις για να τον περιγράψουν και άλλες 72 και μετά άλλες 72. Θα τον θυμόμαστε για πάντα.

Μιχάλης Λαγός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΓΟΣ (ΤΖΙΟΡΑΣ)

Ακραία συγκινημένος από το θάνατο του ακριβού μου φίλου, νιώθω συντριμμένος, νιώθω χαμένος. Ο φίλος, ο αδερφός που συντρόφευε από τα μικράτα μου και για σχεδόν σαράντα χρόνια τις αγωνίες μου, μα και τις υπερβάσεις μου, έπαψε να ζει. Η πληθωρική κι επιβλητική προσωπικότητα, που κατίσχυσε τις τελευταίες δεκαετίες του Καντυλαίικου χώρου, επέλεξε να φύγει.

Ο γλυκός στην έκφραση, ο ευαίσθητος στην ψυχή, μα και ο σκληρός στις απόψεις του, που άπτονταν κοινωνικών κι ιδεολογικών θεμάτων και που δίδαξε ήθος και στάση ζωής, δεν υπάρχει πια.

Μου είναι δύσκολο να το αποδεχτώ, μου είναι δύσκολο να το πιστέψω.

Κι όμως δρομολογημένη η κατάληξη. Μετά από την περιπέτεια που είχε το Φλεβάρη του 1997, τη γνωρίζαμε. Πιστεύαμε όμως, πως η ζωή θα του χαριστεί. Είχε δικαίωμα, μετά από 50 χρόνια βιοπάλης και αγωνιών και τώρα που κατάκτησε την ηρεμία, να χαρεί.

Όμως έφυγε... μέσα σε πέντε λεπτά αγωνίας, λες κι έγειρε να κοιμηθεί.

Ακριβέ μου φίλε, πώς να νεκρολογήσω το χαμό σου;

Πώς να πάψω να σκέπτομαι το συντρόφιασμα τόσων «κοινών» που μας ένωναν; Πώς να ξεχάσω τις χιλιάδες ώρες των ταξιδιών και των γλεντιών, που συνέτειναν στην άσκηση του

(συνέχεια στη σελ. 13)

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ

Σχόλια - επιμέλεια: Σταύρος Λαγός

Τα ακριτικά τραγούδια έχουν την αρχή τους στα Βυζαντινά χρόνια και είναι τα περισσότερο διαδομένα από τ' άλλα είδη και αγαπητά στο λαό, γεμάτα επικά στοιχεία, με δραματική μορφή και τόλμη στην έκφραση. Τα συναντάμε σ' όλον τον Ελληνισμό (Καππαδοκία, Πόντο, Ιόνια νησιά, Κύπρο) απ' όπου διαδόθηκαν και στους γειτονικούς λαούς (Ρώσους, Σέρβους, Βούλγαρους). Ο κατ' εξοχήν ήρωάς τους είναι ο Διγενής, που με την υπεράνθρωπη δύναμη και τις πελώριες διαστάσεις του νικάει όχι μόνο τους απελάτες και τους Σαρακηνούς, αλλά παλεύει ακόμα και με τον ίδιο το χάρο. Από τον πλούτο των ακριτικών τραγουδιών δημοσιεύουμε μερικά που αναφέρονται στο χάρο και στο θάνατο των αντρειωμένων.

Σημείωση: Η επιλογή των τραγουδιών αυτών είχε γίνει από το Σταύρο Λαγό, πριν από το θάνατό του.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΚΙ Ο ΧΑΡΟΣ
(παραλλαγή Κερασούντος Πόντου)

Ακρίτας κάστρον έχτιζεν τριγύρω στα ρασία.
Απάν' του κόσμου τα φυτά εκεί φέρ' και φυτεύει,
απάν' του κόσμου τα πουλιά εκεί πάγνε, φωλεύνε.
Ατά κηλάϊδναν κι έλεγαν: Πάντα θα ζει ο Ακρίτες.
- Αφσ'ιτεν τα πουλόπα μου, ας κηλαϊδούν κι ας χαίρουν
ατά μικρά πουλόπα είν' κι εξέρ'ν να κηλαϊδούνε.
Όταν τερεί το πέραγκαν, ο Χάρον κατηβαίνει:
- Πούς πας, πού πάς, ναι, Χάρε μου, και πάς συχαιρεμένα;
- Έρθα να παίρω την ψυχή σ' και πάγω χαρεμένα.
- Χάρε μ', για 'λ' ας παλεύουμε στο χάλκινον τ' αλώνιν.
Αν έν' και το νικάς με σύ, έπαρ' τη ψ'σήν μ' και δέβα,
αν έν' και το νικιέσαι σύ, θα πάρω και τον μαύρο σ'.

Εξέβαν και επάλεψαν, ενίκεσεν ο Χάρον.
- Ναηλί εμέν και βάϊ εμέν, ενίκησέ με ο Χάρον.
Φέρτε με την φιλίντρα μου, φέρτε με τα σιλιάγα μ',
φέρτε με το τοπούζι μου, ντό έν' εξήντ' οκάδες,
και τ' άλλο το τοπούζι μου, ντό έν' εξηνταπέντε.

Φέρν' ατον την φιλίντραν ατ', φέρν' ατον τα σιλιάχ' ατ'
φέρν' ατον το τοπούζιν ατ' ντό έν' εξηνταπέντε.
και τ' άλλο το τοπούζιν ατ' ντό έν' εξηνταπέντε.
Αχπάσκεταν ο Ακρίτες μου να πάγει κυνηγεύει.
Σσο μεσοστράτ' 'κ επρόφτασεν, ς' σο μεσαστράτ' 'κ επήγεν,
επόνεσεν η κεφαλιά τ', τεράζειν η καρδία τ'
και συντρομάζν' τα γόνατα τ', και 'κ επορεί να πάγει.
Ο Ακρίτες οπισ' κλώσκεται και πυκναναστενάζει:
- Ναηλί εμέν τον άκλερον, εγώ πώς θ' αποθάνω.
Ας σαίρουντάνε τα ρασιά, ας σαίρουν τα θερία.
Ας έστεκα ψηλά ρασιά, ψηλά περχαρομότια,
να ποίνα τ' όρεα κι έκλαγαν, τ' ορμένια μοιρολόγναν.
Δέβα, καλίτσα μ', στρώσο με θανατικόν κραβάτιν.
θέκον και στο κεφάλι μου και παρχαρί τσιτσίκια.
Διαβαίν' η κάλια τ' στρώνει ατον τουσέκια και γεργάνια.
- Καλή, αδά να έστρωσες αγάντια και τροβόλια;...
και θέκ' και στον κεφάλιν ατ' και παρχαρί τσιτσίκια.
Άκουσ' άκουσ' Ακρίτα μου, ντο λέγν' οι γειτονάδες;
Γιάννες λέει, παίρω τ' άλογον, και Γεώρης το τοπούζ' ατ'
κι ο γέρον, ο σαπόγερον λέγ' παίρω την κάλην ατ.
- Γιάννεν 'κ πράτει τ' άλογον μ' και Γεώρην το τοπούζι μ',
το γέρον, το σαπόγερον 'κ πράτ' τ' εμόν η κάλη.

και το τοπούζν' ατ' έκαψεν και τ' άλογον σκοτώνει.
- Κόρ' έλα φτιά με ασπασμόν και τς αποχωρισίας.
Κλίσκεται κα' να προσκονά τ' Ακρίτα την καρδίαν.

Ατός την κόρην έγλυσεν, την θαυμαστήν την κόρην,
οι δύο σ' μίαν επέθαναν, οι δύο σ' μίαν εθάφαν.

Λαογραφία, τόμ. 1 (1909), σ. 233 καί Άγις Θέρος, σελ. 75-76

ΛΕΞ.: Στίχ. 5. άφσητεν = αφίστε. 5. - πουλόπα = πουλάκια. - 6. 'κ εξέρν = ουκ εξέρουν, δεν ξέρουν. - 10. για' λ' = για έλα. - 11. ψ' ση μ' = ψυχή μου. -11. διέβα = διάβα. - 14. ναηλί = αλί, αλίμονο, (απ' το εβρ. ιλί). - 15. φιλίντρα = είδος όπλου. - 15. σιλιάγαν = σιλάχι, η πέτσινη πλατειά ζώνη που βάζαν τα φυσέκια (λ. αραβ.). - 16. τοπούζιν = ρόπαλο (λ. τουρκ.). - 21. αχπάσκεταν = ξεκινούσαν για δρόμο (ρήμα αχπάσκω ή αχπάνω). - 25. κλώσκεται = γυρίζει, τριγυρνάει. - 26. άκλερον = δυστυχισμένο (άκληρο). - 28. περχαρομότια = άκρες πλατώματος βουνού (πέρχαρα και πάρχαρα). - 29. να ποίνα = να κανα(εποίουν). - 30. ορμένια = δάση, ρουμάνια (τουρκ. ορμάν.). - 31. θέκον = θέσε, βάλε (προστακτ.). - 31. παρχαρί τσιτσίκια = άνθη απ' το πλάτωμα του βουνού (τουρκ. τσιτσέκ, άνθος). - 32. τουσέκια = στρώματα (τουρκ.). - 32. γεργάνια = παπλώματα (τουρκ. γιοργκάν). - 33. αγάντια = αγκάθια, δηλ. μούστρωσε αγκάθια και τριβόλους αντί άνθη. - 42. κλίσκεται κα' = σκύβει κάτω (απ' το αρχ. κλίνω). - 43. έγλυσε = έπνιξε.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ

Ο Διγενής ψυχομαχεί κι η γης τόνε τρομάσει
κι η πλάκα τον ανατριχιά που θέλα τον σκεπάσει.
Κι εκειά βαριά που κοίτεται, λόγια αντρειωμένα λέει:
- Να 'χεν η γης πατήματα κι ο ουρανός κερκέλια,
να 'πάτουν τα πατήματα, να 'πιανα τα κερκέλια.
να δώκω σείσμα τ' ουρανού, να βγάλει μαύρα νέφη,
να ρίξει χιόνια και νερά κι αμάλαγο χρυσάφι!

ΚΡΗΤΗΣ

Άγις Θέρος, ανέκδ. παραλλαγή σελ. 71

ΣΗΜ.: Μ' αυτήν τη μορφή το τραγούδησε ο μεγάλος εθνάρχης Ελευθέριος Βενιζέλος. Σώζεται η μελωδία του, φωνογραφημένη στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών και σε άλλα ιδρύματα. Οι Κρητικοί χάραξαν τους πρώτους στίχους στον τάφο του.

«Το τραγούδι αυτό, το καταπληχτικό στην έμπνευση και στο δέσιμο, είναι από τ' αριστουργήματα της ποιήσεώς μας, αληθινό διαμάντι.

Μέσα στους επτά στίχους, που είναι συνθεμένοι με τη σοφή και λιτή τέχνη του αρχαίου επιγράμματος, κλείνεται κι υψώνεται μιά πανανθρώπινη κραυγή κι επίκληση για την Ελευθερία και την ευτυχία του κόσμου, απ' το στόμα του Ήρωα του τρανού, και μαζί διαθήκη πνευματική υπέροχη. Επιτάφιο, άξιο να χαραχτεί σε χρυσή πλάκα και να μείνει στους αιώνες» γράφει ο Άγις Θέρος.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΨΥΧΟΜΑΧΕΙ...

Ο Διγενής ψυχομαχεί κ' η γη τόνε τρομάσσει,
κ' η πλάκα τον ανατριχιά πώς θα τόνε σκεπάση,
πώς θα σκεπάση τον αϊτό τσή γης τον αντρειωμένο.
Σπίτι δεν τον εσκέπαζε, σπήλιο δεν τον εχώρει,
τα όρη εδιασκέλιζε, βουνού κορφές επήδα,
χαράκι' αμαδολόγανε και ριζιμιά ξεκούνειε.

Στο βίτσιμά πιάνε πουλιά, στο πέταμα γεράκια,
στο γλάκιο και στο πήδημα τα λάφια και τ' αγρίμια.
Ζηλεύγει ο Χάρος με χωσιά, μακρά τόνε βιγλίζει,
κ' ελάβωσέ του την καρδιά και τη ψυχή του πήρε.

Συλλ. Ν. Γ. Πολίτη

Ο ΧΑΡΟΣ ΚΙ Ο ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ

Θε μου, και τί να γίνησα του κάστρου οι αντρειωμένοι;
ήτε σε γάμο φαίνονται ήτε σε μοιρολόι,
διάπσα να κουρσέψουσι του βασιλιά το κάστρο,
όπ' έχει την πεντάμορφη και μαυρομάτα κόρη,
που ο Μαυροειδής την αγαπά και θέλει να την πάρει.
Διάπσα και την πήρασι, τη φέρνουν στο καράβι,
δόνουσι δρόμο και κινούν, και φτάνουσι στη Μάνη,
πέρα στην άκρη του γιαλού, στην άκρη του πελάου,
όπού 'νια σπήλια και γκρεμοί, κι η θάλασσα 'ναι μαύρη,
και κάστρο θεμελιώνουσιν απάνου στο Τηγάνι.
Φέρουσιν από τη Φραγκιά το σίδερο, τ' ατσάλι,
το κρούσταλλο απ' τη Βενετιά και το μαργαριτάρι,
κι από την Πόλη μάρμαρο, και το χρυσό ψαράκι,
κάνουσι πύργο γυάλινο, η κόρη να 'ναι χώρια,
και χωριστός βιγλάτορας την κόρη να φυλάει.
Το κάστρο αποτελειώνουσι και κλείνοντ' όλοι μέσα,
και να σου ο Χάρος έφτασε, ο μαύρος καβαλάρης
την κόρη αναγυρεύοντα, του βασιλιά την πάρει,
κι από μακριά τους χαιρετά κι από κοντά τούς λέει:
- Καλώς τα κάνετ' άρχοντες, καλώς τα πολεμάτε.
- Καλώς ορίζεις, Χάρο μου, καλώς την αφεντιά σου.
Κάτσε, να φας, κάτσε να πιεις, κάτσε ν' ανιστορήσεις.
Χάρο μου, πούδεν έρχεσαι, για πού θενά τραβήξεις;
- Εγώ δεν ήρθα για φαΐ, ούτε ν' ανιστορήσω.
μόν' ήρθα την πεντάμορφη την κόρη για να πάρω.
- η κόρη είναι στον πύργο της, ο Μαυροειδής την έχει,
και δε ζε τήνε δόνομε, α δε μάς ενικήσεις,
τ' έχομε κάστρο δυνατό, κι είμαστε αντρειωμένοι.
Κι ο Χάρος, οπού τ' άκουσε, πολύ του κακοφάνη,
και βάνει άγρια τη φωνή, και θυμωμένος λέει:
- Ποιος έχει ατσάλινο σπαθί, σίδερο βρακοζώνι;
Ποιος έχει στήθος μάρμαρο, το Χάρο να νικήσει;

Κι ο Μαυροειδής, σαν τ' άκουσε, που ήταν απά στον πύργο,
του κακοφάνηκε πολύ, και παρατά την κόρη,
και κατεβαίνει θαρρετά, και χολιασμένος λέει:
- Εγώ 'χου ατσάλινο σπαθί, σίδερο βρακοζώνι,
εγώ 'χου στήθος μάρμαρο και γω θα ζε νικήσου,
Χάρο, αν είσαι δυνατός, κι αν είσαι παλικάρι,
έλα, πά να παλέψουμε, στο σιδερένιο αλώνι,
οπόχει πάτο δυνατό, και γύρον ατσαλένιο.
Εφτά βολές ο Μαυροειδής ενίκησε το Χάρο,
κι απάνου στις οχτώ βολές, ο Χάροντας θυμώνει,
βάνει όλη του τη δύναμη, το νέο ξαρματώνει,
κι απ' τα μαλλιά τόνε τραβά, χάμου τόνε ξαπλώνει.
- Άσε με, Χάρο, άσε με, τι εγώ είμ' αντρειωμένος,
τώρα που με ξαρμάτωσες, λογιούμαι νικημένος,
και δεν τη θέλου τη ζωή εις τον Απάνου Κόσμο,
μόν' δείξε μου τη στράτα ζου, κι έρχομαι με την κόρη.
Κι ο Χάρος, αναμπαίζοντα, λέει του αντρειωμένου:
- Πού 'ν' τ' ατσαλένιο ζου σπαθί, πού 'ναι το βρακοζώνι,
Πού 'ν' η παλικάρια σου στο σιδερένιο αλώνι;
Πού 'ναι τα στήθη μάρμαρο, το Χάρο να νικήσεις;
Φέρε την κόρη ολήγορα, και σύ να αγκλουθήσεις
τη στράτα τη θαλασσινή πίζου ματιά μη ρίξεις.
Μόν' βλέπε κείνο το βουνό, κάτου στον πέρα κάβο,
με τα γκρεμά και τις σπηλιές, που η θάλασσα το δέρνει.
εκεί 'ναι έμενα η στράτα μου, και λίγο πάρα κάτω,
εκεί 'ναι και το σπήλιο μου, που πάει στην Κάτου Κόσμο,
που πάει στα Τάρταρα της γης, με τους αποθαμένους.
Κι όντες θα δεις την πόρτα του, λαχτάρα θα ζε πιάσει,
τί είν' απομέσα σκοτεινή, κι απόξ' αραχνιασμένη,
με τα κουφάρια των άντρων είναι όλη χτισμένη,
με τα μαλλιά των κοριτσιών την έχου σκεπασμένη.

ΚΡΗΤΗΣ

Α. Δημητράκος, τόμ. 1, σ. 82 και Άγις Θέρος, σελ. 155

ΛΕΞ.: Στίχ. 2. ήτε = μήτε, ούτε. - 3. διάπσα = πήγαν (διάει, πηγαίνει, πήγε, ρ. διάω δε λέγεται στο α' πρόσωπο). - 9. 'νια = είναι (είνια). - 23. πούδεν = πούθεν, πόθεν, από πού. - 27. ζέ = σε (δε σου τη δίνουμε). - δόνομε = δίνουμε.

ΣΗΜ.: Το ποίημα, είναι φανερό, πως, σε παλιές λαϊκές βάσεις, το 'χε δουλέψει κάποιος λαϊκός ποιητής γραμματισμένος στην Κρήτη πρώτα, στη Μάνη έπειτα. Μαυροειδής είναι ένα απ' τα ονόματα του Διγενή. Το κάστρο είναι πάνω στο Τηγάνι, στο λιμάνι του Μέζαπου, στη Δ. Μάνη. Χαλάσματά του μαρμαρένια και κεφαλοκόλωνα φράγκικα υπήρχαν ως το 1904 που το είδα. Είν' ένα απ' τα «Κάστρα της Ωριας». Άγις Θέρος.

Οι ήρωες του άσματος δεν είναι απελάτες αλλά κουρσάροι. Βλέπε και σημειώσεις Π. Καλονάρου τόμ. Β' σελ. 247.

Ο ΧΑΡΟΝΤΑΣ

Ο Κωνσταντής το' Αλέξανδρος, το' ο 'Αλεξανδρειωμένος
σίδερο πύργο 'χτίσανε να μη τούς εύρ' ο Χάρος.
Τσαί 'τσεί 'που τον εχτίζανε εκάτσανε να φάνε,
βλέπουν τον Χάρον τσ' ήρχετο 'ς άλογον καββαλλάρη.
- Κάτσε να φας, κάτσε να πγιής, κάτσε να ξεφάντωσης.
- Εγώ δεν ήρτα για φαγί, μηδέ να ξεφαντώσω,
μόν' ήρθα για τον Κωνσταντή να πάρω την ψυχήν του.
- Έλα παρασαρτάρησε τσ' όγοιος νιτσήσ' ας πάρη.
Παρασαρτά ο Χάροντας πάει σαράντα σκέλια,
παρασαρτά ο Κωνσταντής πάει σαράντα πέντε.
- Έλα παρασαλέψωμεν τσ' όγοιος νιτσήσ' ας πάρη.
Παρασαλεύγ' ο Κωνσταντής ρίχνει το Χάρο κάτω.
Ο Χάρος ήτο πονηρός τσ' άφ' τα μαλλιά τον πιάνει.
- Άφης με, Χάρ', άφ' τα μαλλιά τσαί πγιάσ' με άφ' το χέρι,
τσαί δείξε μου το μέρος σου να πάγω μοναχός μου.
- να δης εμόν το μέρος μου τρομάρα θα σε πιάση,
'πουν 'ν' από μέσα σκοτεινό τσ' από 'ξω 'ραχνιασμένο
με των άντρων της τσεφαλαίς το 'χω εγώ χτισμένο
με των κοπέλλων τα μαλλιά το έχω 'σκεπασμένο.

ΧΙΟΥ

Συλλ. Κ. Κανελλάκη, (1890) σελ. 46

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

πρύτανης οικονομικών υποθέσεων και προγραμματισμού του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Καθηγητής κ. Γιώργος Φωτόπουλος, ανέπτυξε την πορεία του Πανεπιστημίου και τα σχέδια που υπάρχουν για το μέλλον.

Οι καθηγητές της Ιατρικής Σχολής την ώρα του δείπνου

Ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου Πέτρος Τατούλης και η παρέα του

Στη δεύτερη συνεδρία με θέμα «Νόμος πλαίσιο για τη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (ΑΕΙ)», ο ιατρός. Βουλευτής και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος, έθεσε τους προβληματισμούς και τις θέσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη λειτουργία των ΑΕΙ. Στη συνέχεια, η Αναπλ. Καθηγήτρια του Τμήματος Μεθοδολογίας Ιστορίας & Θεωρίας της Επιστήμης του Πανεπιστημίου Αθηνών κα. Βάσω Κιντή, ανέλυσε τους προβληματισμούς και τις προοπτικές της Ακαδημαϊκής λειτουργίας τον 21ο αιώνα. Ακολούθησε 2ωρη συζήτηση με ανταλλαγή απόψεων. Αποφασίστηκε, τα συμπεράσματα της συζήτησης να καταγραφούν και να προωθηθούν προς το Υπουργείο Παιδείας.

Η τρίτη και τελευταία συνεδρία είχε ως θέμα «Η ανάπτυξη στην περιφέρεια Πελοποννήσου», με ομιλητή τον Περιφερειάρχη Πελοποννήσου κ. Πέτρο Τατούλη, ο οποίος έθεσε τις απόψεις του νια την περιφέρεια της Πελοποννήσου.

Το Σάββατο 9 Απριλίου 2011, η ένωση των Καθηγητών της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με τα μέλη που τη συνόδευαν (περίπου 100 άτομα), ήρθαν στην Κανδύλα, προσκεκλημένοι από τον Καθηγητή της Ιατρικής Σχολής, Φάνη Οικονομόπουλο. Στους προσκεκλημένους επίσης ήταν και ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Πέτρος Τατούλης και η οικογένεια του. Ο κ. Οικονομόπουλος καλωσόρισε τους διακεκριμένους καθηγητές και ανέφερε ότι είναι μεγάλη τιμή για το χωριό, να ευρίσκονται τα μέλη της Ιατρικής Σχολής στην Κανδύλα. Στη συνέχεια έδωσε ορισμένα στοιχεία για τη γεωγραφική θέση του χωριού και την ιστορία του. Αναφέρθη στην Ιερά Μονή της Παναγίας και το ρόλο του Μοναστηριού στην Επανάσταση του 1821, και την ιδιόχειρη επιστολή του Θ. Κολοκοτρώνη. Επίσης, μίλησε και για τον Αρχαίο Αρκαδικό Ορχομενό, που αναφέρεται στην Ιλιάδα του Ομήρου.

Ακολούθως παρετέθη πλούσιο δείπνο στην ταβέρνα «Η Καλή Παρέα» του Λάκη Μπίσια. Η περιποίηση, η ποικιλία και η ποιότητα των φαγητών, τα τοπικά γλυκά και κυρίως η ζεστή φιλοξενία όλων, έκαναν μεγάλη εντύπωση σε όλους τους προσκεκλημένους. Ακολούθησαν πολλά τηλεφωνήματα από όλους σχεδόν, ευχαριστώντας για την υπέροχη αυτή βραδιά.

Πραγματικά, η παρουσία των Καθηγητών της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών στην Κανδύλα, ήταν ένα σημαντικό γεγονός.

ΔΙΑΛΕΧΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Σ' αυτό το φύλλο δημοσιεύουμε δοκίμιο του συγγραφέα Γιώργου Θεοτοκά, από το βιβλίο του «Πνευματική Πορεία» - Βιβλιοπωλείον της Εστίας Ι. Δ. Κολλάρου και Σίας Α.Ε. - για τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου. Ο Θεοτοκάς γεννήθηκε στην Κων/πολη το 1906 και πέθανε στην Αθήνα το 1966.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

(Τρίπολη 1876 - Αθήνα 1936)

Η μνημειακή έκδοση των έργων του Αλεξάνδρου Παπαναστασίου, φροντισμένη από τον παλαιό του συνεργάτη Ξ. Λευκοπαρίδη, ξαναζωντάνεψε τη μνήμη του ιδρυτή της Ελληνικής Δημοκρατίας τής σύντομης περιόδου 1924-1935, τον έφερε πάλι κοντά μας όπως τον γνωρίσαμε, στα πρώτα μας νιάτα.

Αλέξανδρος Παπαναστασίου

Για τους ανθρώπους τής γενεάς μου, γύρω στα είκοσί τους χρόνια, ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου είταν κάτι σπουδαιότερο από έναν κοινό πολιτικό αρχηγό. Είταν, πριν απ' όλα, μια ηθική φυσιογνωμία που ενέπνεε τον τέλειο σεβασμό και που μετέδιδε, σε όσους τον πλησίαζαν, ένα αίσθημα αξιοπρέπειας και εμπιστοσύνης. Είταν μιά πνευματική μορφή, πλατιά και βαθιά καλλιεργημένη, με ενδιαφέροντα που απλωνόντανε σ' όλην τη σφαίρα των θεωρητικών επιστημών, της φιλοσοφίας, των γραμμάτων και της τέχνης. Είταν ένα μυαλό ζωηρό, διάπλατα ανοιχτό στα καινούρια ρεύματα και πάντα έγκυρο, χωρίς κανένα ίχνος ερασιτεχνισμού, παρά την εξαιρετική ευρύτητα των απασχολήσεών του. Είταν μιά πνοή αισιοδοξίας, όχι όμως ουτοπιστική, αλλά στηριγμένη στα δεδομένα της ζωής, σε πράματα χεροπιαστά που, αν θέλαμε, θα μπορούσαμε να τα είχαμε κατευθύνει σε άλλους δρόμους από εκείνους που πήραν. Είταν ένα συγκροτημένο σύνολο από ιδέες θετικές και γόνιμες, που αφορούσαν το συγχρονισμό της κοινωνίας μας, την ανασυγκρότηση του τόπου, την αναμόρφωση της παιδείας, την αλληλεγγύη προς τους αδύνατους, τη μεθοδική εξύψωση της ζωής της εργατικής και της αγροτικής τάξης, την ειλικρινή εφαρμογή των δημοκρατικών αρχών, τη διεθνή συνεργασία, την ομοσπονδιακή ένωση των λαών τής Νοτιοανατολικής Ευρώπης, ένωση βασιζόμενη στην ελευθερία και τον αμοιβαίο σεβασμό. Είταν ένας από τους εκλεκτούς ανθρώπους πού είδαμε στην Ελλάδα, από εκείνους τους ανθρώπους που, μονάχα με την παρουσία τους, βοηθούν τον τόπο να γίνει, καλύτερος.

Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου και οι πιστοί του φίλοι - ανάμεσα στους οποίους προεξείχαν ο Κωνσταντίνος Τριανταφυλλόπουλος και ο Αλέξανδρος Δελμούζος - αποτελούσαν, αληθινά, στην Ελλάδα, μια σχολή, με τη ζωντανότερη έννοια του όρου, μια σχολή πολιτικής και κοινωνικής μελέτης και δράσης, μια αληθινή ελληνική elite, πού κοντά της οι νέοι πήγαιναν να αυξήσουν και να συγχρονίσουν τις γνώσεις τους, αλλά επίσης να πάρουν παραδείγματα ανεξαρτησίας, γενναιότητας και πνευματικής ακεραιότητας. Υπάρχουν, ασφαλώς, και σήμερα, ανάμεσά μας, άτομα που δεν τους λείπουν αυτές οι αρετές. Δεν υπάρχει όμως πια ένα συγκροτημένο σύνολο με τέτοιο πνεύμα, ένας όμιλος ικανός να επηρεάζει την πολιτική ή την ιδεολογική πορεία του τόπου και, συνάμα, να δίνει μαθήματα του χαρακτήρα.

Εκ των υστέρων, ο μελετητής της σύγχρονής μας ιστορίας θα πει, κατά πάσα πιθανότητα, ότι ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου προέτρεχε από τους σύγχρονούς του Έλληνες και δεν κατόρθωσε να στερεώσει το έργο του στη συνείδησή τους. Η επίδραση του όμως υπήρξε βαθιά, κυρίως στους νέους του καιρού του, το πέρασμα του αλησμόνητο και η απουσία του οδυνηρά αισθητή, τα χρόνια που ακολούθησαν το θάνατό του. Έλειψε τότε ο άνθρωπος που αντιπροσώπευε στην Ελλάδα, με τρόπο από κάθε πλευρά αδιάβλητο, το γνήσιο πνεύμα της προοδευτικής κοινωνικής Δημοκρατίας και που ήξερε να χαράζει με σαφήνεια τα όριά της και προς τα δεξιά και προς την άκρα αριστερά. Πιστεύω ότι, αν η Κατοχή εύρισκε ζωντανό τον Αλέξανδρο Παπαναστασίου, ολόκληρο το αντιστασιακό κίνημα μπορεί να είχε λάβει, υπό την ισχυρή ηγεσία του, εντελώς άλλο δρόμο απ' αυτόν πού έλαβε και το έθνος μπορεί να είχε αποφύγει δεινές συμφορές.

Τον γνώρισα αρκετά, παρά τη μεγάλη διαφορά της ηλικίας, και τον θυμούμαι πάντα με αγάπη. Ήθελε να συναντά νέους που κάτι προσπαθούσαν να εκφράσουν, στην τέχνη ή στην επιστήμη. Τον ενδιέφερε και τον ευχαριστούσε να παρακολουθεί τις ανησυχίες και τις αναζητήσεις των νέων γενεών. Μας δεχότανε με μεγάλη καλοσύνη και δημιουργούσε, ανετώτατα, μιαν ατμόσφαιρα σχεδόν συντροφική, παλαιός Πρωθυπουργός αυτός που κουβέντιαζε για πνευματικά ζητήματα με χτεσινούς φοιτητές. Θυμούμαι, πολύ ζωντανά, την τελευταία μας συνάντηση, λίγο πριν από το θάνατό του, και ορισμένα λόγια που μας είπε εκείνο το βράδι, λόγια που, όσο περνούν τα χρόνια, αποκτούν περισσότερη βαρύτητα στη μνήμη μου. Είχα πάει να τον δω, στο σπίτι του, στην Εκάλη, και είχαμε βγει για ένα μικρό περίπατο στους έρημους εξοχικούς δρόμους. Ο Παπαναστασίου είταν κουρασμένος και πικραμένος. Είχε νικηθεί, το πολιτικό του έργο είχε καταρρεύσει, η Δημοκρατία είχε συντριβεί και το μέλλον είταν ζοφερό από κάθε άποψη, εσωτερική και εξωτερική. Τα σύν-

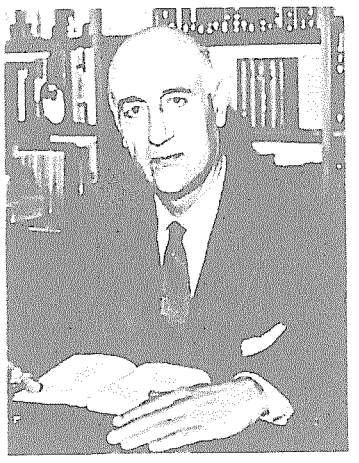

Γεώργιος Θεοτοκάς

νεφα του δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου μαζευόντανε, απειλητικά, στον ορίζοντα της Ευρώπης, κι η Ελλάδα αχρήστευε, μονομιάς, τις καλύτερές της διάνοιες και έδειχνε, φανερά, ότι δεν είταν έτοιμη να αντιμετωπίσει τα μεγάλα προβλήματα του αιώνα. Μιά μελαγχολική σιγή είχε πέσει ανάμεσα μας, καθώς προχωρούσαμε κάτω από τις δεντροστοιχίες. Τότε, ξαφνικά, δεν ξέρω πώς μου ήρθε και του έθεσα το ακόλουθο ερώτημα:

- Τί είναι αυτό πού λείπει, στον τόπο μας, κύριε Πρόεδρε; Γιατί είναι φανερό πως μας λείπει κάτι βασικό.

Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου στάθηκε, με κοίταξε και αποκρίθηκε αδίσταχτα:

- Η σκέψη.

Αμέσως, σαν να ήθελε να προσδιορίσει ακόμα καλύτερα την απάντησή του, τη μετάφρασε γαλλικά λέγοντας: «La pensie».

Νομίζω ότι αισθάνθηκε αυθόρμητα την ανάγκη τής αυστηρής ακριβολογίας και της σαφήνειας της γαλλικής γλώσσας για να εκφράσει εκείνο τού ήθελε να πει. Και, καθώς του ζητούσα κάποιαν εξήγηση, συνέχισε σε λίγο:

- Ίσως σας φαίνεται περίεργο αυτό που είπα. Άλλά, όταν λέω σκέψη, δεν εννοώ τη μόρφωση που μπορεί ο καθείς να αποκτήσει, αν του δοθούν οι ευκαιρίες. Εννοώ την πρωτότυπη, δημιουργική σκέψη. Έχουμε ασφαλώς πολλές ικανότητες, έχουμε κάποτε και σοφία, αν θέλετε. Έχουμε τάλαντα όλων των ειδών και μπορούμε να έχουμε και ηρωισμό. Δεν έχουμε όμως, ακόμα, δική μας σκέψη. Αυτή είναι η βασική έλλειψη που είναι αισθητή σ' όλες τις εκδηλώσεις της νεοελληνικής ζωής - στην τέχνη, στο Πανεπιστήμιο, στην κοινωνική δράση, στην πολιτική.

1958 Γιώργος Θεοτοκάς

ΜΟΡΦΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΕΝΤΑΖΗ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Του Κώστα Πρίαμου

Γεννήθηκε στο χωριό το 1902 (με τα στοιχεία του Δήμου), αλλά μάλλον αργότερα. Η μάνα του, η Γιαννούλα, κράτηγε από του Σαντίκου, αδερφή του Γερο-Διοφάνη. Ο πατέρας του Πενταζής, ένας λεβεντάνθρωπος ξανθοκόκκινος με μουστάκι, ήτανε παιδί του Κωνσταντή. Αδέρφια του Πενταζή, ήσανε ο Μιχάλης, επίσης ωραίος, αψηλός, ξερακιανός, με μουστάκι, παππούλης μου, πατέρας του Πρίαμου, που μαζί με τον Πενταζή είχανε κάμει στην Αμερική. Ο Μιχάλης παντρεύτηκε την Τασιά του Μπράτα, φερτού Γορτύνιου, που έκαμε και πρόεδρος του χωριού, όπως και ο προπάππος μου Κωνσταντής.

Η Ελένη, (από άλλη μάνα), που παντρεύτηκε το Μιχάλη το Γάλλο, αλλά πέθανε λίγο αργότερα νέα. Η Φώτω, (από άλλη μάνα επίσης), που παντρεύτηκε τον Αντρέα το Βαρβάτο. Και η Διαμάντω, (και αυτή από άλλη μάνα), που παντρεύτηκε στο Βαρθολομιό το Μανώλα, μεγαλοχτηματία.

Ο Πενταζής με τη Γιαννούλα, κάμανε και τέσσερες τσιούπες: Τη Βδοκιά, που πήρε το Θωμά το Χουντάλα από τα Βλάχικα, κονέψανε στα Χουνταλαίικα της Επιδαύρου και κάμανε δύο τσιούπες και έξι παιδιά:

Την Παναγιώτα, παντρεμένη στο Λυγουριό με δυο παιδιά, την Ελένη και τον Κώστα. Τη Φανή, παντρεμένη στου Λάλουκα τ' Αναπλιού, με δυο τσιούπες κι ένα παιδί. Το Θάνο, χτηματία, παντρεμένο στα Ίρια, με δυο τσιούπες κι ένα παιδί. Το Γιάννη, έμπορο στ' Ανάπλι, που έφυγε από τη ζωή νέος με τραγικό τρόπο (σκοτώθηκε με τ' αυτοκίνητό του στα στενά της Νεμέας), αφήνοντας δυο κορίτσια κι ένα παιδί. Τον Κώστα, έμπορα στ' Ανάπλι με δυο παιδιά. Το Γρηγόρη, έμπορα κι αυτόν στ' Ανάπλι, με δυο τσιούπες κι ένα παιδί. Τον Τάσο στο εξωτερικό με δυο τσιούπες κι ένα παιδί και το Μίμη, στην Αθήνα, με δυο παιδιά: Τη Χρυσούλα, που πήρε το Νίκο τον Κρανιωτάκη, τυπογράφο στου Ψυρρή, από τους πρώτους που φέρανε τις μηχανές όφσετ στην Ελλάδα. Κάμανε ένα κορίτσι, τη Χαρίκλεια, που σπούδασε νομικές επιστήμες και σήμερα είναι συμβολαιογράφος. Τη Νότα, που παντρεύτηκε τον Κώστα το Νιάρχο, καθηγητή, δευτεροξάδερφο του εφοπλιστή. Παιδιά δεν κάμανε. Και τη Ντίνα, που παντρεύτηκε τον Τάκη τον Γκιζαριώτη (Νασουλάτα), χτηματία στο Ζευγολατιό της Κορινθίας. Κάμανε δυο παιδιά, το Βαγγέλη και το Χρήστο.

Και τα δύο παντρεμένα, με παιδιά δυο και ένα αντίστοιχα.

Η Ντίνα, η μόνη που ζει, είναι στο κρεβάτι από γεράματα.

Η Γιαννούλα, έφυγε νέα από τη ζωή και ο Πενταζής ξαναπαντρεύτηκε τη Θοδώρα, αδερφή του Χρήστου του Κουμαρέλα (Κουσιουμάρη) από το Λεβίδι και κάμανε άλλα τέσσερα παιδιά: Τη Γαρφαλιά, τον Κώστα (Ρώσο), το Γιώργη (Γιάκο) και τη Σοφία. Μεγαλώνοντας τα παιδιά, μετά την κατοχή, κονέψανε οικογενειακώς στην Αθήνα (Ανάληψη). Η Γαρφαλιά παντρεύτηκε το στρατηγό Δημήτρη Σχινά, αρκετές φορές υποψήφιο Βουλευτή με τη δημοκρατική παράταξη.

Παιδιά δεν κάμανε. Ο Κώστας, αστυφύλακας, παντρεύτηκε τη Μαρία του Μπάκαλου, αλλά αρρώστησε από τα νεφρά του και έφυγε από τη ζωή νέος. Άφησε ένα παιδί, τον Πενταζή. Ψηλός, ξανθός, ξερακιανός, ίδιος ο πατέρας του. Ο Γιώργος (Γιάκος) παντρεύτηκε Αθηναία, την Τούλα, και ζούνε στο Μεγάλο Πεύκο. Κάμανε δυο κορίτσια, τη Θοδώρα και τη Γιώτα, παντρεμένα. Η Σοφία παντρεμένη και αυτή στην Αθήνα έκαμε δυο κορίτσια, τη Βάσιω και τη Λέτα και ένα παιδί το Νίκο. Όμως, τόσο η Σοφία, όσο και ο άντρας της φύγανε νέοι. Πηγαίνοντας στην Αθήνα, τα παιδιά (Ρώσος και Γιάκος) ανοίξανε φωτογραφείο στην οδό Κολοκοτρώνη, το «Φώτο Ελληνίς». Είχανε και υπάλληλο - φωτορεπόρτερ που φωτογράφιζε στο Σύνταγμα, στα κέντρα κλπ. Τάσο Γλιτσό τον λέγανε με το παρατσούκλι.

Δεκαπεντάρης, (βοηθός στου Μπαρτζή), βρέθηκα στην Αθήνα και πήγα τους βρήκα.

Μου βάλανε γραβάτα, με στήσανε στους προβολείς και με φωτογραφήσανε.

Ο Βασίλης πήγε στην Πυροσβεστική. Μετά από ανδραγαθήματα στο σώμα έφτασε διοικητής στον Πειραιά, παρ' ότι αγράμματος, κι ύστερα επίσης διοικητής στην Αθήνα, στη Μουρούζη. Παντρεύτηκε την Άννα Κόχιλα από το Χριστό της Ικαρίας.

Κάμανε τρία παιδιά, το Στάθη, το Σάκη και τη Μαρία, αλλά λίγο αργότερα χωρίσανε. Η Άννα κράτησε τα δυο μικρότερα παιδιά και ο Βασίλης το Στάθη. Η Άννα παντρεύτηκε μάτα το Γιώργο Λιόση και κάμανε μια κόρη, την Τούλα, που πριν λίγα χρόνια σκοτώθηκε στο Τορόντο με τον άντρα της (Καλιγά) πηγαίνοντας στο αεροδρόμιο για νά 'ρθουνε στην Ελλάδα, να κάμουνε τον θρησκευτικό τους γάμο. Ο Σάκης που είχε δυο μεγάλα ανθοπωλεία, παντρεύτηκε την Πόπη, και κάμανε την Άννα και τη Βίκυ, αλλά έφυγε από τη ζωή νέος. Η Μαρία παντρεύτηκε κάποιο Βλαϊκίδη, που στη συνέχεια πέρασε στη Σοβ. Ένωση και γύρισε με τους επαναπατρισθέντες. Είχανε ήδη ένα παιδί τον Ισίδωρο. Πεθαίνοντας ο πρώτος της άντρας, παντρεύτηκε τον Βερελή και κάμανε μια κόρη, τη Βασιλική.

Ο Βασίλης κόνεψε τελικά στην οδό Ξενοκράτους στο Κολωνάκι, ξαναπαντρεμένος τη Σταθούλα του Λελέκου (δασκάλα), από το Χιλιομόδι. Εκεί μεγάλωσε και σπούδασε ο Στάθης και η Ειρήνη (Παππά) - η μετέπειτα διάσημη ηθοποιός. Το Σεπτέμβρη του 1967 σε άσχημη ψυχολογία, (είχε φέρει τη γυναίκα του Σταθούλα νεκρή από το Λονδίνο, μετά αποθεραπεία για καρκίνο), ενώ τον είχανε καλέσει στο τμήμα κατ' επανάληψη, έδωσε τέλος με το όπλο του.

Έφυγε ο Πρίαμος με το ταξί και πήγε στην κηδεία. Εμένα δεν μου επιτρέψανε να πάω, γιατί η χούντα με είχε με περιοριστικούς όρους στο χωριό (έδινα παρών πρωί βράδυ στην αστυνομία).

Τότε έγινε το πρώτο μεγάλο ατύχημα με τρένο στην Κινέττα και σκοτωθήκανε πολλοί. Έτσι βρήκανε ευκαιρία και δημοσιεύσανε το όνομα του θείου Βασίλη στους σκοτωμένους «επιβάτες».

Όντας στην υπηρεσία, ο Κων/νος Καραμανλής, τότε Πρωθυπουργός, του είχε ήδη ξηλώσει δύο βαθμούς και τον είχε στείλει στην Πάτρα, διοικητή Αχαΐας.

Πηγαίνοντας εγώ δρομολόγιο σαν εισπράκτορας, πήγα και τον ήβρα. Μένανε στα Ψηλά Αλώνια.

Στο μεταξύ ο γιος του Στάθης είχε παντρευτεί. Έκλεψε την ωραία ψυχοκόρη του γειτονά τους Μοίρα, Μαρίκα και καταφύγανε στου Γκιζαριώτη στο Ζευγολατιό. Ο Στάθης, έφτασε ανώτερος αξιωματικός της Αλλοδαπών, αλλά κι αυτός έφυγε νέος από καρκίνο.

Κάμανε ένα παιδί το Νάσο που κι αυτός πέτυχε αριστούχος στη σχολή αξιωματικών, ενώ σπούδασε και νομικές επιστήμες.

Υπηρέτησε στην Αθήνα, στην Τρίπολη (Ταξίαρχος) γενικός επιθεωρητής Πελοποννήσου, αττικάρχης, όντας στρατηγός, αρχηγός για λίγο διάστημα, και μετά έφυγε μόνος του νεώτατος.

Κατά κοινή παραδοχή, τίμησε το σώμα της αστυνομίας. Τον προσέλαβε αμέσως ο Κόκκαλης σαν γενικό στις επιχειρήσεις του, όπου και παραμένει.

Ο Νάσος παντρεύτηκε τρεις φορές. Πρώτα με τη Μαρία Μηλιώνη και κάμανε μια κόρη, τη Μαριαλένα. Μετά (αφού χώρισε) με τη Μαρία Μοσχονάκη και κάμανε μια κόρη, την Ειρήνη - Ευσταθία. Ματαχώρισε και παντρεύτηκε τη Γεωργία Φιωτοδημητράκη και κάμανε μια κόρη, τη Μυρτώ - Θεοφανία, έξι χρονώνε σήμερα.

Ο Βασίλης πήρε στην πυροσβεστική παιδιά από τη γούρνα και από το χωριό. Μεταξύ τους και το Θεοφάνη Σπύρου Δεληγιάννη (Φάνη Μπλούτα).

Τον είδε που έγερνε στα γράμματα και τον παρότρυνε. Έτσι ο Φάνης, όντας στο σώμα, σπούδασε πολιτικές επιστήμες. Έγινε διοικητής στον Περαία, στην Αιτωλοακαρνανία, (Βραχώρι), στον τόπο της ηρωίδας Μαρίας Δημάδη και αλλού, για να καταλήξει να διδάσκει σαν καθηγητής στις σχολές του σώματος, μέχρι που πήρε σύνταξη.

Όντας στην Αθήνα διοικητής, ο Βασίλης με τη Σταθούλα ερχόσανε τα καλοκαίρια στο χωριό και μένανε στο σπίτι μας, αφού του γερο-Πενταζή είχε ήδη παλιώσει. Αργότερα το πουλήσανε στην ανηψιά τους Παναγιώτα του Βαρβάτου - Καρακίτσιου.

Έλουζε τα κατάμαυρα ίσια μαλλιά του, τα στέγνωνε και τά 'δενε μ' ένα σκούρο μεγάλο μαντήλι για να μην πετάνε.

Κάποιο δεκαπενταύγουστο, ήρθανε μ' ένα οστενάκι, που σωφάριζε ο ίδιος. Ρηνάκι το λέγαμε. Τους το 'καμε δώρο η Ειρήνη Παππά, που στο μεταξύ είχε γυρίσει την πρώτη της ταινία, με παγκόσμια επιτυχία. Ανήμερα της Παναγίας, στολιστήκαμε συφάμελοι και ανηφορίζαμε για το Μοναστήρι. Μπροστά οι άλλοι και πίσω ο θείος Βασίλης με τη μεγάλη στολή και δίπλα του εμένα, να καμαρώνω σα γύφτικο σκεπάρνι.

Ο Βασίλης με τη Σταθούλα, αναπαύονται στο κοιμητήριο του Βύρωνα, όπως και ο Γερο-Πενταζής, η Θοδώρα, ο Κώστας (Ρώσος) και η Γαρφαλιά με τον άντρας της Σχινά. Νάναι καλά εκεί που είναι.

Βασίλης Πενταζή Παπαβασιλείου: Αυτοδημιούργητος, ντόμπρος, λιγόλογος, κοφτός, χωρίς περιστροφές, κοψιάς, δίκαιος. Οι συνεργάτες του λέγανε ότι ήτανε γεννημένος για διοικητής.

PELOPONNISOS TRAVEL
ΜΕΛΟΣ ΗΑΤΤΑ
MANAGER
ΒΙΚΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ / ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΚΕΤΑ / ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ / ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ
ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΑ / ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ
ΤΑΞΙΔΙΑ ΚΙΝΗΤΡΩΝ
ΚΥΠΡΟΥ 1 (ΠΛ. ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ), Τ.Κ. 22 100 ΤΡΙΠΟΛΗ
ΤΗΛ. 2710 224102 | FAX. 2710 224072 | ΚΙΝ. 6973 734698
e-mail: p_travel@otenet.gr

ΤΑΞΙ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
Καινουργή - Μεταχειρισμένα
Λένορμαν 2
104 36 Μεταξουργείο, ΑΘΗΝΑΙ
5222062, 5227209
Ευκολίες

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡ. ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗ ΣΤΗΝ ΚΑΝΔΥΛΑ
το ψωμί της Κανδύλας
Προζυμένιο ψωμί
Παξιμάδια
Βουτήματα
Παραδοσιακά γλυκά
Κανδύλα Αρκαδίας
τηλ. 6977 807440
27960 31 255

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ ΤΟΡΟΝΤΟ «Η ΚΟΝΔΥΛΕΑ»

Από την επί 32 χρόνια εκδιδόμενη στον Καναδά εφημερίδα «Ελληνικός Τύπος» της 25-2-2011 αναδημοσιεύουμε τη στήλη «ΣΤΟΝ ΠΑΛΜΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ» που αναφέρεται στη χοροεσπερίδα του Συλλόγου Κανδυλιωτών Τορόντο «Η ΚΟΝΔΥΛΕΑ» της 19-2-11 και στην έκδοση βιβλίου για τα 40 χρονια του Συλλόγου.

ΣΤΟΝ ΠΑΛΜΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ

Φωτο: Γιώργος Τριανταφυλλίδης — Γράφει ο Μάκης Ανδρικόπουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ ΤΟΡΟΝΤΟ «Η ΚΟΝΔΥΛΕΑ»
ΜΙΑ 40ΧΡΟΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ - ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

Δημοσιογραφούμε για αρκετά χρόνια τώρα, στο Τορόντο με κύρια ενασχόληση το παροικιακό ρεπορτάζ.

Ασχολούμαστε με την κάλυψη, στο βαθμό των δυνατοτήτων μας, των παροικιακών δρωμένων, επικεφαλής των οποίων ως διοργανωτές είναι οι σύλλογοι και οι διάφοροι οργανωμένοι φορείς της Ομογένειας.

Είμαστε φίλοι με όλους, θα λέγαμε, ανάμεσα σ' αυτούς και οι κοντινοί, γεωγραφικά, του γράφοντα Αρκάδες με τους δραστήριους συλλόγους τους και την Παναρκαδική Ομοσπονδία τους.

Ουδέποτε, ομολογούμε, υπέπεσε στην αντίληψη μας ότι ανάμεσα στους δημιουργικούς αρκαδικούς συλλόγους, υπήρχε ακόμα ένας εξίσου άξιος και δραστήριος σύλλογος. Αυτός των «Κανδυλιωτών». Γίναμε κοινωνοί της σημαντικής παρουσίας τους, με την πετυχημένη χοροεσπερίδα τους που πραγματοποίησαν το περασμένο Σάββατο 19/2 στο «Flipper's» για να γιορτάσουν 40 χρόνια ευδόκιμης παρουσίας του Συλλόγου τους. Είναι δε κάτι που τους γεμίζει δικαιολογημένη υπερηφάνεια.

Εντυπωσιακή η θαυμάσια και καλαίσθητη έκδοση βιβλίου που κυκλοφόρησαν, το οποίο σε συνδυασμό με την ιστορική πορεία του Συλλόγου παρουσιάζει γεωγραφικά και ιστορικά την ιδιαίτερη πατρίδα τους την «Κονδυλέα». Πανέμορφη και γραφική η Κονδυλέα βρίσκεται πλαισιωμένη από τις ξακουστές ομορφιές της ορεινής Αρκαδίας.

Μεταξύ των επισήμων ο Θεοφιλέστατος κ. Χριστοφόρος, ο Γ. Πρόξενος Δημήτρης Αζεμόπουλος, ο Βουλευτής Δημήτρης Καρύγιαννης, ο Μιχάλης Μουρατίδης, ο Παναγιώτης Κοτσιάβελος και η πρόεδρος Αναστασία Μερκούρη – Σωτηροπούλου.

Η άψογα οργανωμένη επετειακή χοροεσπερίδα, των Κανδυλιωτών, άρχισε με καλωσόρισμα και θερμό χαιρετισμό της προέδρου Αναστασίας Μερκούρη Σωτηροπούλου, προς τον κόσμο που είχε κατακλύσει πλήρως την αίθουσα. Δυο νέα παιδιά ήσαν οι τελετάρχες της βραδιάς ενώ έμπειρος D.J. είχε αναλάβει τη διασκέδαση που κράτησε μέχρι αργά.

Παραβρέθηκαν και μίλησαν ο πρόεδρος τη Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Πήτερ Κατσάβελος, γνωστός για την απέραντη αγάπη του για την Ελληνική Κοινότητα, υπενθυμίζοντας το χρέος των Αρκάδων αλλά και όλων των Ομογενών ν' ανοίξουν τις πόρτες τους όταν τους ζητηθεί για να βοηθηθεί η Ελληνική Κοινότητα, για να περάσει το ίδιο μήνυμα και στον παρόντα αντιπρόεδρο της Κοινότητας Μιχάλη Μουρατίδη ώστε να πει κι αυτός δυο λόγια για την ανάγκη που έχει ο Ελληνισμός του Τορόντο. Και τούτο διότι Ελληνισμός του Τορόντο σημαίνει, καθώς τόνισε και ο αντιπρόεδρος, Ελληνική Κοινότητα του Τορόντο. Και για τη σωτηρία της Ελληνικής μας Κοινότητας χρειάζεται η συστράτευση όλων. Δεν περισσεύει κανείς!

Μερική άποψη της γεμάτης αίθουσας.

Για την Ελληνική Κοινότητα με αγάπη και θέρμη μίλησε και ο «πανταχού παρών» Γ. Πρόξενος της Ελλάδας Δημήτρης Αζεμόπουλος, δηλώνοντας απ' ό,τι πληροφορηθήκαμε, μετά τη μεγάλη εκδήλωση για το «Children's Hospital -γράφουμε σχετικά σε άλλη στήλη-, μπαίνει μπροστά στην προσπάθεια για τη σωτηρία της Ελληνικής μας Κοινότητας. Μίλησαν ακόμα ο βουλευτής Δημήτρης Καρύγιαννης, η δημοτική Σύμβουλος Μαίρη Φραγγιεδάκη, εκπρόσωπος του Συλλόγου Κανδυλιωτών του Σικάγο και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ανδίδων κ. Χριστόφορος, ο οποίος βοηθούμενος από τον π. Κωνσταντίνο Παυλίδη ευλόγησε και το δείπνο.

Εμείς εκφράζουμε με ειλικρινή χαρά το θαυμασμό μας και τα συγχαρητήρια μας προς την πρόεδρο κα. Αναστασία Μερκούρη-Σωτηροπούλου αλλά και σ' όλα τα μέλη του θαυμάσιου και ικανού αυτού Συλλόγου των Κανδυλιωτών «Αρκαδίας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΜΕ ΟΙΚΗΜΑΤΑ

Πωλείται σε απόσταση 5 χιλιομ. από την Αμαλιάδα και 1 χιλιομ. από τη θάλασσα, αγρόκτημα 22 στρεμμάτων, εντός του οποίου έχουν αναγερθεί οικία 135 τ.μ. με βοηθητικούς χώρους και 6 γκαρσονιέρες, 33 τ.μ. εκάστη, με βοηθητικούς χώρους, γραφείο και πισίνα, κατάλληλες για τουριστική εκμετάλλευση.

Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 26220-61839 και 6976839143.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΠΙΤΙ

Πωλείται στην Κανδύλα, μέσα στο χωριό, λιθόκτιστο διώροφο σπίτι με μεγάλο οικόπεδο.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 210-6253179

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ
LAND FOR SALE IN KANDYLA

Πωλείται οικόπεδο δύο στρεμμάτων, εντός σχεδίου, σε αμφιθεατρική τοποθεσία, δίπλα στο δρόμο Κανδύλας - Νεμέας, προσήλιο, με θέα όλης της Κανδύλας, με δυνατότητα ύδρευσης και παροχής ηλεκτρικού ρεύματος.

Οι ενδιαφερόμενοι τηλεφωνείστε στον αριθμό 6977772002 και μιλήστε στο Χαράλαμπο ή στείλτε FAX στον αριθμό 210-5240271 Γραφείο Συλλόγου.

Τιμή 55.000 ΕΥΡΩ.

«1971-2011 40 YEARS»
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ - ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ ΤΟΡΟΝΤΟ «Η ΚΟΝΔΥΛΕΑ»

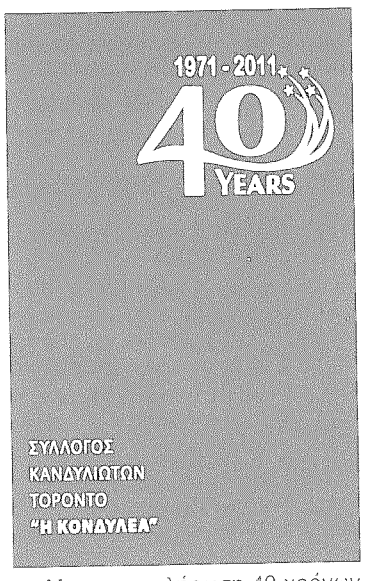

Με τη συμπλήρωση 40 χρόνων από την ίδρυσή του (1971-2011) ο Σύλλογος Κανδυλιωτών Τορόντο «Η Κονδυλέα» εκυκλοφόρησε στην αρχή του έτους καλαίσθητο αναμνηστικό βιβλίο-λεύκωμα, 382 σελίδων, στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, αφιερωμένο στις δυο πατρίδες, στην Κανδύλα και στον Καναδά.

Ξεκινάει με μηνύματα του Μητροπολίτη και του Γεν. Προξένου Τορόντο, του Δημάρχου του τέως Δήμου μας και του Προέδρου του Τ.Σ. Κανδύλας, του Προέδρου του Συλλόγου Κανδυλιωτών «Η Πρόοδος» και της Προέδρου του Συλλόγου Κανδυλιωτών Τορόντο «Η Κονδυλέα».

Ακολουθούν φωτογραφίες με θέα τον Καναδά, οι εθνικοί ύμνοι Ελλάδας και Καναδά, χάρτες της Ελλάδας και της Αρκαδίας, φωτογραφίες από τοπία και χωριά της Αρκαδίας, ιστορικά της Κανδύλας από την αρχαιότητα έως σήμερα, ευεργέτες, δωρητές, εκκλησίες, μοναστήρια, σπήλαια, μνήμες και βιώματα από τις εορτές και από την παλιότερη οικονομική και κοινωνική ζωή της Κανδύλας, η ζωή των Ελλήνων στον Καναδά, μετανάστευση - ξενιτειά, η Παναρκαδική Ομοσπονδία Καναδά και ο Αρκαδικός Σύλλογος Καναδά, η ίδρυση του Συλλόγου Κανδυλιωτών Τορόντο «Η Κονδυλέα την 21-2-1991, τα ιδρυτικά μέλη του, η λειτουργία του Συλλόγου, τα μέλη του, τα Διοικητικά Συμβούλια, η έκδοση ημερολογίου του 2002, έγγραφα και προσκλήσεις από τις εκδηλώσεις και τους χορούς του Συλλόγου και χαιρετισμοί των Προέδρων σ' αυτές, χαιρετισμοί της Προέδρου στον εορτασμό των 100 χρόνων του Συλλόγου Κανδυλιωτών Σικάγο «ο Κέκροψ», φωτογραφίες από εθνικές παρελάσεις, ονομαστικός κατάλογος Κανδυλαίων που κατοικούν στον Καναδά με βιογραφικά σημειώματα και φωτογραφίες, «Η νεολαία μας... το μέλλον μας» με φωτογραφίες από αποφοιτήσεις, γάμους, γεννήσεις, οι αποθανόντες στον Καναδά συμπατριώτες, δύο άρθρα αναδημοσιευμένα από «τα Κανδυλιώτικα» και αναφερόμενα στην Κανδύλα με τίτλο «Αφιέρωμα στη γενέθλια γη» και «Η γειτονιά του παλιού καλού καιρού» του Χρήστου Ευαγγ. Κανδαλέπα, του οποίου εκ παραδρομής παρελείφθη το όνομα (-το Δ.Σ. της «Κονδυλέας» εκφράζει τη λύπη του, και μέσω της εφημερίδας μας, για την παράλειψη αυτή και ζητάει συγγνώμη από τον εκλεκτό συμπατριώτη-), ποίημα της Προέδρου για τα 40 χρόνια του Συλλόγου, ο επίλογος του Δ.Σ. και νέων παιδιών των συμπατριωτών και κλείνει με ευχαριστίες προς τις επιχειρήσεις που συνέβαλαν με την οικονομική υποστήριξή τους στην έκδοση του βιβλίου, με συγχαρητήριες ευχές για τα 40 χρόνια του Συλλόγου και με διαφημίσεις.

Τα περισσότερα κείμενα πλαισιώνονται από πλούσιο φωτογραφικό υλικό, ανάλογο του περιεχομένου τους, που διατρέχει αναδρομικά το χρόνο, συνθέτοντας επιτυχώς το χθες με το σήμερα.

Το λεύκωμα αυτό συνιστά την πρώτη απόπειρα έκδοσης των πεπραγμένων και των δραστηριοτήτων του Συλλόγου των συμπατριωτών μας του Τορόντο και αποτελεί αναμφισβήτητα σημείο αναφοράς για τις νεότερες γενεές, αποδεικνύοντας ότι οι ομογενείς μας στο εξωτερικό δημιουργούν εστίες επιχειρηματικότητας και πολιτισμού.

Τους συγχαίρουμε για την προσπάθειά τους, τους ευχαριστούμε για την αποστολή του λευκώματος στο Σύλλογό μας και ευχόμαστε υγεία και δύναμη για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων τους.

Δ.Α.

Αφιερώνεται...

...στην Κανδύλα Αρκαδίας, την αξέχαστη πατρώα γη μας και στη νεα πατρίδα μας, την φιλόξενη χώρα του Καναδά που μεταναστεύσαμε και πολύ αγαπήσαμε.

Dedicated...

...to Kandyla, Arcadia, our unforgettable motherland and also to Canada, the country we immigrated to, our new and much loved home.

Η αφιέρωση του Λευκώματος

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ Α. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ ΓΙΑ ΤΟ «ΑΝΩΝΥΜΟ» ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ Ή ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Τ' ΑΛΕΞΗ

Από τον αγαπητό συμπατριώ-*τη Σπύρο ελάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή του:*

Άμα δεν αισθάνεσαι την ανάγκη να αποτίσεις φόρο τιμής στους νεκρούς, τουλάχιστον σεβόμενους τη μνήμη τους, μην τους προσβάλεις, άφησε τους στην αιώνια ησυχία τους......

Αγαπητοί συμπατριώτες, όπου της γης Καντυλαίοι, αναγνώστες της εφημερίδας μας, με τη δυνατότητα βήματος επικοινωνίας, που μας παρέχουν τα «Καντυλιώτικα», ημέρες Άγιες που είναι, επιθυμώ να ευχηθώ σε όλους, όπως η Ανάσταση του Θεανθρώπου σημάνει και για σας και τις οικογένειες σας αναγέννηση ψυχής και σώματος, χαρίζοντας σας, υγεία, χαρά και αγάπη. Χρόνια πολλά. Στη γενικευμένη κρίση που βιώνουμε, είναι επιτακτική ανάγκη, να δείξουμε έμπρακτα τον προικισμό των απεριόριστων δυνατοτήτων μας. Δυνατός δεν είναι αυτός που δεν πέφτει κάτω από «χτυπήματα» αλλά εκείνος ο οποίος όσες φορές και αν πέσει «χτυπημένος» βρίσκει το κουράγιο και ξανασηκώνεται!

Με αφορμή το δημοσίευμα με αριθμό Φύλλου 71, Απρίλιος/Ιούνιος, της εφημερίδας μας με τίτλο ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ ή ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ, το οποίο αναφέρεται στους μακαρίτες δικούς, μάνα μου, πατέρα μου και όχι μόνο, θέλω να εκφράσω την εύλογη απορία μου, την κατάπληξη μου, τη μεγάλη μου λύπη, τη βαθιά θλίψη, τον προβληματισμό μου, την έντονη ανησυχία μου, την αγανάκτηση μου και τη διαμαρτυρία μου, προς τη συντακτική επιτροπή της εφημερίδας για τέτοιου είδους δημοσιεύματα... από «ανώνυμους». Τόσο για το περιεχόμενο όσο και για το σκοπό που υποτίθεται ότι υπηρετούν τα δημοσιεύματα αυτά. Ειλικρινά, σε κατάσταση περίσκεψης και περισυλλογής προβληματίζομαι, συλλογιέμαι, απορώ και αναρωτιέμαι ΓΙΑΤΙ;

Είναι δυνατόν η συντακτική επιτροπή μιας εφημερίδας ενός χωριού να παρέχει βήμα και να επιτρέπει, χωρίς στοιχειώδη έλεγχο, (όχι λογοκρισία) σε αυτόκλητους «κοινωνικο - ιστορικο - λαϊκο αρθρο-γράφους» να δημοσιεύουν, «εν πολλοίς» αναληθείς, ανακριβείς, ανιστόρητες και αποσπασματικές υπερβολές, θεωρούμενες ως στοιχεία... τι; Να κρίνει κατά τρόπο αυθαίρετο - άκομψο, αβασάνιστα, επιπόλαια, υποτιμώντας τη νοημοσύνη μας, στιγμές της προσωπικής και οικογενειακής ζωής δικών μας ανθρώπων, έπειτα από δεκαετίες, οι οποίοι έχουν φύγει εδώ και καιρό και το μόνο που τους πρέπει τουλάχιστον είναι σεβασμός στη μνήμη τους; «Αιδώς Αργείοι».

Επιτρέπεται «δημοσιογραφική αδεία» κάθε αυτάρεσκος, αδιάκριτος, ακαταλόγιστος, ο οποίος διακατεχόμενος από το πάθος της αυτοπροβολής, αναζητώντας αναγνώριση, θεωρεί εαυτόν «γνώστη» παντός του επισθητού, να γίνεται «κοινωνιολόγος», να αμαυρώνει τη μνήμη «της μάνας», «του πατέρα», να θίγει ζωντανούς να ρίχνει λάσπη σ' ότι αφορά το γενεαλογικό δέντρο της καταγωγής μας και να σαρκάζει υπεροπτικά, τη μιζέρια και τη δυστυχία, πιστεύοντας ότι γνωρίζει τα κουτάλια και τα πιρούνια κάθε οικογένειας του παρελθόντος, θεωρώντας αυτά... προσφορά σε τι;

Τέτοια δημοσιεύματα τι σκοπό υπηρετούν; Προάγουν τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας; Ενδυναμώνουν την κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή; Καλλιεργούν την ομόνοια, τον αλληλοσεβασμό, την αγάπη; Υπηρετούν τη σύσφιξη των μεταξύ μας σχέσεων; Το μόνο που είναι σίγουρο ότι προσφέρουν είναι να «εισάγουν καινά δαιμόνια»... Χάρη της αυτοϊκανοποίησης «του αρθρογράφου».

Η κοινωνική, οικονομική, πολιτική κυριαρχούσα κατάσταση, μιας και γίνεται στο δημοσίευμα, έμμεσα, ιστορική αναφορά στην εποχή εκείνη, είναι μερικά, τα βασικά στοιχεία τα οποία παραμελήθηκαν σκόπιμα, για να λασπολογήσει ανερυθρίαστα «ο δημοσιογράφος» εις βάρος όχι μόνο φτωχών, απλών ανθρώπων αλλά εις βάρος αδύναμων «θυμάτων» μιας δύσκολης για όλους εποχής. Να το ειπώ με απλά Καντυλιώτικα αγαπητέ αναγνώστη. Οι επιλογές των συμπατριωτών μας - γονιών συγγενών και φίλων - της εποχής εκείνης ελάχιστες. Βοήθεια, γνώση, πληροφόρηση από πουθενά. Αγώνας επιβίωσης γινότανε με μοναδικό ίσως όπλο, την αξιοσημείωτη κοινωνική αλληλεγγύη και αλληλοϋποστήριξη. Οι προοπτικές ανύπαρκτες, το μέλλον αβέβαιο. «Οι μεγάλοι και οι μικροί δρόμοι» για τους Καντυλαίους έμοιαζαν πολύ ο ένας με τον άλλο, όπως έμοιαζαν πολύ και οι άνθρωποι οι οποίοι τους περνοδιάβαιναν όμοιοι ήταν μεταξύ τους - ίδιες ώρες, ιδέες, δουλειές, ίδιες γιορτές, ίδια ξένα, ίδιες συμπεριφορές (κατοχή, πόλεμοι, πείνα, ανέχεια, αρρώστιες, θάνατοι, πολυτεκνία, παιδική θνησιμότητα.....). Το κάθε τους σήμερα πανομοιότυπο του χθες και του αύριο και ο κάθε χρόνος τους αντίγραφο του περσινού και του επόμενου! Πόσες γιαγιάδες μας και μανάδες μας ίσως, με δανεικό γιορτινό φόρεμα δεν πήγαιναν στην εκκλησία να κοινωνήσουν, κρατώντας παραμάσκαλα τα παπούτσια τους φορώντας τα λίγα μέτρα πριν την εκκλησία και βγάζοντας τα πάλι αμέσως μετά την έξοδο από την εκκλησία; Και όμως οι άνθρωποι αυτοί αξιοποιώντας ότι είχαν και δεν είχαν, θυσιάζοντας την ύπαρξη και τη ζωή τους κατόρθωσαν και βγήκαν, και έβγαλαν και εμάς, από εκείνο το μαγκανοπήγαδο ζωής, από εκείνα τα καμίνια της ωμής, σκληρής πραγματικότητας, καθαροί, όπως το μέταλλο που περνάει τη δοκιμασία της φωτιάς. Αυτοί ήσαν οι γονείς μας, με χιλιάδες ένσημα ζωής, βαρέα και ανθυγιεινά, για μας τους επιγενόμενους. Είναι συνεπώς ανήθικο, για να μην ειπώ ντροπή να τους ψέγουμε, καθοιονδήποτε τρόπο αντί να αναφερόμαστε σε αυτούς με δέος. Είμαστε άραγε αντάξιοι των αγώνων τους;

Ο αρχέτυπος ψυχισμός της ανθρώπινης οντότητας, τα μέσα μας, - για να σταθώ στα παρεξηγημένα όπως φαίνεται «αυθόρμητα», «τολμηρά», «τρελλά» του δημοσιεύματος - παραμένει, με απειροελάχιστες διαφοροποιήσεις, διαχρονικά ο ίδιος. Ας καταλάβουμε επιτέλους ότι, όπως και σ' εμάς τους σύγχρονους έτσι και στους παλιούς, εξαιτίας της καθημερινότητας, της μονότονης ζωής, του εξαναγκασμού της εργασίας, του άγχους για την ικανοποίηση έμφυτων και επίκτητων αναγκών, της πίεσης της κρίσης... Κάποτε γεννιέται, μεγαλώνει μέσα μας και θεριεύει η λαχτάρα - για λίγη ψυχαγωγία, λίγη ξεκούραση, λίγο ξεφάντωμα, λίγη μέθεξη στην άνεση... Μια διέξοδο που ξεκουράζει το σώμα, ξαλαφρώνει το μυαλό, φτερώνει ψυχή και πνεύμα και μας ωθεί για λίγες έστω, χωρίς όριο στιγμές, στιγμές του εαυτού μας, ας είναι και μονάχα σαν τον «άσεμνο χορό νεράιδας» της Σταυρούλας, έστω και μια «εύθυμη... ορχήστρα» με κρουστά τις κατσαρόλες, κύμβαλα κουταλοπίρουνα και πνευστά... αραποσιτοκαλαμιές!... - λαχτάρα που ζητά επιτακτικά να ικανοποιηθεί. «Δεν χόρευα γιατί τρελάθηκα, αλλά γιατί άμα δε χόρευα θα τρελαινόμουνα» Νίκος Καζαντζάκης.

Διαβάζοντας αγαπητέ συμπατριώτη Καντυλαίε, αναγνώστη, ότι ήρθαν «Τουρκαρβανίτες» θα φαντάζεσαι, όπως το φαντάζεται και ο συντάκτης του δημοσιεύματος - ότι μας μαθαίνανε παιδιά - ότι έγινε εισβολή, επιδρομή από ένοπλους, «άξεστους», «αιμοσταγείς», άγριους όπου στο πέρασμα τους έσπερναν τον όλεθρο. Λέω, θα φαντάζεσαι γιατί στην πραγματικότητα, ευτυχώς, κάτι τέτοιο δε συνέβη. Αντιλαμβάνεσαι ότι ένα τέτοιο φοβερό και τρομερό γεγονός, ως συμβάν, θα αποτελούσε ιστορικό γεγονός και θα ήταν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, σημείο αναφοράς στα χρονικά. Φαίνεται ότι ο χαρακτηρισμός, «Αρβανίτες» δηλαδή αλλοεθνείς δεν είναι αρκετό μειασματικό γνώρισμα, γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε το «Τουρκαρβανίτες» δηλαδή και αλλόθρησκοι, με διπλό δηλαδή μείασμα ως κριτήριο κατηγοριοποίησης σε αντιδιαστολή με τους «καθαρόαιμους». Εντάσσονται οι χαρακτηρισμοί αυτοί στα πλαίσια των κοινωνικών διακρίσεων, όχι περί διαφορετικότητας αλλά περί ανώτερης και κατώτερης φυλής; Οι πράξεις και οι συμπεριφορές του ανθρώπου καθορίζονται από το σύστημα αξιών που τον διέπουν. Κανένα άλλο σχόλιο.

Επειδή είναι χοντρό αστείο, κάποια, στη σφαίρα της φαντασίας ή ενδεχομένως αποσπασματικά, ανακριβή «ακούσματα», ν' αποτελούν ιστορική πηγή και για να υπηρετηθεί η μόνη αλήθεια «δεν απέχω πολύ από το να χρωστάω χάρη» στον... αρθρογράφο γιατί μου δίνει αφορμή ν' αναφερθώ στην καταγωγή μου. Καταγωγή - για τον πατέρα και το επώνυμο μου δηλαδή - για την οποία είμαι περήφανος όπως περήφανος αισθάνεται ο καθένας ως μέλος μιας «οικογένειας» γνωρίζοντας από πού κρατάει η σκούφια του.

Οι «Τουρκαρβανίτες», «Κωσταντήδες» λοιπόν που αναφέρει το δημοσίευμα - τώρα πως γίνεται να είναι Τουρκαρβανίτης αλλά... Κωσταντής, με την ιστορική σημειολογία του ονόματος, είναι προφανώς για τον αρθρογράφο... ψιλά γράμματα - ήταν... ένας! Μάλιστα ένας! Ονομαζόμενος Κωσταντής Ζεβλογιάννης (ούτε Μουσταφά, ούτε Μπέης, ούτε Ισμέτ, ούτε Αλής). Όλοι γνωρίζουμε ότι αντικειμενικός σκοπός της δεύτερης εκστρατείας - επιδρομής του Ιμπραήμ ήταν ο αφελληνισμός της Πελοποννήσου, γι' αυτό και την κατέκαψε και ο εποικισμός της με Αιγυπτίους. Τα «Μπαρδουνοχώρια» (Μπαρδούνα: ευρύτερη περιοχή της Μεσσηνίας) εκατοικούντο από «φάρες» «φύλα», πυρηνικές οικογένειες, όπως τέτοιες για παράδειγμα ήσαν οι Σουλιώτες, οι Τζαβελαίοι, οι Λαλαίοι, οι Μποτσαραίοι, οι οποίες «κατέβαιναν» διαχρονικά, από την εποχή ακόμη «της Καθόδου των Δωριέων». Τα «Μπαρδουνοχώρια» κατεστράφησαν, ισοπεδώθηκαν και από τους κατοίκους τους, άλλοι σφαγιάσθηκαν, άλλοι εξισλαμίσθηκαν και άλλοι έσπευσαν δια της φυγής να σωθούν. Ο Κωσταντής Ζεβλογιάννης, παιδί αμούστακο, τσοπανόπουλο, περίτρανη απόδειξη τούτου ο μετέπειτα βίος του, ξεκληρισμένο, ξεριζωμένο, ξεσπιτωμένο, κυνηγημένο φεύγει προς την ορεινή ενδοχώρα και ρακένδυτος φτάνει στο Ροεινό του Μαινάλου. Για να επιβιώσει μπαίνει στη δούλεψη του τοπικού άρχοντα «Μπαζολιά» ο οποίος κατέχει Πύργο, υποστατικά και μεγάλη, για τα τότε τοπικά δεδομένα, περιουσία. Ανδρώθηκε έπειτα από μερικά χρόνια και λόγω της διαβλεπόμενης διάλυσης στα υπάρχοντα και τη «σειρά» του αφεντικού, πήρε τη δούλεψη του σε είδος, μερικά γιδοπρόβατα δηλαδή, και με την παρότρυνση και τη συμβουλή του γερο - Μπαζολιά έφυγε. Έφυγε και μέσω Καρδάρα, δεν υπήρχε τότε ο δημόσιος - εθνικός δρόμος Τρίπολη - Κάψια - Λεβίδι -, έφτασε στην άκρη του Βάλτου της Κανδύλας, κάπου εκεί στα Μπουλμπασαΐικα Καλύβια (Μπουλούμπασάς), στην περιοχή του Μισάγα (Μους Αγάς). Εγκαταστάθηκε στη συνέχεια στου Ντόσκεσι, περιοχή Αγίας Τριάδας, για να έχει νερό και βουνό ως βοσκοτόπι για το κοπάδι του και μετονομάσθηκε «τρόπος του λέγειν» από τους ντόπιους, αναγνωρίζεται και αποκαλείται πλέον «ο Κωσταντής ο Μπαρδουνιώτης» λόγω της γεωγραφικής καταγωγής του. Όπως λέμε Ρουμελιώτης, Σουλιώτης, Καλπακιώτης, Μπελεσιώτης. Όντας δε νέος ενυμφεύθη - οπωσδήποτε με παπά και με στεφάνι, αφού αυτός ήταν ο μόνος τρόπος τέλεσης γάμου -μια ντόπια χωριατοπούλα κάτοικο κάποιου από τους υπάρχοντες ανάγυρα οικισμούς. Οικισμοί υπήρχαν πριν από τη σύσταση του χωριού μας με τη μορφή που γνωρίζουμε εμείς σήμερα. Μέσα από αυτή την πορεία ήρθε «ο Κωσταντής Μπαρδουνιώτης» στην Κανδύλα και όχι με τον ανεξήγητα κακόβουλο τρόπο που θέλησε να παρουσιάσει το δημοσίευμα. Πρέπει εμφαντικά να τονίσω ότι το ορεινό και απόμακρο, άρα ασφαλές του χωριού μας, και η γεωργικό - κτηνοτροφική παραγωγικότητα η οποία παρείχε «επαρκή» αγαθά για οικογενειακή επιβίωση απετέλεσαν κράχτη για πάρα πολλούς «εισερχόμενους» (ήρθαν κατά καιρούς και έμειναν διάφοροι μικροπωλητάδες, μικροπραματευτές, τεχνήτες, μαστόροι, γανωτήδες, σιδεράδες, μυλωνάδες, παπουτσήδες, καλαμαράδες...). Αδιαμφισβήτητη απόδειξη τούτου αποτελούν τα ποικίλα, πάμπολα επώνυμα των συμπατριωτών μας. Εδώ όμως ακριβώς έγκειται το μεγαλείο της μάνας ΚΑΝΔΥΛΑΣ που υπεραγαπάμε, η οποία λειτούργησε αφενός ως ανώδυνο αφομοιωτικό χωνευτήρι και αφετέρου ως μήτρα βιωματικής αναγέννησης και ταυτόχρονα ως πολιτισμικό εκκολαπτήριο (Cultural Melting Pot). Σημαντικός παράγοντας δημιουργίας της Καντυλαίικης αντίληψης, νοοτροπίας, συνείδησης και συμπεριφοράς. «Κουλτούρας».

Από το γάμο που προανέφερα, για να μη κουράζω περισσότερο, και από γενιά σε γενιά κατάγονται, από την πλευρά του πατέρα, ο «κακός» γέρο - Αλέξης - η ανωνυμία δε μας επιτρέπει να γνωρίζουμε με ποιον «καλό» πατέρα έγινε η σύγκριση - ο «άσημος» γέρο - Σπύρος, (για όσους είχαν την τύχη να σχετίζονται μαζί του, καθοιονδήποτε τρόπο, και να γνωρίσουν τη φυσιογνωμία του, αυτός ήταν πρόσωπο ιερό, καθαγιασμένο στη συνείδηση τους. Για μας δε τους επιγόνους του ήταν και είναι ο Πατριάρχης μας, ο Παππούλης μας το σύμβολο του φυσικού ανθρώπου, της αγαθότητας, της τιμιότητας, της αγάπης, της καλοσύνης, της ανθρωπιάς, της ευσέβειας. Μητέρα του, έτσι για την ιστορία, ήταν «η γιαγιά Τσιάμαινα» μια αψεγάδιαστη αέρινη γυναικεία μορφή, παπαδοπαίδι από τα Παπαβασιλαίικα, πρώτου βαθμού συγγένεια με το γερο - Κωσταντή «Πρίαμο», γερο - Μιχάλη Μπράτα, γερο - Πενταζή Παπαβασίλη) και οικογένειες επί οικογενειών, για τις οποίες απαιτείται κοινωνιόγραμμα προκειμένου να καταχωρηθούν «κλαδί» - «κλαδί» οι συγγενειακές τους διακλαδιόσεις, όπως είναι οι Βρεταίοι, οι Μπουμπουσαίοι, οι Τσιογκαίοι, οι Μπουλμπασαίοι, οι Ραγκαίοι, οι Χαμογιωργαίοι, οι Κοκοσιαίοι. Οικογένειες Καντυλαίων που τα ονόματα τους αναφέρονται πλέον, «επί το πολιτισμικότερο, περί γραμμάτων» ως «Βαρδουνιώτης» και είναι καταγεγραμμένα στα μητρώα της Κανδύλας από της συστάσεως της, στις στήλες των πεσόντων υπέρ πίστεως και πατρίδος, στους πίνακες των ευεργετών... Και οικογένειες που εγκατεστημένες στα πέρατα της γης ζουν και υπάρχουν με τη σκέψη στην Κανδύλα, «και ύστερα γιατρέ την κάθε αυγή γιατρέ με τα χαράματα πάντα στην Ελλάδα, στην Κανδύλα, η καρδιά μου ντουφεκίζεται».

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Κανδύλα 21-5-2011

Σπυρίδων Αλεξίου Βαρδουνιώτης

Σημείωση Σύνταξης:

Ως το μόνο, προς το παρόν, μέλος της Συντακτικής Επιτροπής και για όσα αφορούν σ' αυτήν στο ανωτέρω δημοσίευμα, διευκρινίζω κατηγορηματικά τα εξής:

Η παράλειψη του ονόματος του Βασίλη Πανάγαρα, ως συντάκτη του κειμένου για τη Σταυρούλα Βαρδουνιώτη, οφείλεται στο δαίμονα του τυπογραφείου (όπως εξάλλου και τα άλλα παροράματα που παραθέτουμε στην 12η σελίδα) και σε καμία πρόθεση εσκεμμένης συγκάλυψης κάποιου «ανώνυμου». Παρά τις προφορικές μου διαβεβαιώσεις προς τον φίλο και συμπατριώτη Σπύρο Βαρδουνιώτη ότι το κείμενο μάς παρεδόθη ενυπόγραφο και ότι το λάθος έγινε κατά την εκτύπωση της εφημερίδας, εκείνος φαίνεται πως επιμένει να αποδίδει το ομολογουμένως ατυχές αυτό γεγονός σε θεωρίες συνωμοσίας. Για να αποδειχθεί, ωστόσο, πόσο εύκολο είναι να πέσει κανείς άθελά του θύμα του ηλεκτρονικού υπολογιστή, δημοσιεύσαμε το κείμενό του όπως ακριβώς μας το παρέδωσε τυπωμένο, με αρκετά γλωσσικά και συντακτικά λάθη, ακόμα και στον τίτλο του (σεβόμενους, επισθητού, μειασματικό, μείασμα, τεχνήτες, πάμπολα, συγγενειακές, διακλαδιόσεις κ.ά.), τα οποία, λόγω της ανώτερης παιδείας του, αδυνατούμε να πιστέψουμε ότι οφείλονται σε άγνοια. Απλώς, σωστά ήταν γραμμένα στο χειρόγραφό του και λάθος τα «χτύπησε» η δακτυλογράφος. Αλλά το λάθος έμεινε.

Σχετικά με το περιεχόμενο των κειμένων, εφ' όσον οι συντάκτες διαβεβαιώνουν ότι δεν θα προκύψει θέμα παρεξηγήσεων και αντιπαραθέσεων και εν πάση περιπτώσει αναλαμβάνουν οι ίδιοι την ευθύνη των γραφόμενών τους, η Επιτροπή, κατά πάγια τακτική της, δεν μπορεί να αποκλείσει τη δημοσίευσή τους. Το ίδιο συνέβη και εν προκειμένω.

Τέλος, ως προς τις σχετλιαστικές επικρίσεις που αναφέρονται στο κείμενο για αυτή την ταλαίπωρη επιτροπή, είναι γνωστό ότι αυτή δεν αποτελούνταν από κανένα πολυμελές συμβούλιο που συνεδρίαζε για τα υπό δημοσίευση στα «Κανδυλιώτικα» θέματα, αλλά από δύο άτομα που επί δεκαεννιά χρόνια πάλευαν μόνοι τους για την ανελλιπή έκδοση τους: το φίλο Σταύρο Λαγό, που δυστυχώς χάσαμε και την ταπεινότητά μου. Αφού λοιπόν τα όσα αναφέρονται απευθύνονται τη δεδομένη στιγμή αποκλειστικά σε εμένα και εφόσον, παρά τις διαβεβαιώσεις μου, ο συμπατριώτης Σπύρος εξακολουθεί να επιμένει ότι κακοβούλως ενήργησα, αισθάνομαι την ανάγκη, ως κακόβουλος πλέον, να ζητήσω συγγνώμη και απ' αυτόν και από το υπεύθυνο για την έκδοση της εφημερίδας Δ.Σ. του Συλλόγου κι ακόμα να ζητήσω την αντικατάστασή μου, αν το Δ.Σ. κρίνει ότι το εξέθεσα.

Δημήτρης Λαρδίκος

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΞΩΡΑΪΣΜΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Προσέφεραν για το σκοπό αυτό:

1. Θεοφάνης Στυλ. Γιαννακόπουλος	50 ευρώ
2. Ιωάννης, Γεωργία και Σωτήρης Παναγ. Προκόπου εις μνήμην της μητέρας τους Αργυρώς Προκόπου	200 ευρώ
3. Λαρδίκος Δημήτρης εις μνήμην Σταύρου Λαγού	50 ευρώ
4. Φίλιππος Δρόσος του Μιχ.	50 ευρώ
5. Πάνος Ν. Δούκας	60 ευρώ
6. Ανώνυμος	30 ευρώ
7. Φάνης Κ. Κούσουλας εις μνήμην Γιώργου Αλεξ. Παπασπυρίδη και Σταύρου Μ. Λαγού	300 ευρώ

Η Επιτροπή Εξωραϊσμού ευχαριστεί θερμώς.

Από την ποιμενική ζωή του χωριού μας

Του Δημήτρη Λαρδίκου

Ο ΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΚΟΠΑΔΙΩΝ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

- Χρόνια πολλά τον κούρο, βρέεε...

Μια γιορτή ήταν ο κούρος των προβάτων τα παλιότερα χρόνια και μ' αυτή την ευχή χαιρετάγανε το αφεντικό του κοπαδιού οι άλλοι τσιοπάνηδες που, τεμπεχιασμένοι από πριν, ερχόσανε να βοηθήσουν σ' αυτόν.

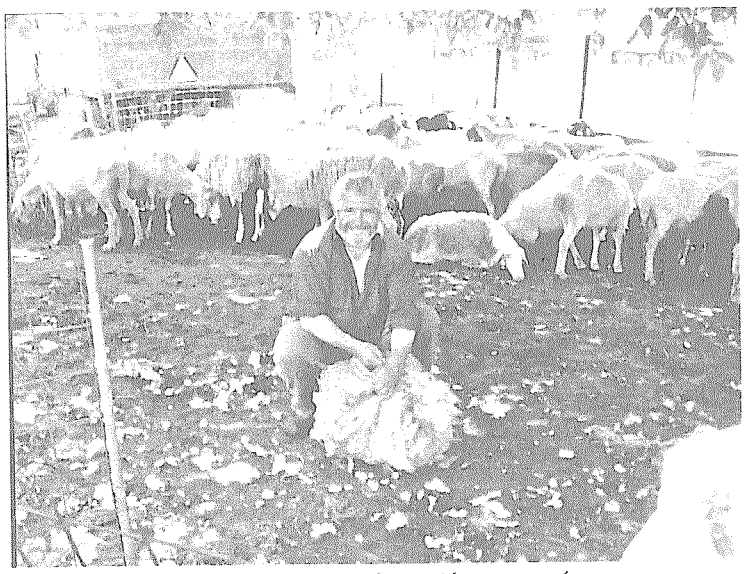

Ο Περδίκης τη στιγμή που δένει το ποκάρι και τα κουρεμένα πρόβατα στο βάθος

Γινότανε βγαίνοντας ο Μάης ή μπαίνοντας ο Θεριστής. Ο καιρός τον κανόνιζε. Αν ήταν ζεστός θα γινόταν νωρίς. Αν έβρεχε και έκανε κρύο θα έμενε για τις αρχές του Θεριστή.

Μαζευόσανε λοιπόν τρεις ως πέντε ή και έξι τσιοπάνηδες, με ακονισμένα στο λαδάκονο τα προβατοψάλιδα, που τα φτιάχνανε οι γύφτοι, δηλαδή οι σιδηρουργοί, ειδικά γι' αυτή τη δουλειά, και κουρεύανε τα πρόβατα των κοπαδιών τους με τη σειρά. Τη μια μέρα του ενού, την άλλη τ' αλλουνού, ώσπου να τελειώσουν.

Το κούρεμα άρχιζε αμέσως μετά το πρωινό άρμεγμα στη στρούγκα για να μην τους πιάσει η ζέστη. Ο ιδιοκτήτης του κοπαδιού «θυσίαζε» νωρίς το πρωί ένα σφαχτό που έβραζε στο χαρανί ή στο καζάνι. Είχε προμηθευτεί και μπόλικο κρασί και κατά τη διάρκεια του κουρέματος βγάζανε από το καζάνι μεζέ, τραβάγανε και μια ποτηριά να πάρει την κούραση - ξένη δύναμη, βλέπεις, το κρασάκι - και ευχόσανε «χρόνια πολλά τον κούρο», «σιδερένια τα πρόβατα», «να τα χιλιάσεις, αφεντικό» και άλλες τέτοιες ευχές.

Η δουλειά αυτή ήταν δύσκολη και επίπονη και χρειαζότανε προσοχή να μην κόψεις το ζώο και να κουρεύεις σωστά, γιατί το μαλλί είχε τότε μεγάλη αξία και χρησιμοποιότανε από όλους. Μ' αυτό, αφού το πλένανε, το ξένανε και το γνέθανε, υφαίνανε το χοντρικό ρουχισμό για τις προίκες των κοριτσιών, δηλαδή τις γιάμπολες, τις στρώσες, τις λιοπάνες, τις αντρομίδες, τα βελιά, τις τάβλες για το ψωμί, τις ποδιές, τις σπαργάνες και τις φασκιές για τα νεογέννητα παιδιά, τα ταγαροπροσκέφαλα, τα διαδρόμια, τα κιλίμια, τις φλοκάτες, τις σακούλες για το μύλο, τα γιουρντιά, τις κάπες, μ' αυτό πλέχανε κάλτσες και παντόφλες, σκαλτσούνια και ποδονάρια, φανέλες και ζιλέδες, βελέσια και μισοφόρια και μπελερίνες, ζουνάρια για τη μέση και προβαζούς για τα ταγάρια, φανέλες εσωτερικές και σώβρακα που τα φοράγανε κατάσαρκα και «βρίσκανε έτσι τη θαραπαή τους» όσοι είχανε πάθει κρυοπαγήματα στους πολέμους ή έπασχαν από ρευματισμούς.

Το τραγόμαλλο ήταν για τα σαΐσματα και τις τράγιες.

Το μαλλί κάθε προβάτου που κουρεύανε δεν σκρόπαγε, γιατί έχει μια συνοχή, οφειλόμενη στη λιπαδοσιά του, που τη λένε πίνο. Έτσι το άπλωναν κάτω και έπαιρνε το σχήμα του ανοιγμένου τομαριού. Ένας ή οι γυναίκες το τύλιγαν, έπιαναν δυο λοΐδες από το ίδιο το μαλλί και το δένανε σε ένα δέμα. Το δέμα αυτό ήταν το λεγόμενο ποκάρι (υποκοριστικό του αρχαίου πόκος). Το δέσιμο το έκαναν με θηλιά, «για να γεννιούνται θηλυκά τ' αρνιά» (θηλιά-θηλυκά).

Αν τα ποκάρια τα δένανε με κόμπο, πιστεύανε πως τα αρνιά θα γεννιόσανε σερνικά και τότε το κοπάδι δεν θα μεγάλωνε.

Ιδιαίτερη προσοχή χρειαζότανε για το κούρεμα του γκεσεμιού, δηλαδή του τράγου, που με τη μπίμπα κρεμασμένη στο λαιμό του οδηγούσε το κοπάδι σύμφωνα με την εντολή-σφύριγμα που άκουγε από τον τσιοπάνη. Από τη μια μεριά και την άλλη της ράχης του, από το κεφάλι ως την ουρά, τα μαλλιά, σε μήκος 15-20 εκατοστών, έμεναν άκουρα. Επίσης έμεναν άκουρα τα μαλλιά, από τη μια μεριά και την άλλη της πλάτης, ώστε αυτά, μαζί με τα μαλλιά της ράχης, να σχηματίζουν σταυρό «να φυλάει το κοπάδι» και να προσδίδουν μεγαλοπρέπεια στον τράγο, περιβάλλοντας τη μπίμπα. Το καλό γκεσέμι ήταν το καμάρι και το μεράκι του τσιοπάνη.

Μόλις τελείωναν το κούρεμα έριχναν ως αποτρεπτικό «για το κακό μάτι», αλλά και για την προκοπή του κοπαδιού, αλάτι και νερό στην καρδάρα, έπλεναν εκεί μέσα τα ψαλίδια και τα χέρια τους να βγει η «σαριά», η χαρακτηριστική δηλαδή μυρουδιά του μαλλιού των προβάτων, έριχναν μέσα στην καρδάρα και τ' αποκουρίδια, τα κοιλόμαλλα, τις μικρές δηλαδή λοΐδες των μαλλιών που μένανε κάτω κι όλο αυτό το περιεχόμενο της καρδάρας το χύνανε περιστροφικά απάνου στα κορμιά των προβάτων για να είναι σιδερένια και να ξανακάνουν μαλλί, επαναλαμβάνοντας, ο καθένας χωριστά, σαν ιεροτελεστές, τις πιο πάνω ευχές.

Με την απλή αυτή τελετουργία ο κούρος είχε τελειώσει. Το βραστό ήταν έτοιμο και τώρα όλο το προσωπικό άρχιζε το φαγοπότι. Το κρασί έλυνε τις γλώσσες και οι ευχές έδιναν κι έπαιρναν επαναλαμβανόμενες:

- Να τα χιλιάσεις, αφεντικό, καλό μάρκαλο, σιδερένιοι εσείς και τα πρόβατά σας.

- Χίλια ένα, έλεγε ο άλλος, τα χίλια να βόσκουνε και το ένα να το φάμε.

- Στην υγειά σου, αφεντικό, μαλλάτα και γαλάτα και θηλυκά τ' αρνιά.

- Βρύση τα πράματά σου, αφεντικό, να περπατάνε σαν τα μερμήγκια και να μπάζουνε σαν τα μελίσσια.

Και μετά το γενναίο φαγοπότι, το 'ριχναν στο τραγούδι με τη συνοδεία της φλογέρας.

Πέντε κοπάδια πρόβατα
και τρεις χιλιάδες γίδια,
όλα η Αγγέλω τα φυλάει
χωρίς σκυλί και σμίχτη.

Στο 'να βουνό τ' ανέβαζε
στ' άλλο τα κατεβάζει,

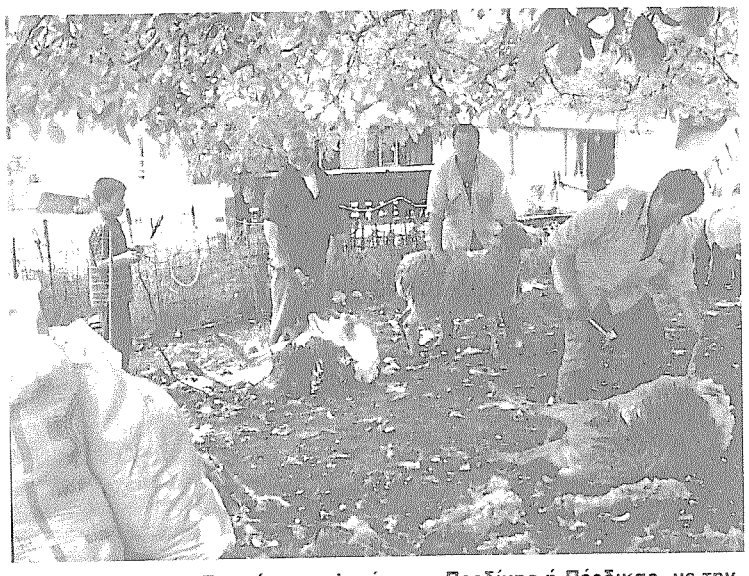

Ο Γιώργης Θεοφ. Προκόπος, ο λεγόμενος Περδίκης ή Πέρδικας, με την ηλεκτρική μηχανή, ο γιος του Φάνης με το προβατοψάλιδο και ο Βαγγέλης Λαρδίκος με το μικρό γιο του Δημήτρη την ώρα που κουρεύουν. Δεξιά το κοπάδι και αριστερά τα σακιά με το άχρηστο πια μαλλί

κι ένα Σαββάτο το πρωί
την Κυριακή το βράδυ

προγκήξανε τα πρόβατα,
βελάζουνε τα γίδια.
Κάνε οι κλέφτες ήρθανε
κάνε κακό μεγάλο.

Μάιδε οι κλέφτες ήρθανε
μάιδε κακό μεγάλο.
Μον' την Αγγέλω κλέψανε
σ' άλλο χωριό την πάνε.

Έτσι γινότανε ο κούρος τα παλιότερα χρόνια, απ' όσα θυμάμαι ο ίδιος κι απ' όσα λένε οι τσιοπάνηδες καθώς τα θυμούνται από τους πατεράδες τους και τους παππούληδές τους.

Σήμερα τα πράματα έχουν αλλάξει. Τα προβατοψάλιδα αντικαταστάθηκαν από ηλεκτρικές κουρευτικές μηχανές· οι στρούγκες από σύγχρονα κτήρια των κτηνοτροφικών μονάδων· τα μαλλιά δεν πουλιούνται γιατί δεν έχουν αξία· δεν τα κάνουν πια ποκάρια, αλλά τα βάζουν χύμα σε λινάτσες για να τα πετάξουν ή να τα δώσουν έναντι ευτελούς τιμήματος· οι αργαλειοί σταμάτησαν να υφαίνουν προίκες και οι γυναίκες να πλέκουν· τα προσφέρει όλα έτοιμα το εμπόριο· οι κουρευτικές μηχανές πλένονται με σχέτο νεράκι και απορρυπαντικό κι έτσι σιγά σιγά, χρόνο με το χρόνο, θα ξεχαστεί η τελετουργία του ραντισμού του κοπαδιού με αλατόνερο· στα βοσκοτόπια δε λαλεί πια φλογέρα γιατί τα τσιοπανόπουλα δεν τη μαθαίνουν και το τραγούδι το λένε τα CD, όχι τα στόματα.

Ό,τι «λάλον απέσβετο»· και μαζί του έσβησε η πείρα δεκάδων αιώνων του λαού, πάνω στον κύκλο εργασιών της υφαντικής και πλεκτικής τέχνης.

Από τις παλιές συνήθειες του κούρου έμεινε το βραστό, που δεν τρώγεται πια στη στρούγκα, αλλά σε καλοστρωμένα τραπέζια μαζί με ποικιλία άλλων εδεσμάτων και που τις πιο πολλές φορές δεν συνοδεύεται με κρασάκι, αλλά με μπύρες και άλλα αεριούχα ποτά και κάποτε και με σπέσιαλ ουίσκυ. Έμειναν και οι ευχές, που ακούγονται δειλά δειλά.

- Χρόνια πολλά τον κούρο.

Και καθώς τις ακούς, μοιάζουν πιο πολύ με διαπίστωση ενός κενού· με αποχαιρετισμό μιας εποχής που πέρασε.

Έτσι είναι· οι καιροί και η ζωή δεν περιμένουν, προχωράνε. Φτάσαμε στον υπερπολιτισμό, που διαμορφώνει νέες ανάγκες και νέες συνήθειες.

- Χρόνια πολλά και τον κούρο, λοιπόν...

Σημείωση: Το τραγούδι το είχα ακούσει από τη μακαρίτισσα πεθερά μου Γιαννούλα χήρα Ευαγγ. Ζερβογιάννη.

«Ο ΓΙΔΙΑΡΗΣ» ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

Γιδιάρη» επέστρεφαν στα σπίτια των αφεντικών τους.

Η αγωνία κάθε οικογένειας ήταν έντονη. Βόσκησε καλά η γιδούλα της; Θα γυρίσει γερή; Υπήρχαν, βεβαίως, και ατυχήματα... Σπάσιμο ποδιών, δαγκώματα από φίδια, φουσκώματα κ.ά. Όμως η αγωνία κορυφωνόταν όταν η κατσικούλα ήταν γκαστρωμένη και έφτανε η ώρα της γέννας.

Μεγαλύτερη, όμως, η αγωνία ήταν εμάς των παιδιών στην τελευταία περίπτωση. Θα γεννήσει η γίδα μας καλά; Πόσα κατσικάκια θα κάνει; Ένα, δύο, τρία, τέσσερα; Και όταν γινόταν το θαύμα και ερχόταν γεννημένη, η χαρά εμάς των παιδιών δεν περιγράφεται. «Χαράς ευαγγέλια»· και τούτα για τρεις λόγους: πρώτο, θα παίζαμε με τα κατσικάκια, δεύτερο, θα είχαμε κρέας το Πάσχα από τον «Πασχάλη», της Παναγίας από τον «Παναγιώτη», του Αγίου Κων/νου από τον «Κωνσταντή» κλπ. Έτσι τα βαφτίζαμε τα υποψήφια θύματα των μεγάλων ημερών. Και τρίτο, θα τρώγαμε το γάλα και ειδικά το πρώτο - το «κορκοφύγγι» - όπου η μανούλα το 'βραζε στο κατσαρόλι, έπηζε και αν υπήρχε και ζάχαρη και το γαρνίριζε.... ήταν ένα έδεσμα, για τα πεινασμένα πλάσματα, άνευ προηγουμένου.

Ποια ήταν η αμοιβή «του Γιδιάρη»; Στο ερώτημα απαντάμε: ένα καρβέλι ψωμί κατά κεφάλι, το μήνα. Για μια γίδα ένα καρβέλι, για δύο, δύο καρβέλια και πάει λέγοντας.

Βλέπετε, για τα χρόνια εκείνα, το καρβέλι το ψωμί ήταν μέσο συναλλαγής και μάλιστα πολύ ακριβό.

Ας ελπίσουμε ότι οι πολιτικοί μας που έφτασαν στην κατάσταση αυτή τη χώρα μας και με πρωτοβουλία της Τρόικας, δε θα οδηγήσουν τους Έλληνες, σε τέτοιου είδους παρωχημένες συναλλαγές.

Ποιος έκανε τη δουλειά «του Γιδιάρη»;

«Το Γιδιάρη» τον έκαναν φαμελίτες άνθρωποι, που προσπαθώντας να ζήσουν την οικογένειά τους (γυναίκα, παιδιά και γέροντες γονείς) γινόντουσαν τσοπαναραίοι των γιδιών του χωριού, για να βγάλουν κυριολεκτικά το καρβέλι της ημέρας έντιμα και καθαρά. Τέτοιοι ήταν από όσους θυμάμαι ο Πέτρος ο Προκόπος (Σιαφαρής), ο Κώστας Εικοσιδέκας (Μπόσης), ο Θοδόσης ο Πανόπουλος (Βασιλάκης), ο Τσιώλης κλπ.

Γράφοντας αυτές τις γραμμές, αισθάνομαι δέος γι' αυτούς τους ανθρώπους εκείνης της αλήστου μνήμης εποχής, που με νύχια και με δόντια («Γιδιάρηδες» και χωρικοί) κάναν ό,τι μπορούσαν με τιμιότητα και μόχθο μεγάλο, για να βγάλουν τον επιούσιον.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΙΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Εκεί ψηλά στ' ανατολικά της Κανδύλας, στην πλαγιά του βουνού και πίσω από το «Τσακονοβούνι» βρίσκεται, μέσα σε μια πυκνή και πλούσια βλάστηση από πουρνάρια (άλλα μικρά και άλλα μεγάλα), μέλεγους, κισσούς και άλλα θαμνοειδή φυτά, το πανέμορφο εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέα.

Στο εξωκκλήσι αυτό τελέστηκε και φέτος, με την ευκαιρία της εορτής των Αγίων Αποστόλων, η θεία λειτουργία, η οποία πήρε πανηγυρικό χρώμα, γιατί τη λάμπρυνε με την παρουσία της η Εκκλησιαστική Χορωδία του Πολιτιστικού Συλλόγου Άσου Κορινθίας «Η ΡΕΑ».

Τη χορωδία αυτή διευθύνει ο καθηγητής μουσικής και πρωτοψάλτης της Παναγίας της Γιάτρισσας Λουτρακίου κ. Γρηγόρης Παντελέων. Οι χορωδοί γυναίκες και άνδρες ντυμένοι με τις επίσημες στολές τους και με το φιλότιμο και το μεράκι που τους διακρίνει συντόνισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις φωνές τους -χάριν της μαεστρίας του δασκάλου- και δημιούργησαν μια εντυπωσιακή ατμόσφαιρα, ώστε ο κάθε προσκυνητής που τους άκουγε, νόμιζε πως είναι φωνές αγγέλων.

Στο τέλος όλο το εκκλησίασμα, χάρη και της σωστής φωνητικής τοποθέτησης των δύο συλλειτουργών ιερέων, του πατρός Δημητρίου Προκόπου και του πατρός Στυλιανού Πρεβεζιάνου, που με κατάνυξη παρακολούθησε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, έφυγε κατενθουσιασμένο συγχαίροντας τους χορωδούς, το μαέστρο και τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Φάνη Γιαννακόπουλο.

Όμως το μεγαλείο δεν ήταν μόνο το μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, ήταν όλα:

Το περιβάλλον που έλαμπε από καθαριότητα και τούτο χάρη του επιτρόπου κ. Ανδρέα Κανδαλέπα και όχι μόνο.

Η προσφορά του άρτου της αρτοκλασίας. Το παραδοσιακό λουκουμάκι. Το τσίπουρο και προ πάντων το βραστό με τις χυλοπίτες έδωσαν μια άλλη διάσταση φιλοξενίας και φιλότιμου των Κανδυλιωτών.

Στο υπόστεγο έξω από το ναό η αρτοκλασία

Η χορωδία του Πολιτιστικού Συλλόγου Άσσου «ΡΕΑ» στον Άγιο Ανδρέα

Όσοι γεύτηκαν το πεντανόστιμο έδεσμα της βραστής γίδας, θα το θυμούνται, γιατί ο ρέκτης και πάντα φιλότιμος μάγειρας κ. Μπάμπης Πανόπουλος με τους βοηθούς του, καταφέρνει, με την τεχνική του, το βραστό αυτό στους πάντες ν' αρέσει.

Το βραστό συνόδευε εκλεκτό και άφθονο κρασί, προσφορά του συμπατριώτη μας κ. Αλέκου Βαρδουνιώτη που διαμένει στη Λίμνη (Αγαλι), ενώ οι πάντα πρόθυμες κυρίες όπως η πρεσβυτέρα Προκόπου, η Μαρία Καραμπή, η Μαρία Καλπακιώτη και άλλες πολλές εθελοντικά και με προθυμία εξυπηρετούσαν τον πολυπληθή κόσμο του εκκλησιάσματος και όλοι έφυγαν κατενθουσιασμένοι.

Όμως πιο ενθουσιασμένοι έφυγαν οι 50 και πλέον προσκυνητές του Συλλόγου «Η ΡΕΑ» με τους Χορωδούς, οι οποίοι ομολόγησαν ότι τέτοια φιλοτιμία και φιλοξενία παράλληλα δεν την περίμεναν, οι οποίοι και εξεπλάγησαν ακόμη περισσότερο, όταν μετά την επιστροφή από την επίσκεψη στο Μοναστήρι δέχτηκαν κέρασμα στο καφενείο του Στέλιου Μερκούρη από τον Πρόεδρο του Συλλόγου των Απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» κ. Πάνο Ευσταθίου, ο οποίος από την πρώτη στιγμή πλησίασε τη Χορωδία και τους Συνοδούς δείχνοντας έτσι ότι όλοι αυτοί που επισκέπτονται το χωριό Κανδύλα και προ πάντων αυτοί που προσφέρουν είναι καλοδεχούμενοι.

Ο Χαράλαμπος Θ. Πανόπουλος και ο Αλέξης Γεωργαντόπουλος οι μάγειροι του βραστού. Δίπλα ο Πάνος Δ. Βαρδουνιώτης

Μπράβο σε όλους και του χρόνου καλύτερα.

Φ.Γ.

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Του Ιεροψάλτη Λεωνίδα Κ. Χονδρού

Πολλοί Άγιοι άνθρωποι του Θεού προφήτεψαν πράγματα που έγιναν, και άλλα που μέλλουν να γίνουν. Ένας μεγάλος Άγιος και προφήτης του Έθνους μας και της Ορθοδοξίας ήταν ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Τον αποκαλούμε Εθνοπατέρα, Εθνομάρτυρα του Ελληνισμού, Πατροκοσμά, μάρτυρα της Ορθοδοξίας, μεγάλο παιδαγωγό. Έζησε από το 1714 έως το 1779 κάτω από τον τούρκικο ζυγό. Περιπάτησε από το Άγιον Όρος στην Κωνσταντινούπολη, στα νησιά μας, όλη την Ελλάδα και μέρος της Πελοποννήσου (Αχαΐα). Όπου πήγαινε από χωριό σε χωριό, εδίδασκε την αγάπη του Χριστού στους Έλληνες από τους οποίους οι πιο πολλοί ήσαν αγράμματοι, και είχαν ξεχάσει την πίστη τους και την θρησκεία τους.

Σε κάθε χωριό που πήγαινε παρότρυνε τους κατοίκους να ιδρύσουν σχολεία, διότι έλεγε, χωρίς σχολεία τα παιδιά δεν θα μάθουν την πίστη τους. Στην ζωή του έφτιαξε πολλά σχολεία, και έλεγε εις όλους μικρούς και μεγάλους να μαθαίνουν ελληνικά. Έγραφε στον αδερφό του Χρύσανθο (2-3-1779): «Έως τριάκοντα επαρχίας περιήλθον, δέκα σχολεία εποίησα, διακόσια δια κοινά γράμματα».

Τα ελληνικά είναι η καλύτερη γλώσσα έλεγε, και όλο το Ευαγγέλιο έχει γραφεί στην ελληνική γλώσσα. Είμαστε τυχεροί εμείς οι Έλληνες, τους έλεγε, διότι εγίναμε εμείς ο εκλεκτός λαός του Θεού, διότι επιστέψαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν.

Το ξέρετε ότι οι περισσότεροι Άγιοι του Θεού κατοικούν στον τόπο μας; Είτε εν σώματι, είτε εν πνεύματι;

Ας μην ξεχνάμε τις αποκαλύψεις του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο (σίντζι) του χωριού μας. Οι Άγιοι όντως ζούνε στην πατρίδα μας. Οι Εβραίοι ήθελαν να τον σκοτώσουν διότι τους έκανε χαλάστρα. Είπε στους Έλληνες να μην κάνουν το παζάρι, δηλαδή την λαϊκή αγορά, την Κυριακή, αλλά το Σάββατο, όπου οι Εβραίοι δεν δουλεύουν και έτσι να πωλούνται τα ελληνικά προϊόντα, και την Κυριακή να πηγαίνουν στην εκκλησία να δοξάζουν το Θεό. Γι' αυτό τα περισσότερα παζάρια στις ημέρες μας γίνονται το Σάββατο και όχι την Κυριακή. Όπου δε γίνονται παζάρια την Κυριακή, το χωριό αυτό εβραιοφέρνει. Ο Άγιος Κοσμάς ήταν μεγάλος προφήτης. Έχουν γραφεί κάπου 270 προφητείες του. Άλλες έχουν επαληθευθεί και άλλες είναι για το προσεχές μέλλον..

Θα αναφέρω μερικές που τις βρίσκω ενδιαφέρουσες για όλους μας:

Η αιτία του γενικού πολέμου θάρθει από τη Δαλματία. Πρώτα θα διαμελισθεί η Αυστρία και ύστερα η Τουρκία. (Η Δαλματία είναι η σημερινή Αλβανία). Ή τρεις μέρες, ή τρεις μήνες, ή τρία χρόνια θα βαστάξει το κακό. Η Γαλλία θα ελευθερώσει πολλά ελληνικά μέρη και ιδίως η Ιταλία. Η Γαλλία θα ελευθερώσει την Ελλάδα, την Ήπειρο η Ιταλία.

Οι αντίχριστοι (δηλ. οι Τούρκοι) θα φύγουν, αλλά θάρθουν πάλι. Έπειτα θα τους κυνηγήσετε έως την Κόκκινη Μηλιά.

Αλλού λέει: Οι Τούρκοι θα φύγουν, αλλά θα ξανάρθουν πάλι και θα φθάσουν έως τα Εξαμίλια.

Στο τέλος θα τους διώξουν εις την Κόκκινη Μηλιά. Από τους Τούρκους το ένα τρίτο θα σκοτωθεί, το άλλο τρίτο θα πάει στην Κόκκινη Μηλιά.

Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο στα Ελληνικά νερά, τότε θα λυθεί το ζήτημα της Πόλης.

Για την Εγνατία οδό λέει:

Όταν θα γίνει η Εγνατία οδός, τα στρατεύματα θα περάσουν απ' αυτήν. Η κεφαλή των στρατευμάτων θα φθάσει στην Κωνσταντινούπολη και η ουρά θα βρίσκεται στην Αυλώνα.

Οι Έλληνες θα πάνε στον πόλεμο τελευταίοι. Η μεγάλη μάχη θα γίνει στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί θα συγκεντρωθούν όλα τα κράτη και θα χυθεί τόσο αίμα που θα κολυμπήσει μοσχάρι. Νικητής θα βγει το ξανθό γένος. Εμείς θα είμαστε με το ξανθό γένος.

Εξαδάκτυλος την παρέδωσε την Πόλιν.

Εξαδάκτυλος θα την παραλάβει.

Αλλού:

Θα δούμε και θα ζήσουμε τα Σόδομα και τα Γόμορα στον τόπο μας.

Θάρθει ένας καιρός, που οι αντίχριστοι θα παίρνουν με το καλό τις κοπέλες σας, μην σκιαχθείτε, αυτό θάναι και το τέλος τους.

Θάρθει καιρός, που ο τόπος θα ζωσθεί με μια κλωστή.

Θάρθει καιρός που ο διάβολος υπό μορφήν κουτιού θα μπει σ' όλα τα νοικοκυριά και τα κέρατά του θα είναι επάνω στις στέγες των σπιτιών.

Θάρθει καιρός που η γυναίκα θα βλέπει τα ρούχα και δεν θα μπορεί να τα αγοράσει και θα πουλά το κορμί της για να τα αγοράσει. Θάρθει καιρός που οι γυναίκες θα πηγαίνουν ακάλυπτες (δηλαδή χωρίς μανδίλια στο κεφάλι) στους Ιερούς Ναούς· και θα τις παροτρύνει ο διάβολος να πηγαίνουν και βαμμένες. Αλλά τότε θα γίνει ο τελικός χαλασμός.

Θάρθει καιρός που οι άνθρωποι θα πεθαίνουν από μια άσπρη σκόνη. (-ναρκωτικά).

Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι σσεβέστεροι των όλων.

Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς και οι λαϊκοί σαν τα ζώα.

Όταν θα δείτε να ερημώσουν τα χωριά, τα σχολεία να κλείσουν και τον κόσμο να κατοικήσει στις πόλεις, τότε κοντά θάναι το τέλος.

Στην Αυλώνα θα γίνει χαλασμός, θα έλθουν στρατεύματα να ελευθερώσουν τον τόπο.

Θα σας ρίξουν παρά (δηλ. χρήμα) πολύ, θα σας ζητήσουν να τον πάρουν πίσω, αλλά δεν θα μπορέσουν.

Θάρθει καιρός που η γυναίκα θα χωρίζει τον άνδρα και ο άνδρας τη γυναίκα.

Αυτό δεν το θέλει ο Θεός, αλλά ο διάβολος!

Θάρθει καιρός που ο αντίχριστος θα πετάξει στον δρόμο τα Άγια λείψανα. Μην σκιαχτείτε τότε, αυτό θάναι και το τέλος τους.

Θάναι όγδοος αιώνας που θα γίνουν αυτά.

Σύμφωνα με τον Άγιο Κοσμά είμαστε του όγδοου αιώνα, διότι από την ημέρα που έπλασε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα έχουν παρέλθει 7539 έτη μέχρι σήμερα.

Ο δε Άγιος Νήφων ο Ασκητής και Επίσκοπος μας λέει:

Θα κοιτάξει ο Θεός κατά τα μέσα του όγδοου αιώνος στην γη, και θα φρίξει για όλα τα αίσχη που κάνουν οι άνθρωποι, που έχουν ξεφύγει τελείως από τον δρόμο του Θεού, και θα διατάξει να σαλπίσουν οι 4 σάλπιγγες της αποκαλύψεως. Τότε αλίμονο στον κόσμο θα επέλθουν πολλά δεινά εις τους ανθρώπους τους αμετανόητους: πόλεμοι, πείνα, φυσικές καταστροφές, αρρώστιες. Είδαμε το τσουνάμι στην Ινδονησία, το σεισμό και το τσουνάμι στην Ιαπωνία, τους μικροπολέμους στο Ιράκ, τώρα στη Λιβύη κλπ.

Καλό θα ήταν να καθαριστούμε από τις αμαρτίες μας με εξομολόγηση, διότι οι ημέρες είναι χαλεπές. Δεν ξέρουμε τι θα συμβεί αύριο.

Las Vegas
Μάρτιος 2011

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 2
192 00 ΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΤΗΛ./FAX: 2105541001
ΚΙΝ.: 697 4471922

ΑΛΕΞΙΟΣ Σ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ
Χειρουργός Ωτορινολαρυγγολόγος
Εξειδίκευση στην ΩΡΛ Αλλεργία
στο Academic Medical Center
University of Amsterdam
Πλατεία Αγίου Βασιλείου και Κύπρου 1 Τρίπολη
Τ: 2714 003097 / Κ: 6937 458227
Ε: vardouniotis@hotmail.gr / www.vardouniotis.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Καταχωρούνται ποσά άνω των 20 ευρώ)

1. Χρυσούλα Παπασπυρίδη του Αλεξάνδρου	50 ευρώ
εις μνήμη αδελφού της Γεωργίου Αλ. Παπασπυρίδη	
2. Γκούφας Χρήστος	20 ευρώ
3. Προκόπος Ιωάννης του Αθανασίου	20 ευρώ
4. Φώτιος Κούτουλας του Δημητρίου	30 ευρώ
5. Πασχαλιά Χα Χρήστου Κανδαλέπα	50 ευρώ
6. Αθανασία Ξηρογιάννη του Μιχαήλ	50 ευρώ
7. Σοφία Αναγνωσταρά	30 ευρώ
8. Πρεμέτη Γεωργία	20 ευρώ
9. Κορακιανίτης Σπύρος	50 ευρώ
10. Σύλλογος Κανδυλιωτών Αμερικής «Ο ΚΕΚΡΟΨ»	1.250 $ Αμερ.
11. Μαγδαληνή Δούκα-Κώνστα του Σταύρου	50 $ Αυστραλίας
12. Σωτηρόπουλος Γεώργιος του Σωτηρίου	100 $ Αυστραλίας
13. Χουντάλας Κων/νος του Βασιλείου	100 $ Αυστραλίας
14. Κων/νος Πασσιαλής του Θεοδώρου	100 $ Αυστραλίας
15. Χαράλαμπος Αγγελόπουλος του Γεωργίου	500 ραντ Ν. Αφρικής
16. Γεώργιος Ντούλας του Δημητρίου	50 $ Καναδά
17. Δάλκος Πάνος, Στέφανος, Γεώργιος του Κων/νου	50 ευρώ
18. Χρυσούλα Δεληγιάννη του Αναστασίου	50 ευρώ
19. Βασίλειος Καρέλλας	50 ευρώ
20. Βαρδουνιώτης Φώτιος του Κων/νου	200 $ Αυστραλίας
εις μνήμη αδελφού του ιερέως Νικολάου Βαρδουνιώτη του Κων/νου	
21. Γεώργιος Σωτηρόπουλος του Ευαγγ.	30 ευρώ
εις μνήμη Γεωργίου Αλεξ. Παπασπυρίδη	
22. Κων/νος Μερκούρης του Παναγιώτη	20 ευρώ
23. Ιωάννης Κωστούρος του Κων.	30 ευρώ
24. Καλλιόπη Κυπραίου-Ευσταθίου	20 ευρώ
εις μνήμην γονέων	
25. Φάνης και Αγλαΐα Μερκούρη	30 ευρώ
εις μνήμην Γεωργίου Αλ. Παπασπυρίδη	
26. Ιωάννα Χρ. Μερκούρη	30 ευρώ
εις μνήμην συζύγου και γονέων	
27. Αλέξανδρος Κωστούρος του Δημητρίου	50 ευρώ
28. Γεώργιος Κωστούρος του Μιχαήλ	30 ευρώ
29. Μιχάλης Πολίτης του Κων/νου	50 ευρώ
30. Ευσταθίου Ευστάθιος του Γεωργίου	40 ευρώ
31. Αικατερίνη Κοσμά	50 ευρώ
32. Κων/νος Κοσμάς του Ηλία	50 $ Αμερικής
33. Ευστάθιος Δημητρόπουλος του Χρήστου	100 ευρώ
εις μνήμην Γεωργίου Αλ. Παπασπυρίδη	
34. Αλέκος Πολυχρονάκης	50 ευρώ
35. Τυλιπάκη Κων/να	10 ευρώ
36. Μαρίνος Βαρδουνιώτη του Παναγιώτη	50 ευρώ
εις μνήμην Βασιλικής Βαρδουνιώτη, Γεωργίας Χαλκιά - Μαντζώρου και Κων/νου Μητρογιάννη	
37. Χρυσάφω Βαρδουνιώτη - Καστούρη	100 $ Αυστραλίας
εις μνήμην εξαδέλφου της Σταύρου Λαγού	
38. Γκάνας Χρίστος Αριστείδη	100 $ Αυστραλίας
39. Προκόπος Φώτιος Κων.	50 $ Αυστραλίας
40. Χουντάλας Αθανάσιος Ιωάν.	50 $ Αυστραλίας
41. Αλέκος Κων. Βαρδουνιώτης	50 ευρώ
42. Χρήστος και Έφη Παλαιολόγου	100 $ Αυστραλίας
43. Παναγιώτης και Καίτη Δρόσου	100 $ Αυστραλίας
44. Χαράλαμπος Παπαχαραλάμπους	50 ευρώ
45. Χρήστος Κων. Βαρδουνιώτης	50 ευρώ
46. Δήμητρα Οικονομοπούλου - Δημαρά	50 ευρώ
47. Αναστάσιος Δημ. Ντούλας	100 ευρώ
εις μνήμην μητέρας του Μαριγώς	

Το Διοικ. Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά.

ΑΦΟΙ Ν. ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗ
Κεφαλόβρυσο Κανδύλας,
Τηλ.: 27960-22004, Τηλ. & Fax: 27960-22350
E-mail: info@taverna-hani.gr
www.taverna-hani.gr

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΝΤΑΛΟΦΟ ΚΟΖΑΝΗΣ ΟΙ ΚΤΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΖΑΖΕΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

Μια μαρτυρία από την εφημερίδα «ΤΟ ΒΟΪΟΝ» του 1931

Του Πάνου Ευσταθίου, Προέδρου του Συλλόγου μας

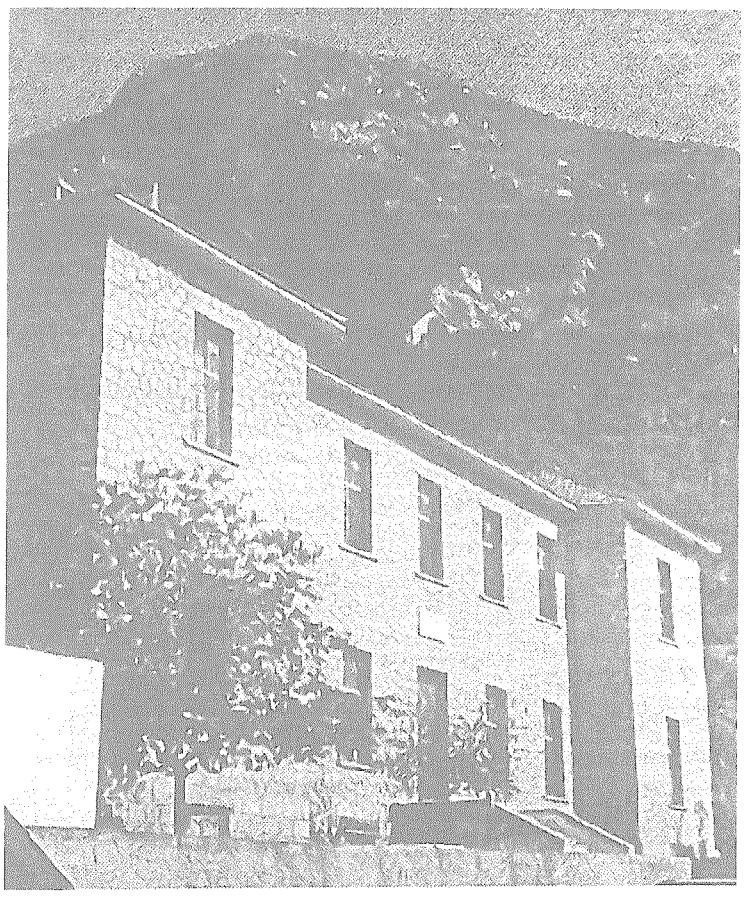

Ο κύριος ΤΑΡΝΑΝΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ μέλος της ελεγκτικής επιτροπής του Συλλόγου Πενταλοφιτών Ζουπανίου Βοΐου Κοζάνης την 11-7-2011 ήρθε στο χωριό μας με τον γιο του και μου έφερε την 15νθήμερη εφημερίδα «ΤΟ ΒΟΪΟΝ» (όργανο των απανταχού πατριωτών εκδιδομένη εν Πενταλόφω (ΖΟΥΠΑΝΙΟΥ) Κοζάνης της 30ης Αυγούστου 1931.

Η επίσκεψή του στο χωριό μας, όπως μου είπε πάνω στην κουβέντα που είχαμε, έγινε αποκλειστικά γι' αυτό το σκοπό. Πατριώτες του από τον Πεντάλοφο Κοζάνης το 1931, όπως θα διαβάσετε στο σχετικό δημοσίευμα του «ΒΟΪΟΥ» που παραθέτουμε, ήσαν καλοί μάστορες της πέτρας και έκτισαν το σχολείο μας από το έδαφος κι απάνω. Τα θεμέλια και το υπόγειο τα είχαν χτίσει Λαγκαδιανοί μαστόροι.

Ευχαριστούμε τον αγαπητό κ. Στέργιο για τον κόπο του και για τις όμορφες μνήμες που μας ξύπνησε. Έβγαλε φωτογραφίες του μοναστηριού μας, του Σχολείου, των Ταξιαρχών και της Βίλας του Ζαζιά, λέγοντας μάλιστα ότι ο τρόπος που είναι κτισμένη η πέτρα του ναού είναι Μακεδονικός.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΥ «ΒΟΪΟΥ»

ΠΩΣ ΓΛΕΝΤΟΥΝ ΣΤΟ ΜΩΡΗΑ ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΙ ΜΑΣ

ΛΕΒΙΔΙΟΝ - Τριπόλεως

Η παρέα μας αποτελούμενη από τους Χρ. Χριστοδούλου, Ν. Ζούγουλον, Ευαγ. Ζιάραν, Ευθ. Παπαγιώτα, Αλεξ. Γκάγκαν και Χρ. Ζούγουλον εργάζεται εις το υπό της κοινότητος Κανδύλας ανεγειρόμενον σχολείον, εσχάτως δε παρευρέθη εις ένα γλέντι το οποίον διωργάνωσεν ο εργολάβος κ. Ν. Δαγρές το οποίον αφήκεν εποχήν.

Μετά από το φαγητό και τη γερή κρασοκατάνυξη ή μάλλον ρετσινοκατάνυξη το γλέντι έδωσε και πήρε. Ο Α. Τιμολέων ο γνωστός εις όλους εν Τριπόλει οργανοπαίκτης μας διασκέδασεν εξαίρετα. Πρώτος εχόρευσεν ο κ. Ν. Δαγρές τον Κατσαντώνη και έπειτα πολλοί συντεχνίται, όταν δε ήλθεν η σειρά και εχόρευσεν ο Ν. Ζούγουλος όλη η παρέα τον ονόμασε λεβεντόγερο γιατί εχόρευε τον αετό με πραγματική λεβεντιά και χάρι. Έπειτα επηκολούθησαν οι Ευαγ. Ζιάρας, Ευθ. Παπαγιώτας, Αλεξ. Γκάγκας κτλ.

Ο χορός εξηκολούθησεν μέχρι της 5 μ.μ. ότε όλοι μπήκαμε εις αυτοκίνητον του κ. Ν. Δαγρέ και ήλθαμε στο Λεβίδιον όπου επηκολούθησαν και πάλιν γλέντι και χορός.

Α.Α.Γ.

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΕΣ

Του Κώστα Πρίαμου

(Η Ελλάδα εάλω)

Η μικρή αυτή Πατρίδα των 132.000 τετραγ. χιλιομέτρων και της συγκεκριμένης γενικής παραγωγής, εκτός από τα 10 περίπου εκατομμύρια Έλληνες, μπορεί - κατά τους ειδικούς επιστήμονες - ν' αντέξει και να θρέψει 230-250 χιλιάδες εργάτες - μετανάστες νομιμότατους καθ' όλα. Αντ' αυτού, εισέβαλαν τρία περίπου εκατομμύρια από τα αφύλαχτα σύνορα - σουρωτήρι και την ανύπαρκτη άμυνα - φύλαξη.

Οι περισσότεροι παράνομοι λαθρομετανάστες ήρθαν με κάλπικα χαρτιά - ή καθόλου - και πολλά ονοματεπώνυμα και ξεχυθήκανε σε πόλεις, κωμοπόλεις, νησιά, παραλίες και χωριά. Οι περισσότεροι - με επίσημα στοιχεία - εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου, στήσανε συμμορίες, - κάποιες και με δικούς μας - και κλέβουν, ληστεύουν, σκοτώνουν, απαγάγουν, όπου και όποτε θέλουν. Τα επίσημα επίσης στοιχεία λένε, ότι μισό εκατομμύριο απ' αυτούς, κύρια από χώρες της Β. Αφρικής Πακιστάν κλπ., πάσχουν από σοβαρότατες μολυσματικές αρρώστιες, (τύφο, χολέρα, ηπατίτιδα β', έιτζ και φυματίωση). Αποτέλεσμα, να είναι και αυτοί δυστυχισμένοι και οι Έλληνες, αφού αυτή η μικρή χώρα, δεν μπορεί να σώσει τον ...πλανήτη.

Τέτοια επιδρομή, δέχτηκε η γούρνα και το χωριό μας! Κάποιοι «πονόψυχοι», τρέξανε να τους βάλουνε σε σπίτια - έρημα, αποθήκες, καλύβια και τέτοια, παίρνοντάς τους κάποια ενοίκια - λύτρα από την εξαθλίωσή τους τα οποία ούτε καν δηλώνουν στην εφορία. Δυο-τρεις τρυπώνουνε το βράδυ, οι διπλοί ξεφυτρώνουνε το πρωί, σαν μανιτάρια. Κάποιοι πάλι, τους «αγαπήσανε μονοκοπανιά», ενώ η αλήθεια είναι ότι, τους χρησιμοποιούν στις όποιες δουλειές τους, κοψοχρονιά, κύρια βούλγαρους - γύφτους, και όταν δεν τους χρειάζονται πια, τους παρατάνε - ψυχές πεταμένες στις χωματερές, στο βασανισμένο κορμί μιας χώρας, έτσι κι αλλιώς ετοιμοθάνατης... με αλλοιωμένη ήδη την εθνική της (πληθυσμιακή) ταυτότητα, από τις διάφορες φάρες, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των οποίων πληρώνει ο ταλαίπωρος Ελληνικός λαός, από το υστέρημά του!

Τελευταία, έχουμε αρκετά κρούσματα διαρρήξεων και κλοπών. Όσο για τη συμπεριφορά τους γενικά, αυτή είναι γνωστή λόγω γύφτικης κουλτούρας (φωνές, τσακωμοί, εκδηλώσεις κλπ.) όλα έξω στο δρόμο κι όποιος αντέξει...

Εύχομαι ολόψυχα, να μην έρθει η στιγμή του κυνηγητού - και εδώ - στους δρόμους και τα σοκάκια, με τα κοντόξυλα.

Θα δείξει...

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ

Από το βιβλίο του Τάκη Νατσούλη «Λέξεις και φράσεις παροιμιώδεις» έκδοση Κώστα Σμυρνιωτάκη

«Κρασοπατέρας»

Στη Βυζαντινή εποχή, οι καλόγεροι ήταν χιλιάδες. Αλλ' ενώ η εκκλησία τούς απαγόρευε πολλά πράγματα με τους πιο αυστηρούς κανόνες, πολλοί απ' αυτούς ξέφευγαν, συχνά, από το δρόμο του Θεού κι έκαναν του κεφαλιού τους. Ένα από τ' αμαρτήματα τους ήταν και το πιοτό. Έπιναν τόσο πολύ, ώστε ξεχνούσαν το σχήμα τους και το 'ριχναν στο γλέντι και σ' άλλες παρεκτροπές. Τους... γλετζέδες αυτούς ρασοφόρους, ο λαός τους βάφτισε «κρασοπατέρες», σχηματίζοντας τη λέξη από το «κρασί» και το «πάτερ», όπως προσφωνούσαν τους καλόγερους. Γι' αυτό και στα δικά μας χρόνια, όλους τους μπεκρήδες τους λέμε: «κρασοπατέρες».

«Κούφια η ώρα που τ' ακούει», «Να χτυπήσω ξύλο»

Όταν λέει κανείς καλά λόγια για κάποιον ή για κάτι, λέει μετά τη φράση: χτύπα ξύλο. Οι αρχαίοι έλεγαν: «απίτω φθόνος τού κάλλους, απίτω βασκανία της χάριτος».

Η φράση αυτή, που συνοδεύεται και με την απαραίτητη χειρονομία, προήλθε από το ότι τα καλά λόγια δεν πρέπει να ακουστούν από το πονηρό πνεύμα, γιατί θα κάνουν κακό στο πρόσωπο αυτό. Στη Θράκη λένε: κουφός ο τόπος που μ' ακούει-στην Κρήτη: κουφό τσ' οργής του Θεού τ' αφτί-, αλλά να μπει στο ξύλο ή στην πέτρα και να μείνει έτσι ανήκουστος.

Το βλέπουμε ακόμα καλύτερα στην Ποντιακή φράση: κωφόν του δαβόλ' τ' ωτίν ή: ο λόγος ιμ' 'ς σο ξύλον ή 'ς σολιθάρ'. Παλαιότερα πίστευαν πως με το χτύπημα, ειδοποιούσαν να έρθουν να βοηθήσουν τα αγαθά πνεύματα, που έμεναν μέσα στους κορμούς των δέντρων.

«Κουτσοί στραβοί στον Άγιο Παντελεήμονα»

Στα 1830, σ' ένα χωριουδάκι της Κυνουρίας, στο Άστρος, παρουσιάστηκε ένας περίεργος άνθρωπος, που άρχισε να διαδίδει επίμονα ότι ήταν ο... Άγιος Παντελεήμονας, που ήρθε να σώσει τον κόσμο από τις διάφορες αρρώστιες, που τον μάστιζαν. Όπως ξέρουμε όλοι μας σχεδόν, ο πραγματικός Άγιος Παντελεήμονας είναι ο προστάτης των ανάπηρων και οι Χριστιανοί πιστεύουν ότι γιατρεύει, εκτός από τις άλλες παθήσεις και τις παραμορφώσεις του σώματος, καθώς και τους τυφλούς. Ο άγνωστος, ωστόσο, του Άστρους δεν έκανε το παραμικρό θαύμα. Επειδή, όμως, δεν ενοχλούσε κανέναν με την παρουσία, τον άφηναν να λέει ό,τι θέλει. Παρόλ' αυτά, η φήμη πως στο όμορφο χωριό της Κυνουρίας παρουσιάστηκε ο Άγιος Παντελεήμονας, απλώθηκε γρήγορα σε όλη την τότε Ελλάδα. Όπως ήταν επόμενο, όσοι έπασχαν από τα μάτια τους, τ' αφτιά τους, τα πόδια τους και από ένα σωρό άλλες ασθένειες, παράτησαν τα σπίτια τους και τις δουλειές τους και ξεκίνησαν να πάνε στο Άστρος, με την ελπίδα ότι θα γίνουν καλά. Κι ήταν τόσοι πολλοί αυτοί οι ανάπηροι, ώστε από τα διάφορα χωριά που περνούσαν, έλεγαν οι άλλοι που τους έβλεπαν: «Κουτσοί, στραβοί, στον Άγιο Παντελεήμονα».

«Κουλουριώτικο μάλαμα»

Λέγεται ότι ο βασιλιάς Όθωνας είχε μια πάρα πολύ όμορφη σέλα στο άλογο του που ήταν ολόχρυση, μαλαματένια. Σε μια του περιοδεία, όμως, που ήθελε να κάνει στα νησιά του Αιγαίου, τον πληροφόρησαν οι αυλικοί του πως θα του έκλεβαν τη χρυσή σέλα και θα έπρεπε να την αντικαταστήσουν με μια άλλη, ψεύτικη. Πράγματι, τότε, παράγγειλαν σε τεχνίτες της Κούλουρης (Σαλαμίνας) και έφτιαξαν μια σέλα επίχρυση. Άρχισε τότε την περιοδεία και σύμφωνα με τις πληροφορίες σε κάποιο νησί του Αιγαίου, του έκλεψαν τη σέλα χωρίς να το καταλάβει κανείς. Όταν όμως, οι κλέφτες την έχασαν για να την πουλήσουν, ανακάλυψαν πως η σέλα ήταν ψεύτικη και πως είχε κατασκευασθεί στην Κούλουρη. Από τότε, όταν θέλουμε να πούμε πως ο χρυσός είναι ψεύτικος λέμε: «Αυτό είναι κουλουριώτικο μάλαμα».

«Κομπογιαννίτες»

Υπήρξε εποχή, που οι «ψευτογιατροί» έδιναν κι έπαιρναν, όχι μονάχα στην Ελλάδα, αλλά και σ' όλο τον κόσμο. Φυσικά, το να γίνει κανείς γιατρός στο Μεσαίωνα, δεν ήταν και τόσο δύσκολο πράγμα. Φτάνει να έβγαινε στο δρόμο και ν' άρχιζε να διαλαλεί ότι ήξερε να βγάζει δόντια, να γιατρεύει τον πονοκέφαλο, τη λέπρα, τη φαγούρα και να επισπεύδει τις... γεννήσεις των γυναικών! Ο λαός έβλεπε τους «γιατρούς» αυτούς σαν θείους απεσταλμένους και τους εμπιστευόταν τη ζωή του. Καθένας, βέβαια, φαντάζεται σήμερα το αποτέλεσμα: Σπάνια τη γλίτωνε ο άρρωστος που έπεφτε στα χέρια τους. Κατά τον 17ο αιώνα, πολλοί κάτοικοι του χωριού Βίκου της Ζαγοριάς, άρχισαν να εξασκούν το επάγγελμα του πρακτικού γιατρού, επειδή ανακάλυψαν ξαφνικά, ότι με την εύκολη αυτή δουλειά μπορούσαν να θησαυρίσουν. Όπως ήταν επόμενο, γρήγορα έγιναν γνωστοί σε όλους τους Έλληνες, στην αρχή σαν Βικογιατροί κι ύστερα σαν Γιαννίτες, Ιωαννίτες δηλαδή. Φορώντας χειμώνα - καλοκαίρι μαύρο «σουρτούκο», τριγυρνούσαν τα χωριά και διαλαλούσαν: «Ζωή παίρνω, ζωή δίνω!» ή «Καλός γιατρός!». Μπορούσαν να γιατρέψουν και την πιο δύσκολη αρρώστια (έλεγαν). Τα φάρμακά τους τα είχαν μέσα σε σακουλάκια, δεμένα με πολύχρωμα πανιά, χωριστά το ένα από τ' άλλο. Κι επειδή το πιο συνηθισμένο φάρμακο που πουλούσαν ήταν οι κόμποι (το ματζούνι ή η μαστίχα), που χύνουν ορισμένα δέντρα την άνοιξη, γι' αυτό και οι περιπλανώμενοι γιατροί ονομάστηκαν «κομπογιαννίτες», όνομα που το δίνουμε ακόμη και σήμερα σε ορισμένους κακούς και αποτυχημένους επιστήμονες. (Μερικοί το ετυμολογούν από το «κομπώνω» = απατώ).

«Κι ο άγιος φοβέρα θέλει»

Ο θρύλος λέει, πως κάποιος χοντροκέφαλος και διόλου έξυπνος βοσκός θέλησε να μπει, σε ώρα βροχής, σ' ένα μικρό ξωκλήσι εκεί κοντά στη κορφή του βουνού, που έβοσκε τα πρόβατα του. Έβαλε, λοιπόν, την «γκλίτσα» του στους ώμους και ακουμπώντας σ' αυτήν τα χέρια του, ξεκίνησε κατά κει. Σαν έφτασε, προσπάθησε να μπει έτσι με την γκλίτσα απ' τη μικρή πορτούλα του ερημοκλησιού και φυσικά δεν τα κατάφερνε, γιατί οι άκρες της «γκλίτσας» σκάλωναν στις κάσες της πόρτας. Αυτός, όμως, παραξήγησε το πράγμα και φαντάστηκε πως ο άγιος δεν τον άφηνε να μπει. Με την αφέλεια της άγνοιας του και τη χοντροκεφαλιά του, κατέβασε την «γκλίτσα» από τους ώμους του και την κίνησε απειλητικά προς την κατεύθυνση της πόρτας. Τώρα, όμως, με την «γκλίτσα» όρθια, μπόρεσε να περάσει χωρίς δυσκολία.

Όταν το βράδυ γύρισε στο χωριό και διηγόταν στους συγχωριανούς το κατόρθωμά του, πρόσθετε με καμάρι: «Τι τα θέτε - κι οι άγιοι φοβέρα θέλουνε».

«Κερασφόρος» - «Κερατάς»

Οι Γερμανοί, όπως και όλοι σχεδόν οι βόρειοι πολεμιστές της προμεσαιωνικής εποχής, ήταν εξαιρετικά ανδρείοι, αλλά και τρομεροί στην αγριότητά τους. Φορούσαν θώρακες από σκληρό σίδερο, κρατούσαν ασπίδες από μαύρο ατσάλι κι έκρυβαν ολόκληρο το σώμα τους, μέσα σ' ένα αδιαπέραστο σιδερένιο δίχτυ. Για να δώσουν, όμως, ακόμη πιο αγριότητα στην εμφάνιση τους, έβαζαν στο κράνος τους δυο κέρατα βουβάλου και ξεκινούσαν για τον πόλεμο. Όπως είναι όμως γνωστό, οι πόλεμοι της εποχής εκείνης κρατούσαν ολόκληρα χρόνια. Πολλές, λοιπόν, από τις γυναίκες των πολεμιστών δεν έμεναν πιστές. Όταν, λοιπόν, μια σύζυγος πολεμιστή συλλαμβανόταν «στα πράσα» μαζί με το φίλο της, καταδικάζονταν και οι δυο σε θάνατο. Αφού τους διαπόμπευαν με το χειρότερο τρόπο, τους πήγαιναν σ' ένα ποτάμι, τους έδεναν χειροπόδαρα και με άγριες φωνές και αλαλαγμούς τούς έριχναν μέσα... «Ο άνδρας της είναι κερασφόρος - δηλαδή πολεμιστής- και αυτή τον απατούσε», έλεγαν. Από τότε τους απατημένους συζύγους τους, αποκαλούν «κερασφόρους», «κερατάδες».

Επιλογή Παναγ. Χρ. Ευσταθίου
Προέδρου Συλλόγου
Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Χωματουργικές Εργασίες
Εργολαβείες Δημοσίων Έργων

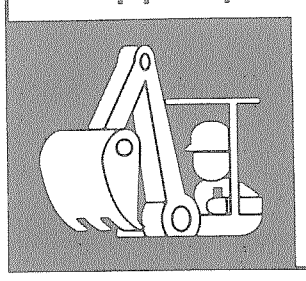

ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

ΚΑΝΔΗΛΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΘΕΣΗ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΤΗΛ: 27960.31336 & 6974.901922

ΦΑΝΟΠΟΙΪΑ - ΒΑΦΕΣ

ΞΗΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΕΥΚΑΛΥΠΤΩΝ 37 (από ΛΕΩΦ. ΚΑΒΑΛΑΣ 105), ΤΗΛ. 34.26.266

ΓΛΥΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΚΑΛΑΜΩΝ 55 ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΗΛ: 2102922948-6937290329
EMAIL: glymakopoulos@gmail.com
sglymakopoulos@yahoo.gr
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ-CCTV

GE Security SPARTAN το δικό σας κεντρο

ΔΟΡΥΦΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΓΕΙΑ ΛΗΨΗ
ΘΥΡΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ-ΠΥΡΑΝΙΧΝΕΥΣΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ALCAD

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ο δαίμων του ηλεκτρονικού τυπογραφείου συνετέλεσε ώστε να παραλειφθούν από το προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (αριθ. 71) τα εξής:

I. Στη σελίδα 3, κάτω από την εικόνα του επιταφίου και μετά τον τίτλο ΑΣΜΑΤΙΚΟΝ, παρελείφθη η εξής παράγραφος:

Παραθέτουμε από την Εκκλησιαστική ποίηση το παρακάτω ασματικόν που συγκινεί όλους τους Χριστιανούς και ιδιαίτερα τους ξενιτεμένους μας στους οποίους το αφιερώνουμε μαζί με τις ευχές μας για καλή Ανάσταση και καλή Πατρίδα.

Στο ίδιο το ασματικόν, μετά τον τέταρτο στίχο, παρελείφθηκαν οι στίχοι:

δός μοι τούτον τον ξένον, τον εκ βρέφους
ως ξένον ξενωθέντα εν κόσμω

II. Στη σελίδα 7, στο άρθρο ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ ή ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Τ' ΑΛΕΞΗ, παρελείφθη το όνομα του συντάξαντος αυτό Βασίλη Παναγάρα.

Ζητάμε συγγνώμη από τους αναγνώστες μας.

Κέντρο Παιδιού και Εφήβου
Κοκκινιαρά 35, 145 63, Κηφισιά, Τηλ.: 210 6230481
Ηλιάνας Παντολέων και Λ. Τερίκογλου
Κλινικών Ψυχολόγων

Το «Κέντρο Παιδιού και Εφήβου» έχει ως σκοπό την προαγωγή της ψυχικής υγείας των παιδιών, των εφήβων και των οικογενειών τους.

Η ψυχική υγεία στοχεύει στην εσωτερική ισορροπία που δίνει τη δυνατότητα στο άτομο να εξελίσσεται και να αποκομίζει ικανοποίηση και ευχαρίστηση από τη ζωή του.

Για το λόγο αυτό, οι υπηρεσίες μας δεν επικεντρώνονται μόνο στη διάγνωση και παρέμβαση που αφορά σε κάποιο ψυχολογικό πρόβλημα ή δυσκολία του παιδιού, αλλά και στην πρόληψη ψυχικών διαταραχών που ενδεχομένως να προκύψουν σε μεταγενέστερες φάσεις της ανάπτυξής του.

Στο κέντρο μπορούν να απευθυνθούν:

- Γονείς που τους απασχολούν θέματα σχετικά με την ψυχική υγεία και εξέλιξη των ίδιων και των παιδιών τους.
- Γονείς και παιδιά που δυσκολεύονται στις μεταξύ τους σχέσεις
- Παιδιά και έφηβοι που συναντούν δυσκολίες στη σχολική ή κοινωνική τους ένταξη ή αντιμετωπίζουν άλλες ψυχολογικές δυσκολίες (προβλήματα συμπεριφοράς, υπερκινητικότητα, φόβοι, άγχη).
- Εκπαιδευτικοί που ευαισθητοποιούνται σε παιδαγωγικά και ψυχολογικά ζητήματα και θέλουν τη γνώμη των ειδικών του κέντρου μας

Υπηρεσίες - Δραστηριότητες:

- Διάγνωση και αποκατάσταση μαθησιακών δυσκολιών
- Διαγνωστική εκτίμηση παιδιών και εφήβων
- Υποστηρικτική θεραπεία παιδιών και εφήβων
- Συμβουλευτική γονέων

Ηλιάνα Παντολέων
Κλινική Ψυχολόγος, Msc

Τηλ.: 210 62 30 481
Κιν.: 698 31 60 522

Κοκκινιαρά 35
145 63, Κηφισιά

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

21 Μαΐου 2011 ημέρα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης που τιμούν ιδιαίτερα οι κάτοικοι του χωριού μας, ξεκινήσαμε πρωί-πρωί παρέες-παρέες κάπου 40 άτομα, όλων των ηλικιών, από 8χρονα παιδιά μέχρι και 60ντάρηδες και κατά τις 9 η ώρα είχαμε όλοι συγκεντρωθεί σε μια μεγάλη παρέα στο εκκλησάκι των Αγίων.

Μετά από ένα κέρασμα ψάλαμε το απολυτίκιο των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και το Χριστός Ανέστη και πήραμε το δρόμο για τη Ζάρα.

Οι πολλές βροχές είχαν πρασινίσει τον τόπο και τα αγριολούλουδα σκόρπιζαν το άρωμά τους γύρω στην απόλυτη ηρεμία του τοπίου χαρίζοντας στις ψυχές μας την αγαλλίαση.

Καθίσαμε κι αφού απολαύσαμε τα ορεκτικά μας και τα γλυκίσματα που είχαμε μαζί μας αρχίσαμε σιγανά-σιγανά το τραγούδι «Κώστα μ' τα χιόνια λειώσανε και τα πουλιά το λένε». Κατόπιν ήρθε και το συρτό που έφερε κέφι στην παρέα και έσυρε το χορό.

Οι προσκυνητές στον Άγιο Κων/νο 21-5-2011

Αποχαιρετήσαμε την πηγή πίνοντας δροσερό νερό και πήραμε το δρόμο της επιστροφής με την ευχή του χρόνου να είμαστε περισσότεροι έτσι ώστε να γιορτάζεται η μνήμη των Αγίων κάθε χρόνο με μεγαλύτερη συμμετοχή των κατοίκων και να μένει ζωντανή η παράδοση του προσκυνήματος αυτού.

Κων/να Παναγ. Δεληγιάννη

25η Μαρτίου 2011
Το σχολείο του χωριού μας μετά τη δοξολογία έξω από τους Ταξιάρχες

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ
Μεγάλη Παρασκευή 22-4-2011
Η συνάντηση των δύο επιταφίων. Άνω των Ταξιαρχών και κάτω του Χριστού

Φωτογραφία από το πανηγύρι της Αγίας Τριάδος του χωριού μας 13-6-2011

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΛΑΓΟ

(Συνέχεια από τη σελ. 3

δημιουργικού και μαιευτικού λόγου και που καθιέρωσαν μια γλυκιά ζωϊκή υπέρβαση; Πώς να ξεχάσω...; Όλη τούτη η σκέψη πια, «ταγός» για τη ζωή μου.

Και τήρα, εκεί στα ξένα που θα πας, μες στους Μαγιάτικους μπαξέδες, αν βρεις τη μαγική παρέα των δημιουργικών μας χρόνων (τον Καλομοίρη, το Μπίρμπη, το Διάδοχο και το Μαυρομίχαλο) πες τους πως η Καντύλα φτώχυνε!

Κι από μας, ακριβέ μου φίλε, που σ' αγαπήσαμε και σε λατρέψαμε, μια παράκληση μόνο στην Καντυλαίικη Γη: Ν' ανοίξει διάπλατα την αγκαλιά της για να δεχτεί την πληθωρική μορφή σου.

Λίγα βιογραφικά

Ο Σταύρος Λαγός (Τζιόρας) γεννήθηκε το Φλεβάρη του 1939 και πέθανε στις 18 Απρίλη του 2011.

Μεγάλωσε στο χωριό και τελειώνοντας το γυμνάσιο μπήκε στη σχολή Υπενωμοταρχών. Χρημάτισε καπετάνιος, όπως έλεγε, στη Νάξο και στη Θράκη και για τούτη τη θητεία του είχε πολλά να διηγηθεί.

Στη Θράκη γνώρισε τη σύντροφο της ζωής του, τη Λίτσα.

Επειδή, όμως, τα βάρβαρα εκείνα χρόνια, το «Σώμα» με διάφορες προφάσεις (πολιτικά φρονήματα, προίκα κλπ.) απαγόρευε την παντρειά, ο Σταύρος, παιδούλα ακόμα, την πήρε και την εγκατάστησε στο χωριό.

Είναι η Λίτσα που μεγάλωσε και γαλουχήθηκε με τα νάματα της Καντυλαίικης Ζωής και παράδοσης. Η αγαπημένη μας Λίτσα, που το σπίτι της ήταν πάντα ανοιχτό για όλους και που, με αγάπη και στοργή μοιραζότανε τη φτώχεια της, μαζί τους! Και είναι η Λίτσα που του χάρισε τρία υπέροχα παιδιά το Μιχάλη, το Γιάννη και τη Χρυσούλα.

Ο Σταύρος (μεγαλωμένος και γαλουχημένος με δημοκρατικές πεποιθήσεις) θεωρούσε αδύνατο να συμβιβαστεί με τις αντιλήψεις της χωροφυλακής, για τούτο διαρκής η αντιπαλότητά του και εν τέλει η φυγή του από το «Σώμα» μετά το 1967.

Πριν όμως φύγει, είχε καταφέρει να ειδικευτεί στους υπολογιστές και για τούτο εύκολη η πρόσβασή του στις εταιρείες της εποχής: Στην «Εθνική ασφαλιστική», στην «ΠΕΣΣΙΝΕ» και στο «MINION». Η καριέρα του προδιαγραφόταν καλή και προσοδοφόρα μέχρι που, το κάψιμο του «MINION» τον προσγείωσε σε μιαν άλλη πραγματικότητα, αυτής της δύσκολης και ανηφορικής βίωσης που τον υποχρέωσε μέχρι το τέλος της ζωής του να δουλεύει.

Στην οικογενειακή του ζωή, την οποία χαρακτήριζε μια πρωτόγνωρη μέθεξη, τα πάντα λειτουργούσαν δημοκρατικά. Είχε εκχωρήσει κομμάτι ευθύνης σε όλους και οι αποφάσεις παίρνονταν με την ανάταση του χεριού!

Στην προσωπική του ζωή τι να πρωτοθυμηθώ!

Τον γνώρισα μετά τη μεταπολίτευση. Ήταν τότε, που με μπροστάρη τον Κώστα Δάλκο, μια ομάδα ανθρώπων (Σ. Λαγός, Δ. Λαρδίκος, Β. Μερκούρης, Χ. Καραμπής και άλλοι) αποτελέσαμε τον πυρήνα της ίδρυσης του σημερινού Συλλόγου.

Τα χνώτα μας ταίριαξαν αμέσως. Είχαμε ξεκινήσει από την ίδια ιδεολογική αφετηρία κι έτσι η συνεννόηση ήταν εύκολη. Απ' την άλλη, ο αμοιβαίος σεβασμός και μια αδιόρατη μορφή αγάπης, μας κράτησαν μακριά από την φθορά των πολιτικών αντιπαραθέσεων και κρατήσαμε εκείνα που πραγματικά μας ένωναν.

Ο ίδιος είχε ενεργό συμμετοχή στο Συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ. Συγκεντρωτικός στο έπακρο, οραματιζόταν ένα νέο «πατερούλη» για τη σωτηρία των κοινωνιών.

...Αιθεροβάμων με πεποίθηση στα πιστεύω του. Θυμάμαι κάποτε στο Ζευγολατιό που κουβεντιάζαμε για τα πάθια των Καντυλαίων και για την στυγνή τους εκμετάλλευση από μέρους των Ζευγολατιωτών.

Ήταν ο Σταύρος, ο αδερφός του ο Γιώργης κι εγώ που πραγματευόμασταν το θέμα. Και τότε ο φίλος μου με περισσή ευκολία είπε... Και γιατί δεν κάνανε απεργία. Και το πίστευε! Προσπερνώντας το, το θαυμάζεις.

Λειτουργούσε μέσα σ' ένα αφετηριακό πεδίο με τις ίδιες πάντοτε κοινωνικές αναφορές.

Όμως και απέναντι στην ίδια την κοινωνία κριτής δίκαιος ήταν. Τον ενοχλούσε αφάντασταστα που έχασε το δρόμο της και δεν μπορούσε να δεχτεί την ευκολοπιστία της απέναντι στα καθάρματα (στα καθικοκάθικα όπως τα ονομάτιζε) που επέφεραν την πολιτική σήψη. Την συνέκρινε με τους αναθεωρητές της «κοινωνικής σκέψης», δηλαδή με τους ρεφορμιστές του κομμουνιστικού κινήματος για τους οποίους δεν έπνεε απλώς μένεα αλλά έβγαζε «-σπυράκια». Ήταν τόσο αληθινός!

Έξω απ' την πολιτική τα ενδιαφέροντά μας πολλά και κοινά.

Το κρασί ήταν ο πρώτος κρίκος σε μια σειρά άλλων που συνιστούσαν την αλυσίδα της ζωής μας.

Άνοιξε δρόμους προς τα μύχια της ψυχής μας και μας οδήγησε στην κοινή μας αγάπη που ήταν το τραγούδι και η «παράδοση».

Θεέ μου, τι χρόνια!

Το «Ζωικό ρούφηγμα» μας οδηγούσε σε υπερβάσεις, άμα τε και στην αχορτασίλα της ίδιας της ζωής!

Ποτέ όμως δε μας απομάκρυνε από τις διανοητικές και κοινωνικές ανησυχίες.

Η γέννηση της εφημερίδας

Στο τέλος της δεκαετίας του 1980 όπου και η πολιτική σήψη είχε φτάσει στο απόγειό της, ο φίλος μου, ο και γέρος αποκαλούμενος, είχε μιαν ιδέα.

Βλέποντας πως τα πάντα στην κοινωνία άρχισαν ν' αποσυντίθενται και πως οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι, που κάποτε αποτελούσαν ελπίδα, άρχισαν να φαγοσπορίζουν, έριξε την ιδέα της εφημερίδας.

- Είχε προηγηθεί ένας αποτυχημένος χορός του Συλλόγου που μας προβλημάτισε πάρα πολύ -.

Στις κουβέντες εκείνου του καλοκαιριού, θυμάμαι το ασίγαστο πάθος του φίλου μου, καθώς μου μιλούσε για την ιδέα του. Πίστευε ακράδαντα πως το μέλλον ανήκε στην εφημερίδα και πως αυτή θ' αποτελούσε το συνεκτικό κρίκο των Καντυλαίων. Αρωγός στο δρόμο του βρέθηκε ο, επίσης, φίλος Δ. Λαρδίκος που έδεσαν σαν το παλιό καλό κρασί.

Ποιος αμφιβάλλει γι' αυτήν την αλήθεια;

Η εφημερίδα σήμερα, ό,τι πολυτιμότερο διαθέτει ο Σύλλογος, αποτελεί τη σταθερή αξία του.

Όλοι, μα όλοι οι Καντυλαίοι όπου Γης, την καρτερούν.

...Καθώς την κρατούν στα χέρια τους, έλεγε ο φίλος μου και καμάρωνε, ενεργοποιούν το θυμικό τους και δέχονται τη μέθεξή της.

Για τούτο και μόνο οι Καντυλαίοι ας τον θυμόμαστε και ευχαριστίες ας του οφείλουμε.

Β. Παναγάρας

Σημείωση: Το ψήφισμα του Συλλόγου και ο επικήδειος λόγος του Προέδρου δημοσιεύονται στη σελίδα 15.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Αλέξιος Σπύρου Βαρδουνιώτης και η σύζυγός του Κανέλλα το γένος Γεωργ. Καράμπελα απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - αγόρι την 18-2-2011.

- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Ο Αριστείδης Χρ. Γκάνας και η σύζυγός του που ζουν στη Μελβούρνη απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - κορίτσι, την 4-3-2011. Ο παππούς Χρήστος και η γιαγιά Γεωργία εύχονται να τους ζήσει.

- Ο Βασίλειος Νικολ. Ξηρογιάννης και η σύζυγός του Ιωάννα το γένος Χαρ. Διαμαντοπούλου απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι την 28-3-2011.

- Ο Δημήτρης Παναγ. Αλεβίζος και η σύζυγός του Γιάννα, το γένος Ηλία Παντολέων απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι την 8-4-2011.

- Ο Μάριος Γεωργ. Ρέππας και η σύζυγός του Κατερίνα το γένος ιερέως Βασιλείου Ξηρογιάννη απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι την 19-4-2011.

- Ο Θεόδωρος Χαρ. Μούργελας και η σύζυγός του Νίκη το γένος Νικολ. Τσάκωνα απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι την 25-4-2011.

- Ο Γεώργιος Μουρκοκώστας γιος του Θεοδώρου και της Μαρίας το γένος Παναγιώτη Μερκούρη και η σύζυγός του Σταματούλα το γένος Χρυσοστόμου Τσανταρμά απόχτησαν το πρώτο παιδί τους - αγόρι, την 28-4-2011.

- Ο Κων/νος Νικ. Ξηρογιάννης και η σύζυγός του Ιωάννα το γένος Βεργάκη απόχτησαν το τρίτο παιδί τους - αγόρι, την 29-4-2011.

- Ο Γεώργιος Νικολ. Οικονομόπουλος και η σύζυγός του Γεωργία απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι, την 5-5-2011.

- Ο Δημήτριος Τρύφ. Νικολόπουλος και η σύζυγός του Βασιλική το γένος Ηλία Παντολέων απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - κορίτσι, την 23-5-2011.

- ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ: Ο Χρήστος Ιωάν. Ηλιόπουλος και η σύζυγός του Αναστασία, που κατοικούν στο Μπενόνι, αποχτήσαν το πρώτο παιδί τους - κορίτσι, την 23-5-2011.

- Ο Σιόν Στάπλετον και η σύζυγός του Φανή - Ελένη το γένος Ιωάννου Ζερβογιάννη, που κατοικούν στο Ντέρμπαν, απόχτησαν το δεύτερο παιδί τους - αγόρι την 10-6-2011. Όλοι οι συγγενείς από την Ελλάδα εύχονται να τους ζήσει.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο γιατρός Δημήτριος Κων. Μίχας και η σύζυγός του Φιλιώ το γένος Δημ. Ζήση εβάφτισαν την 12-6-2011 στον ιερό ναό Ζωοδόχου - Πηγής Κανδύλας την κόρη τους που ονομάστηκε Μαρία.

Νουνά ήταν η Λήδα Καρανάσου.

Το τραπέζι έγινε στο χωριό μας στο Κέντρο «Παρά πέντε».

- Ο Χρήστος Χαραλ. Μούργελας και η σύζυγός του Μαρία το γένος Κων/νου Μπέζα εβάφτισαν την 25-6-2011 στον ιερό ναό Αγίου Χαραλάμπους στο Μετόχι Κανδύλας το γιο της που ονομάστηκε Χαράλαμπος.

Νουνοί ήταν ο Ευάγγελος και η Θεοδώρα Ξηρογιάννη

Το τραπέζι έγινε στο χωριό μας στο κέντρο «Η καλή παρέα».

- ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ: Ο Δημήτριος Κων. Παντολέων και η σύζυγός του Βερονίκα εβάφτισαν το πρώτο παιδί τους την 19-6-2011 στον ιερό ναό Γενέσιου της Θεοτόκου στο Βερίνιχεν περιοχής Γιοχάνεσμπουργκ, που ονομάστηκε Ανδρέας-Κων/νος.

Νουνοί ήσαν ο Μιχάλης και η Πετρούλα Ζερβογιάννη.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ: Ο Νικόλαος Παν. Χονδρός και η Στεφανία Παύλου Ζαβαλέρη έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου την 18-6-2011.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Φώτιος Γεωργ. Λαρδίκος και η Βασιλική Βασιλ. Κανδαλέπα παντρεύτηκαν την 21-5-2011 στον ιερό ναό Γεννήσεως Χριστού Κανδύλας. Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στο κέντρο «SUNSET».

- ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ: Ο Πράντ Φουρί και η Ελένη κόρη του Παναγιώτη Γεωργ. Ζιαζιά και της Μόνικας παντρεύτηκαν την 4-6-2011 στο Λίχτεμπεργκ περιοχής Γιοχάνεσμπουργκ.

- Ο Αλέξανδρος Ιωαν. Καπάνταης και η Αριστούλα Ιωαν. Προκόπου παντρεύτηκαν την 18-6-2011 στον ιερό ναό Αγίου Νεκταρίου Αρτεμισίου. Μετά το μυστήριο του γάμου έγινε και η βάφτιση της κόρης τους που ονομάστηκε Βασιλική.

- Ο Κων/νος Χαραλ. Μερκούρης και η Μαρία Παναγ. Τουρνικιώτη παντρεύτηκαν την 9-7-2011 στον ιερό ναό Μεταμορφώσεως Σωτήρος Τριπόλεως.

Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στο κέντρο «SUNSET».

- Ο Χαράλαμπος Μιχ. Οικονομόπουλος και η Μαργαρίτα Κων. Τσαρουχά παντρεύτηκαν την 16-7-2011 στο Μητροπολιτικό ναό Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Το γαμήλιο τραπέζι έγινε στο κέντρο «SUNSET».

- Ο Δημοσθένης Αλεξ. Παπαμανωλόπουλος και η Αικατερίνη Χρ. Βλαχοκυριάκου παντρεύτηκαν την 17-7-2011 στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Λεβιδίου. Μετά το μυστήριο του γάμου έγινε και η βάφτιση της κόρης τους που ονομάστηκε Παρασκευή-Αγγελική.

Νουνά της νεοφώτιστης ήταν η Σταυρούλα Σταυροπούλου.

Το τραπέζι έγινε στο κέντρο «Πινακοθήκη» Τριπόλεως.

Ευχόμαστε να ζήσουν οι νεόνυμφοι και η νεοφώτιστη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Κανδύλα την 18-4-2011 και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Σταύρος Μιχαήλ Λαγός, ετών 72.

- Πέθανε την 25-3-2011 και εκηδεύτη στην Πουλίτσα Κορινθίας ο Κων/νος Μητρογιάννης, σύζυγος της Ελένης Μαρίνου Βαρδουνιώτη, ετών 52.

- Πέθανε την 12-4-2011 στο Αιγάλεω και εκηδεύτη εκεί η Μαρία χήρα Θωμά Δημάδη, κόρη του Γεωργίου Κόρμαλη και της Χρυσούλας Παναγ. Ευσταθίου, ετών 75.

- Πέθανε στην Αθήνα την 3-5-2011 και εκηδεύτη στην Κανδύλα την 5-5-2011 ο Γεώργιος Αλεξ. Παπασπυρίδης, ετών 78.

- Πέθανε στην Κανδύλα την 5-5-2011 και εκηδεύτη εκεί την επομένη η Σοφία χήρα Χρύσανθου Ηλιόπουλου το γένος Δημητρίου Ζερβογιάννη, ετών 91.

- Πέθανε στο Λονδίνο την 6-5-2011 και εκηδεύτη εκεί την 20-5-2011 η Νίκη-Ευσταθία χήρα Φωτίου Καλπακιώτη, ετών 67.

- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Πέθανε στη Μελβούρνη Αυστραλίας την 12-5-2011 και εκηδεύτη εκεί την 18-5-2011 ο ιερεύς Νικόλαος Κων. Βαρδουνιώτης, ετών 71.

- Πέθανε στην Τρίπολη την 21-5-2011 και εκηδεύτη στην Κανδύλα την επομένη ο Γεώργιος Σπύρου Βαρδουνιώτης, ετών 94.

- Πέθανε την 25-6-2011 στην Τρίπολη και εκηδεύτη την επομένη στην Κανδύλα η Μαριγώ χήρα Δημητρίου Ντούλα, το γένος Γεωργ. Φωτοπούλου, ετών 90.

- ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ: Πέθανε την 24-6-2011 στο Λίχτεμπεργκ περιοχής Γιοχάνεσμπουργκ και εκηδεύτη εκεί την 30-6-2011 η Ιωάννα σύζυγος Αντωνίου Γεωργ. Ζιαζιά, ετών 34.

- ΗΠΑ: Πέθανε την 6-7-2011 στο Σικάγο και εκηδεύτη εκεί την 8-7-2011 ο Νικόλαος Κοσκινάς, σύζυγος της Χριστίνας Χρ. Ξηρογιάννη, ετών 79.

- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Πέθανε την 10-7-2011 στη Μελβούρνη και εκηδεύτη εκεί την 15-7-2011 η Κυράτσω σύζυγος Σπύρου Δρόσου, το γένος Βασιλείου Τσιλιγκίρη, ετών 80.

- Πέθανε την 6-7-2011 στην Αθήνα και εκηδεύτη την 8-7-2011 στην Κανδύλα η Μαρία χήρα Νικολάου Μανωλιού, το γένος Παναγιώτου Παπαγγελή, ετών 84.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκαρδίως.

ΣΟΦΙΑ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Τούτον τον καιρό έφυγε από κοντά μας και η θεια - Σοφιά του

Λιόπουλου (του Χρύσανθου).

Μια δέσποινα αλλοτινών καιρών που, με κύριο προσόν την καλοσύνη της, σφράγισε τη ζωή της γειτονιάς.

Έφυγε στα 91 της χρόνια ήρεμα και απ' το παραγώνι της, όπως η αξιοπρέπεια των γερόντων επιβάλλει.

Καλή μας θεια - Σοφιά, στα παιδιά σου, στα εγγόνια σου και στη νύφη σου Ευγενία, ας είναι φωτεινός φάρος το χαμόγελο της μορφής σου.

Βασίλης Παναγάρας

ΤΟ ΚΑΝΤΥΛΑΙΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

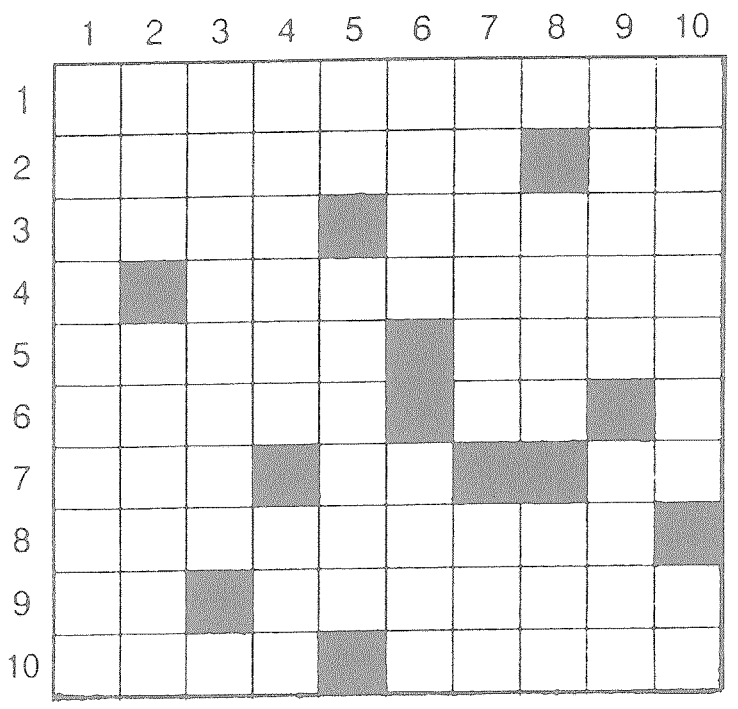

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Προσωνυμία της Παναγίας από συγχωριανούς μας.
2. Ο άγουρος καρπός της, όταν πιεσθεί, ηχεί σαν πόρδος - Άφωνο... ξήτω.
3. Συνοδεύει τη σάρα (αντιστρ.) - Στα παλιότερα χρόνια την είχε κάθε σπίτι στο χωριό μας (γεν.).
4. Πολλές κινήσεις μας, έτσι γίνονται.
5. Αυτοί είναι αποτέλεσμα και βρασμού (αντιστρ.) - Φοριούνται το καλοκαίρι (αντιστρ.).
6. Τέτοιος είναι ο υλιστής - Νομπελίστας Ιρλανδός θεατρικός συγγραφέας.
7. Σύνδεσμος αντιθετικός - Το ελληνικό 13 - Συντομογραφία του τύπου της σφραγίδος.
8. Δεν θυμάμαι.
9. Μισή...γόπα - Όπλο που αναφέρεται και στα ακριτικά τραγούδια.
10. Παλιό μέσο μεταφοράς υγρών - Αυτουνού «δεν μπορούν να του κάνουν τίποτα» (αντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τοποθεσία στον κάμπο μας (γεν.)
2. Εορτή που... δεν τελείωσε - Σαιξπηρικός ήρωας (ανορθόγραφα).
3. Ονομασία τοποθεσίας βουνού μας.
4. Σύζυγος της Άλκηστης (αιτ.) - Βουνίσιο αλλά και θαλάσσιο άθλημα.
5. Μουσική νότα - Και το εμπόριο τό 'χει πολλές φορές.
6. Μια βασίλισσά μας - Πολλές φορές αυτό κλίνεται ευλαβικά.
7. Ανήκει στην ακολουθία του Διονύσου (αρχ.) - Μουσική νότα.
8. Σημαίνει και παραχωρώ - Ο μεγαλύτερος ποταμός της Ελβετίας που χύνεται στο Ρήνο.
9. Σημαίνει και την ευγενική, τη σπουδαία καταγωγή - Χρονικό επίρρημα.
10. Αδέξιος, άγαρμπος, τσαπατσούλης - Όχημα ιδιωτικής χρήσεως.

Γιώργος Αλεξάνδρου Παπασπυρίδης

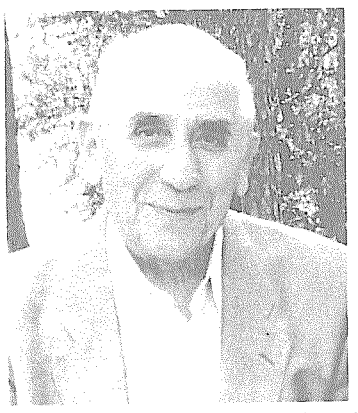

Στις 3 Μαΐου πέθανε στην Αθήνα, ύστερα από σύντομη ασθένεια, ο αγαπημένος αδελφός μας Γιώργος Παπασπυρίδης. Η κηδεία του έγινε στην Κανδύλα, όπου πλήθος κόσμου τον συνόδεψε στην τελευταία του κατοικία, τόσο από το χωριό όσο και από άλλα μέρη.

Ο Γιώργος γεννήθηκε στην Κανδύλα το 1932 και ήταν το πέμπτο παιδί του αείμνηστου Αλέξανδρου Παπαπασπυρίδη. Τελείωσε το γυμνάσιο στο Λεβίδι και νεαρός μετανάστεψε στη Νότιο Αφρική, όπου παρέμεινε πάνω από μια εικοσαετία. Γύρισε στην Ελλάδα το 1975. Ήταν παντρεμένος με την παιδίατρο Μαίρη Κοντοπάνου. Απέκτησε δύο γιους, τον Αλέξανδρο και τον Φώτη. Ο ένας σπούδασε Γεωλόγος και ο άλλος Μηχανολόγος Μηχανικός.

Προ τετραετίας έχασε την αγαπημένη του σύντροφο και την απώλειά της δεν μπόρεσε να ξεπεράσει μέχρι τον θάνατό του. Ο Γιώργος υπήρξε ένας ευγενής και καλοσυνάτος άνθρωπος, καλός οικογενειάρχης ιδιαίτερα αγαπητός στο περιβάλλον του. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μικρή ηλικία οι συνομήλικοι του τον αποκαλούσαν «Mister».

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

Κώστας Αλ. Παπασπυρίδης

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΑΓΟΥ

Σήμερα Τρίτη 19 Απρίλη 2011 συνεδρίασε εκτάκτως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» με την αναγγελία του θανάτου του ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΑΓΟΥ, μέλους της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας του Συλλόγου «Τα Κανδυλιώτικα» και αποφάσισε ομόφωνα τα εξής:

1. Να παραστεί σύσσωμο στην εξόδιο ακολουθία.
2. Να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήριά του και την αμέριστη συμπαράστασή του στην οικογένεια του εκλιπόντος και
3. Αντί στεφάνου να καταθέσει το ποσό των 200 ευρώ για τον εξωραϊσμό του Νεκροταφείου Κανδύλας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος — **Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου**

Η Γραμματέας — **Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου**

Ο ΣΤΕΡΝΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΛΑΓΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κοινή μοίρα των ανθρώπων ο θάνατος, αναπάντεχα και ανεξήγητα κόβει το νήμα της ζωής. Είναι τέλος ή η αρχή; Είναι το τίποτα ή η αιωνιότητα;

Έτσι κι εσύ, αγαπημένε μας Σταύρο, μεγαλοβδόμαδο, προδόθηκες από την καρδιά σου και μας άφησες για το μεγάλο, χωρίς γυρισμό, ταξίδι, μετά από τους αγαπημένους μας Τάσο Οικονομόπουλο και Στέλιο Ξηρογιάννη. Η οικογένεια του Συλλόγου φτώχυνε ακόμα περισσότερο.

Ένας λάτρης της Κανδύλας και ένας αγαπητός σε όλους τους συμπατριώτες δεν είναι πια ανάμεσά μας.

Ανέλαβα το σκληρό και δύσκολο ρόλο να σ' αποχαιρετήσω για τελευταία φορά, εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών «η Πρόοδος», τον οποίον υπηρέτησες, φιλότιμα πάντα και με μεγάλη προθυμία, από την θέση του Γραμματέα και του Ταμία, για πολλά χρόνια.

Επίσης, εδώ και δεκαεννιά χρόνια, μαζί με το αγαπητό δάσκαλο Δημήτρη Λαρδίκο, αποτελούσατε τη Συντακτική Επιτροπή για την έκδοση της εφημερίδας μας «τα Κανδυλιώτικα» τυπώνοντας αφιλοκερδώς φυσικά και πάντα νοικοκυρεμένα, και τις διευθύνσεις για την αποστολή της.

Πάντα ακριβής και σοβαρός στις ειδήσεις της εφημερίδος μας και με το σχετικό χιούμορ όπου έπρεπε για την ενημέρωση των όπου γης συμπατριωτών μας Κανδυλιωτών.

Ο Σύλλογός μας σ' ευχαριστεί για μια φορά ακόμα, τη στερνή, κι εγώ προσωπικά, για όσα προσέφερες και μέσω της εφημερίδας στους συμπατριώτες μας.

Έπιασες τα τελευταία τρία χρόνια απάνεμο λιμάνι στο χωριό σου για να ηρεμήσεις από την πολύβουη πόλη και να ζήσεις γαλήνια, μαζί με την αγαπημένη σου γυναίκα Λίτσα.

Δυστυχώς όμως η θαλασσοταραχή και η τρικυμία ήρθαν πολύ νωρίς και σε πήραν για πάντα από κοντά μας.

Σ' ευχαριστούμε και πάλι για όλα, εμείς οι συνεργάτες και φίλοι σου από το Σύλλογο και την εφημερίδα, ευχόμενοι στην ηρωίδα γυναίκα σου και στα αγαπημένα σου παιδιά την εξ ύψους παρηγορία.

Είμαι σίγουρος ότι το χώμα της καντυλαίικης γης, που τόσο αγάπησες, θα είναι ελαφρύ και το ταξίδι σου ήρεμο για την αιωνιότητα.

Εμείς θα σε θυμόμαστε πάντα.

Παναγιώτης Χρ. Ευσταθίου

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΛΑΓΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Σίδνεϋ 5-5-2011

Αγαπητοί πατριώτες, κ. Πρόεδρε, Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κανδυλιωτών,

Με μεγάλη θλίψη έμαθα για τον ανεπάντεχο θάνατο του αγαπητού, αξέχαστου, καλοσυνάτου, ειλικρινή ανθρώπου και εξαδέλφου μου Σταύρου.

Μας λύπησε όλους. Σκέπασε με πένθος την ωραία του οικογένεια, την αγαπημένη του σύζυγο Λίτσα, τα παιδιά του Γιάννη, Μιχάλη, Χρυσούλα, τον αδελφό του Γιώργο και την οικογένειά του, επίσης τους συγγενείς και φίλους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο κ. Πρόεδρε, το Σύλλογο Κανδυλιωτών, τους συντάκτες και συνεργάτες του Σταύρου για το καλό σας έργο, που με τόση απλοϊκότητα και αφιλοκερδώς γράφετε την εφημερίδα «Τα Κανδυλιώτικα», που φτάνει σε όλον τον κόσμο που κατοικούν Κανδυλαίοι, σας ευχαριστώ.

Σταύρο, θα μας λείψεις πολύ· θα σε θυμόμαστε πάντα. Καλή ανάπαυση, συχώρεση από το Θεό νάχεις, στο χώμα της αγαπημένης Κανδύλας μας.

Τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια, δια μέσου της εφημερίδας, στην οικογένεια του Σταύρου.

Επίσης, κ. Πρόεδρε, συλλυπητήρια, υγεία και δύναμη στο Δ. Συμβούλιο και στους συντάκτες της εφημερίδας. Να είστε πάντα καλά.

Με αγάπη και εκτίμηση

Χρυσάφω Αλ. Βαρδουνιώτη - Καστούμη

ΣΤΟΝ ΞΑΔΕΡΦΟ ΜΟΥ ΣΤΑΥΡΟ ΛΑΓΟ

Σταύρο, πώς βρήκες τον καιρό
μακριά να ταξιδέψεις;
Έφυγες απριλιάτικα
πριν λίγο να λαμπρέψεις.

Άφησες το σπιτάκι σου
και τη συντρόφισσά σου,
τους φίλους σου τους ακριβούς
και τα καλά παιδιά σου.

Και τις καλές παρέες σου
τα γέλια και τ' αστεία
και της Καντύλας τα νερά
και τα όμορφα τοπία.

Τις ταβερνούλες που 'σμιγες
κάθε Σαββάτο βράδυ
και σιγοτραγουδάγατε
τραγούδια με το Γιάννη.

Έφυγες ανεπάντεχα
έφυγες μάνι μάνι,
το γήρας θα φοβήθηκες
για να μη σε προκάνει.

Ας είν' το χώμα σου αλαφρό
όπου θα σε σκεπάσει
κι απ' το Θεό η συχώρεση
για να σε ξεκουράσει.

Θα σε θυμόμαστε πάντα, Σταύρο.
Η εξαδέλφη σου

Χρυσάφω Αλ. Βαρδουνιώτη - Καστούμη

ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ Ο ΙΕΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ύστερα από βαριά δίμηνη ασθένεια απεβίωσε την 12-5-2011 στο Clayton της Μελβούρνης και εκηδεύτη εκεί ο συμπατριώτης ιερέας Νικόλαος Κων. Βαρδουνιώτης.

Ο Νικόλαος γεννήθηκε στην Κανδύλα το 1940. Σε μικρή ηλικία τον πήρε το Τζάνειο Ορφανοτροφείο στον Πειραιά όπου ετελείωσε το σχολείο, πήγε στην Εμπορική Σχολή και έμαθε την τέχνη του ηλεκτρολόγου και εργάστηκε σε μεγάλο κατάστημα χρωμάτων.

Κατετάγη στην Αεροπορία ως εθελοντής και λίγα χρόνια μετά την απόλυσή του μετανάστευσε στην Αυστραλία. Εκεί, όπως όλοι οι μετανάστες, εργάστηκε σε διάφορες δουλειές, άνοιξε και μαγαζί για κάποια χρόνια και μετά χειροτονήθηκε ιερέας και άσκησε το λειτούργημά του στην Ελληνορθόδοξη Κοινότητα του Clayton, τα μέλη της οποίας τον εκτιμούσαν και τον εσέβοντο πολύ.

Από τις τρεις κόρες που είχε αποχτήσει, οι δύο του είχαν χαρίσει τέσσερα εγγονάκια.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε και ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του λειτουργού του.

«Τα Κανδυλιώτικα» εκφράζουν θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στ' αδέρφια του και στους λοιπούς συγγενείς και αναδημοσιεύουν το αγγελτήριο της κηδείας του και τα συλλυπητήρια της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Clayton προς την οικογένειά του:

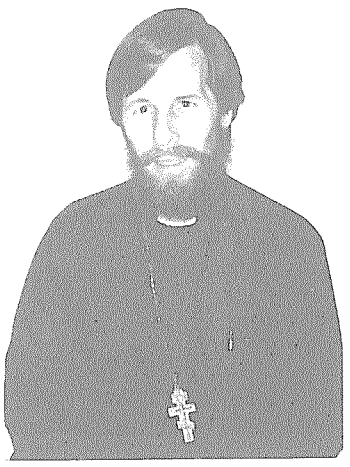

Πάτερ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ
(ετών 71, από Κανδύλα Τρίπολης)

Τον πολυαγαπημένο μας και σεβασμιώτατο πάτερ Νικόλαο, σύζυγο, πατέρα, παππού, αδελφό, θείο και εξάδελφο, που απεβίωσε την Πέμπτη 12 Μαΐου 2011, κηδεύουμε την Τετάρτη 18 Μαΐου 2011, ώρα 11:00 π.μ., από τον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνος, 40 Bevan Avenue, Clayton. Ο ενταφιασμός θα γίνει στο κοιμητήριο του Springvale Botanical.

Η αγαπημένη του σύζυγος: πρεσβυτέρα Τίνα.

Τα παιδιά του: Παναγιώτα, Αικατερίνη-Flynn, Κωνσταντίνα.

Τα εγγόνια: Dennis, Mariana, Kal, Piper.

Τα αδέλφια: Φώτης, Γεωργία, Διαμάντω, Κωνσταντίνα.

Στην Ελλάδα: Αλέκος, Χρυσούλα, Βάσω.

Τα ανίψια, εξαδέλφια και οι λοιποί συγγενείς και φίλοι.

- Μετά τον ενταφιασμό, η οικογένεια θα δεχθεί συλλυπητήρια στο χωλ της εκκλησίας.

- Αύριο Τρίτη 17 Μαΐου 2011 και ώρα 7:00 μ.μ., θα ψαλεί τρισάγιο στο Le Pine Funerals Chapel, 21 McDonald Street, Mordialloc.

- Η οικογένεια παρακαλεί όσοι επιθυμούν, αντί στεφάνου, μπορούν να προσφέρουν δωρεά στον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνος. Φάκελα θα υπάρχουν στην εκκλησία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ CLAYTON

Θερμά Συλλυπητήρια

Ο πρόεδρος, το Διοικητικό Συμβούλιο, η Φιλόπτωχος Αδελφότητα, ο Σύλλογος Ηλικιωμένων, τα μέλη και οι συμπάροικοι της περιοχής μας, εκφράζουν την βαθύτατη λύπη τους για τον θάνατο του Αιδεσιμώτατου

Πρεσβύτερου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ

Εκφράζουν την συμπάθειά τους στην οικογένειά του και εύχονται για την ανάπαυση της ψυχής του.

ΕΦΥΓΕ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΥΡ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Πλήρης ημερών και γαλήνιος έφυγε από τη ζωή, στα 94 του χρόνια, την 21-5-2011, ο μπάρμπα - Γιώργης Σπύρου Βαρδουνιώτης, μια σημαντική μορφή του χωριού μας.

Ήταν άνθρωπος ήσυχος, ήρεμος, πράος, φιλότιμος, ειλικρινής, υπομονετικός και εντιμότατος. Είχε καταγραμμένα στη μνήμη του χρονολογίες και λεπτομέρειες για πρόσωπα και γεγονότα του χωριού μας και παλαιότερα, όπως του τα είχαν διηγηθεί οι παππούδες και οι μεγαλύτεροί του και νεότερα, όπως τα είχε ζήσει ο ίδιος, και όλοι τρέχανε σ' αυτόν για την πληροφορία που ζητούσανε.

Είχε ανταποκριθεί στην πρόσκληση της εφημερίδας μας για συνεργασία και μας είχε στείλει πολλές φορές κείμενά του για

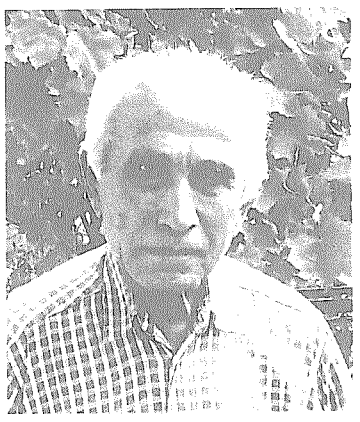

διάφορα θέματα του χωριού, γραμμένα με το ανεπιτήδευτο και λιτό ύφος του.

Όπως μας είχε πληροφορήσει ο ίδιος με επιστολή του της 24-8-1999, (η οποία έχει δημοσιευτεί στο 27ο φύλλο των «Κανδυλιώτικων» Απρίλιος - Ιούνιος 2000) εχρημάτισε επί 27 χρόνια Πρόεδρος του Γαλακτοκομικού Συνεταιρισμού Κανδύλας, από τον Ιούνιο του 1960 μέχρι τον Απρίλιο του 1987. Στο διάστημα αυτό κατάφερε να ανεγείρει πρότυπο για τότε τυροκομείο στην Κανδύλα, να πωλεί το γάλα σε πλειοδοτικό διαγωνισμό, ώστε να επιτυγχάνει υψηλή τιμή και να πληρώνουν οι έμποροι γάλακτος τις δόσεις του δανείου για το ανεγερθέν τυροκομείο, αντί ενοικίου.

Στην επιτάφια πλάκα του θα μπορούσε να χαραχτεί ως επίγραμμα, ελάχιστα παραφρασμένη, η τελευταία πρόταση της επιστολής του αυτής, την οποία απευθύνει ως παρακαταθήκη «στον Καντυλαίο, απανταχού που βρίσκεται»:

«Όταν αναλαμβάνεις να διαχειριστείς
τα συμφέροντα των πολλών
θα πρέπει να είσαι υπόδειγμα τιμής».

Αιωνία η μνήμη του εντιμοτάτου αυτού συμπατριώτη μας.

Δημ. Λαρδίκος

ΚΩΝ/ΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Στις 25 Μαρτίου, ημέρα Εθνικής επετείου, έφυγε από τη ζωή ο Κων/νος Μητρογιάννης. Ο Κώστας ήταν άντρας της κόρης μου της Ελένης. Ηλικία: 52 ετών.

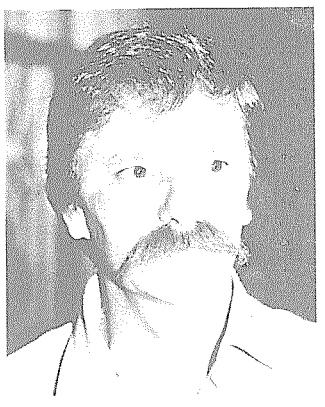

Η καταγωγή του ήταν από ένα χωριό των Καλαβρύτων. Έμενε στην Πουλίτσα Κορινθίας κι εκεί κηδεύτηκε. Είχε 4 παιδιά, 3 αγόρια κι ένα κορίτσι. Ήταν φιλήσυχος άνθρωπος και αγαπητός στην κοινωνία. Είχε το καφενείο στην Πουλίτσα και είχε επαφές με τον κόσμο.

Τώρα το συνεχίζει η κόρη μου με τα παιδιά της.

Όπως βλέπετε αγαπητοί φίλοι και πατριώτες, σας στέλνω 3 Νεκρολογίες μέσα σε 9 μήνες.

«Μας πήρε ο Χάρος παγανιά» όπως λέει η παροιμία.
Ας είναι δοξασμένος ο Θεός, έτσι γράφει η τύχη του καθενός.
Ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.
Θα είναι στη σκέψη μας και στη μνήμη μας για πάντα.

Του αφιερώνω και λυπητερά στιχάκια:
Κώστα εβασανίστηκες, μες τα νοσοκομεία
και τώρα θες ν' αναπαυθείς και θέλεις ηρεμία.
Δεν ήβρες πουθενά γιατρειά, πήγες και στην Αγγλία.

Όπου κι αν πήγες Κώστα μου, ο Χάρος ήρθε κοντά σου.
Και μας πλήγωσε όλους μας, γυναίκα και παιδιά σου.

Όλον τον κόσμο κάλεσες για να τον χαιρετίσεις
κι εσύ βαριά κοιμήθηκες δε θέλεις να ξυπνήσεις.

Σου παραγγέλνω μαύρη γη κι αραχλιασμένο χώμα,
Αυτούς τους Νιους που σού 'στειλα να μην τους αραχλιάσεις.

Βάλ' τους να φαν βάλ' τους να πιουν στρώσ' τους να κοιμηθούνε.
Και να ξυπνήσουν γρήγορα στα σπίτια τους να 'ρθούνε.

Μαρίνος Βαρδουνιώτης
Ταρσινά - Βέλου Κορινθίας

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Στην οικογένεια και στα αδέλφια του αποβιώσαντος την 12-5-2011 στη Μελβούρνη συμπατριώτη ιερέως Νικολάου Κων. Βαρδουνιώτη, εκφράζω τα θερμά συλλυπητήριά μου.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΑΣΙΑΛΗΣ

Ευχαριστήριο

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί θερμώς το Σύλλογο Κανδυλιωτών «Κέκροπα» Αμερικής για τη συνδρομή των 1.250 $ ΗΠΑ που μας έστειλε.

Ο Πρόεδρος
Παναγ. Ευσταθίου
Η Γραμματέας
Αθηνά Γιαννιά - Οικονομοπούλου

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ
ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΗΡΘΕ ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ

Η Κίνηση Πολιτών το «Διάζωμα» η οποία έχει ως στόχο την αποκατάσταση και διάσωση των αρχαίων θεάτρων σε όλη την Ελλάδα, πραγματοποίησε στην αίθουσα της Παλαιάς Βουλής εκδήλωση σε συνεργασία με την Παναρκαδική Ομοσπονδία και την ΛΘ΄ Εφορία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων για την αποκάλυψη και ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου και του Αρχαίου θεάτρου του Ορχομενού.

Παιδιά του Δημ. Σχολείου Λεβιδίου με τον κ. Σταύρο Μπένο και τη δασκάλα τους στο θέατρο Ορχομενού, την 1-10-2010

Η προϊσταμένη της ΛΘ Εφορίας Άννα Καραπαναγιώτη αναφέρθηκε για τη χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ του ποσού των 500.000 ευρώ για τον καθαρισμό του χώρου, την ανάδειξη των μνημείων, τη δημιουργία μονοπατιών για τη σύνδεση των μνημείων (Αρχαίο Θέατρο, Αγορά, Βουλευτήριο, ναός Αρτέμιδος).

Η αρχαιολόγος Γαρουφαλιά Σμέρου παρουσίασε μελέτη σχετικά με την ανάδειξη και αναστήλωση του Αρχαίου θεάτρου.

Ο πρόεδρος του «Διαζώματος» και πρώην υπουργός Πολιτισμού Σταύρος Μπένος μίλησε για τους στόχους της κίνησης σε σχέση με τα Αρχαία θέατρα της Ελλάδος. Αφού εξήρε την σπουδαιότητα, λόγω της θέση του θεάτρου του Ορχομενού παρουσίασε τις 3 φάσεις που χρειάζεται για την αποκατάσταση του μνημείου:

Η πρώτη φάση θα κοστίσει 50.000 ευρώ και περιλαμβάνει τις πρώτες εργασίες καθαρισμού και αποκατάστασης.

Η δεύτερη φάση θα κοστίσει 100.000 ευρώ και περιλαμβάνει ανασκαφικές τομές.

Η τρίτη φάση κοστίζει 50.000 ευρώ και περιλαμβάνει σύνταξη αρχιτεκτονικής μελέτης για την αναστήλωση του μνημείου.

Το Διάζωμα έχει εξασφαλίσει χορηγίες:

1) 30.000 ευρώ από την Attica Bank

2) 200.000 ευρώ από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αρκαδίας

3) 20.000 ευρώ από την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αρκαδίας

4) 500 ευρώ από προσφορές ιδιωτών.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν:

Ο Αντιπεριφερειάρχης Πελοποννήσου Ευάγγελος Γιανακούρας,

Ο Δήμαρχος του Δήμου Τρίπολης Ι. Σμυρνιώτης (οι οποίοι χαιρέτισαν την εκδήλωση),

Ο Γεν. Γραμματέας του υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας Γ. Κατριβάνος,

Η Αντιδήμαρχος Μ. Εικοσιδέκα,

Ο Πρόεδρος της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας Γ. Τζινιέρης,

Ο τοπικός εκπρόσωπος της Κοινότητας Ορχομενού Γ. Καστούμης,

Ο πρόεδρος του συλλόγου Κανδυλιωτών Αθήνας Π. Ευσταθίου,

Η υπεύθυνη της θεατρικής ομάδας του Δήμου Τρίπολης Γ. Δάλκου,

Η υπεύθυνη των πολιτιστικών του Δήμου Τρίπολης Χριστίνα Ζαμπαθά,

Ο πρώην Βουλευτής Αρκαδίας Δ. Κωστόπουλος,

Ο πρώην πρόεδρος της Κοινότητας Κανδύλας Γ. Καλπακιώτης,

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Λεβιδιωτών Αθήνας Ι. Αποστολόπουλος,

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Παλαιοπυργιωτών Αθήνας Ε. Φίλης και

Η γραμματέας του Φιλοτεχνικού Συλλόγου Λεβιδίου Θ. Στουραΐτη.

Γ. Καστούμης

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

Ο Σύλλογος των Φίλων του Αρκαδικού Ορχομενού ενημερώνει τους συμπατριώτες ότι οι εργασίες που γίνονται δια την αξιοποίηση των μνημείων του Ορχομενού και την αναστήλωση του Θεάτρου οφείλονται στον μη Κερδοσκοπικό Οργανισμό «ΔΙΑΖΩΜΑ» εμπνευστής του οποίου είναι ο κ. Σταύρος Μπένος. Οι εργασίες αυτές γίνονται με τα χρήματα που προσέφεραν Τράπεζες, Οργανισμοί, Ιδιώτες κλπ.

Για τη συνέχιση όμως των εργασιών και την αναστήλωση του Θεάτρου χρειάζονται κι άλλα χρήματα.

Γι΄ αυτό προσκαλούμε τον κάθε συμπατριώτη να συμμετάσχει σ΄ αυτήν την προσπάθεια, προσφέροντας το κατά δύναμιν.

Έτσι θα νιώσει τη χαρά ότι κι αυτός συνετέλεσε στην αποκατάσταση της αρχαίας αυτής προγονικής κληρονομιάς.

Περισσότερες πληροφορίες και το σχετικό τραπεζικό λογαριασμό για κατάθεση χρημάτων θα βρείτε στο www.diazoma.gr. adopt an ancient th.

Όντες βέβαιοι για την ανταπόκρισή σας στην προσπάθεια αυτή, σας ευχαριστούμε.

Ο Πρόεδρος — **Γιώργος Καλπακιώτης**

Ο Γραμματέας — **Γιώργος Καστούμης**

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΜΕΓΑΛΟΜΑΤΑ. 2. ΠΟΡΔΑΛΑ - Ζ(η)Τ(ω) - 3. ΜΑΡΑ - ΓΙΔΑΣ. 4. ΜΗΧΑΝΙΚΑ. 5. ΑΤΜΟΙ - ΛΙΝΑ. 6. ΑΘΕΟΣ - ΣΩ. 7. ΜΕΝ - ΙΓ - Τ.Σ. 8. ΑΛΗΣΜΟΝΑΩ. 9 ΓΟ(πα) - ΚΟΝΤΑΡΙ. 10. ΑΣΚΙ - ΧΑΡΟΥ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΜΠΑΡΙΑΜΑΓΑ. 2. ΕΟΡ(τή) - ΟΘΕΛΟΣ (το ορθόν Οθέλλος). 3. ΓΡΑΜΜΕΝΗ. 4. ΑΔΜΗΤΟ - ΣΚΙ. 5. ΛΑ - ΧΑΣΙΜΟ. 6. ΟΛΓΑ - ΓΟΝΥ. 7. ΜΑΙΝΑΣ - ΝΤΟ. 8. ΔΙΝΩ - ΑΑΡ. 9. ΤΖΑΚΙ - ΤΩΡΑ. 10. ΑΤΣΑΛΟΣ - Ι.Χ.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΣ 29-5-2011
Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του Συλλόγου μας την 29-5-2011 η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση. Μετά την ανάδειξη των οργάνων ομίλησε ο Πρόεδρος του απελθόντος Δ.Σ. Παναγιώτης Χρ. Ευσταθίου για τα πεπραγμένα, ο Ταμίας Νικόλαος Δούκας ανακοίνωσε τον οικονομικό απολογισμό από 24-5-09 έως 29-5-11, ο Θεοφάνης Κ. Οικονομόπουλος ανάγνωσε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και η Συνέλευση ενέκρινε τα πεπραγμένα και τον οικονομικό απολογισμό.

Ακολούθησε η ψηφοφορία για την ανάδειξη των νέων μελών του Δ.Σ. και της Ελεγκτικής Επιτροπής, για την επόμενη διετία.

Η Εφορευτική Επιτροπή κατά την καταμέτρηση των ψήφων στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου μας την 29-5-2011. Διακρίνονται από αριστερά: Σπήλιος Π. Δεληγιάννης, Χαράλαμπος Μ. Δεληγιάννης, Δημήτρης Ε. Λαρδίκος, Μαρία Π. Δεληγιάννη και Λευτέρης Ηλ. Μερκούρης

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΕΛΘΟΝΤΟΣ Δ.Σ.

Αγαπητές συμπατριώτισσες, αγαπητοί συμπατριώτες, καλημέρα σας.

Θα αναφερθώ εν συντομία στις δραστηριότητες του Συλλόγου μας τη διετία που πέρασε.

Με μεράκι και κόπο συνεχίσαμε την έκδοση της εφημερίδας μας.

Τον Ιανουάριο του 2010 και 2011 κόψαμε με επιτυχία τις πρωτοχρονιάτικες πίτες μας. Επίσης διοργανώσαμε με επιτυχία το χορό μας του 2011.

Το 2010 δεν έγινε χορός λόγω πένθους.

Στις 30 Ιουνίου 2010 τιμήσαμε με την παρουσία μας και προσφέραμε τους άρτους στην εορτή των Αγίων Αποστόλων στον Άγιο Ανδρέα.

Επίσης και τις δυο χρονιές που πέρασαν τιμήσαμε την εορτή των Πολιούχων του χωριού μας Παμμεγίστων Ταξιαρχών, προσφέροντας επίσης τους άρτους.

Τον Αύγουστο του 2009 διοργανώσαμε μουσική βραδιά με το συγκρότημα της Θεοδοσίας Στίγκα. Το 2010 παρουσιάσαμε θεατρική παράσταση στο σχολείο με το έργο «ΑΜΛΕΤ ΜΕ ΠΙΚΑΝΤΙΚΗ ΣΑΛΤΣΑ». Επίσης στην πλατεία κάναμε κινηματογραφική βράδιά με το έργο του Παντελή Βούλγαρη «ΨΥΧΗ ΒΑΘΙΑ».

Το 2009 και 2010 διοργανώσαμε εκδρομή στην Πύλο-Μεθώνη-Μουσείο Ιθώμης και στην Ναύπακτο όπου επισκεφτήκαμε την Ιερά Μονή Τρικόρφου Φωκίδας με τα τετρακόσια σήμαντρα και τις εξήντα δυο καμπάνες όπως μας λέγει και το δημοτικό τραγούδι για την Αγιά Σοφιά.

Οι παραπάνω εκδηλώσεις έκλεισαν όπως πάντα με την πεζοπορία στη διαδρομή Άγιος Ανδρέας - Πηγή - Κομποτής.

Τον Αύγουστο του 2009 ο Σύλλογός μας οργάνωσε και το 8ο Καντυλιώτικο Αντάμωμα μαζί με τον τέως Δήμο και το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας που έγινε όπως πάντα στην πλατεία με το συγκρότημα του Νίκου Φιλιππίδη.

Οι εκδρομές ήταν προσφορά όπως πάντα του Συλλόγου μας, ενώ οι υπόλοιπες εκδηλώσεις επιχορηγήθηκαν όπως πάντα και από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αρκαδίας την οποία και ευχαριστούμε.

Είμαστε πάντα παρόντες στα δρώμενα του χωριού μας.

Στην κοπή της πίτας τον Ιανουάριο του 2011 προσκαλέσαμε και καλωσορίσαμε με αγάπη τη νεοεκλεγείσα συμπατριώτισσα Αντιδήμαρχο του νέου Δήμου Τρίπολης και το Συμβούλιο της Τοπικής Κοινότητας του χωριού μας και τους ευχηθήκαμε ευόδωση στο έργο τους. Ο Σύλλογος θα είναι πάντα αρωγός στην προσπάθειά τους.

Πολλά θέματα μας απασχόλησαν την τελευταία διετία όπως και τα προηγούμενα χρόνια:

Αναδασμός, Μοναστήρι, Πηγή Σίνιζι, δρόμος Κανδύλας Φενεού (που δυστυχώς ο τέως Καποδιστριακός Δήμος δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον), πρώην δενδροκήπιο Σχολείου για το οποίο γίνονται ενέργειες για διαμόρφωση του χώρου.

Είμαστε ενεργά μέλη σε όλες τις επιτροπές έργων για το χωριό, όπως αναπαλαίωση - συντήρηση Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών και Εξωραϊσμός Νεκροταφείου.

Υπάρχουν αρκετά χρήματα για ορισμένα έργα τα οποία θα διατεθούν αφού πρώτα αλλάξει η άτυπη επιτροπή, λόγω εκλογών «Καλλικράτη».

Παρακαλούμε πάλι τους νέους να έρθουν μαζί μας, εάν θέλουν να υπάρξει ο Σύλλογος, διότι δυστυχώς, όπως ξέρετε, οι Σύλλογοι γενικά ακολουθούν μια φθίνουσα πορεία και θέλουν μεγάλο αγώνα για να συνεχίσουν να υπάρχουν.

Ευτυχώς που υπάρχει η εφημερίδα μας που κατά ένα μεγάλο μέρος μας κρατάει ζωντανούς.

Αυτό φαίνεται και από τις συγκινητικές επιστολές, ειδικά των αποδήμων συμπατριωτών που φτάνουν στο Σύλλογο, χωρίς να εξαιρούνται και οι υπόλοιποι συμπατριώτες.

Ακόμα στο νέο Δ.Σ. προτείνεται η συνέχιση - υλοποίηση των παρακάτω στόχων:

Οργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων· βεβαίως συνέχιση της έκδοσης των «Κανδυλιώτικων»· προβολή του μοναστηριού μας· ενδιαφέρον για την αξιοποίηση του Θεάτρου Ορχομενού που δυστυχώς κι εδώ ο τέως Δήμος δεν έδειξε ενδιαφέρον. Ο πρώην υπουργός κ. Σταύρος Μπένος, πρόεδρος στον Σύλλογο «Δάζωμα» δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για τον Ορχομενό και στις 7 Ιουνίου μας καλεί μέσω Παναρκαδικής Ομοσπονδίας να ακούσουμε στην Παλιά Βουλή ομιλία για το θέατρο και τις ενέργειες που γίνονται μέχρι τώρα. Είναι σε πολύ καλό δρόμο διότι θα δώσει ζωή και στο χωριό μας.

Για όλα τα παραπάνω θέλουμε να είσθε αρωγοί και συμπαραστάτες στο Σύλλογο.

Τέλος, έχω υποχρέωση να ευχαριστήσω τους αγαπητούς συνεργάτες μου στο Δ.Σ. που τα δυο χρόνια που είμαστε μαζί, με βοήθησαν να κάνουμε αυτά τα λίγα που έγιναν.

Ευχαριστώ επίσης από καρδιάς τον προσφάτως εκλιπόντα αγαπητό συνεργάτη στην εφημερίδα μας Σταύρο Λαγό, που δεν θα είναι πια μαζί μας· αιωνία του η μνήμη.

Ευχαριστώ επίσης τον αγαπητό φίλο της Συντακτικής Επιτροπής Δημήτρη Λαρδίκο, που συνεχίζει μόνος αυτό το έργο.

Θα πρέπει να βρούμε και κάποιον άλλο συμπατριώτη για την έκδοση της εφημερίδας.

Ευχαριστώ όλους εσάς που είσαστε πάντα δίπλα μας με την παρουσία σας και με την οικονομική σας βοήθεια, καθώς και τους Καντυλιώτες του εξωτερικού που κι αυτοί βοηθούν πάντα για την έκδοση της εφημερίδας, τους Συλλόγους ΚΕΚΡΟΠΑ, ΚΟΝΔΥΛΕΑ, το Σύλλογο Αυστραλίας, τους συμπατριώτες της Νοτίου Αφρικής.

Όποιο κι αν είναι το Δ.Σ. που θα προκύψει εύχομαι καλή επιτυχία.

Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι καλό καλοκαίρι.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
από 24/5/2009 έως 29/5/2011

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο προηγ. Χρήσης	15.729,52
Έσοδα χορού 2011	1.645,00
Τόκοι 2009 & 2010	47,51
Συνδρομές μελών	18.075,52
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	**35.497,55**
ΕΞΟΔΑ	
Εκτύπωση εφημερίδας	4.565,34
Ταχυδρομική δαπάνη εφημερίδας	5.014,71
Πολιτιστικές εκδηλώσεις 2009 & 2010	3.360,00
Ανανέωση Internet	520,00
Εκδρομή 2009 & 2010	1.550,00
Κατασκευή κουπαστής στη εκκλησία κ. τοποθέτηση μαρμάρινης πινακίδας στο κοινοτικό κατάστημα	450,00
Αρτοκλασία 2009 & 2010	180,00
Αγορά φακέλων αλληλογραφίας	176,00
Κοινόχρηστα 2009,2010,2011	587,00
Αγορά μπρελόκ	800,00
Λειτουργικά έξοδα (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ κ.λ.π.)	2.186,76
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	**19.389,81**
Υπόλοιπο νέας Χρήσης	16.107,74
	35.497,55

Ο Ταμίας
Νικ. Δούκας

ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΝΔΥΛΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Συμβούλιο της Τοπικής Κοινότητας Κανδύλας ευχαριστεί θερμά το Δ.Σ. και τον Πρόεδρο του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» για την προσφορά 250,00 ευρώ προς την Κοινότητά μας, προκειμένου να καθαριστούν όλοι οι δρόμοι του χωριού μας από τα χορτάρια.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Δημ. Δρόσος